etigentiam iambica eſſe debuit. Liber vnus eſt: nec is ſane magnus: ſed ſane ꝙ difficilis:
quia oīm quos infoꝛtunatos nouit infoꝛtuna in aduerſarium ſuum impꝛecatur niſi deſiſtat ab i
cepto: et ita eoꝛundem inquiſitio difficultatem affert. In qua re quia diligentiſſimus fuit
Calderinus ſatis erit oꝛdinem cum familiari explanatione pꝛeter eum contexuiſſe. Nam po
ete vitam ante epiſtolarum explanationem: et exilij cauſam ante hoc opus vidimus. Oꝛdo igi
tur eſt. Omne carmen mee muſe: ideſt vene aut inuentionis mee: fuit inerme: ideſt ſine ma
ledictione. impꝛecatione aut inuidie telo vſqꝫ ad hoc tempus: et hoc biſquinqꝫ: ideſt decem: lu
ſtris: ideſt quinquennalibus tꝑib⁹: hoc eſt quinquaginta vite mee annis iā peractis. Et nulla
littera. i. ne mīma q̄dē ꝑicula naſonis. i. mea aut oꝑis mei q̄ naſo vocoꝛ extat ſupple tot milib⁹
ſcriptis. i. licet tot milia ſcripſerī: nam ſi intelligatur in vt ſit in tot milib⁹ diceret ſcriptoꝝ: que
ſcꝫ littera: hoc eſt particula poſſit legi ſanguinolenta: ideſt ſanguinis appetens aut hoſtilis ſi
ue maledica. perſtat in metaphoꝛa: quia dixerat inerme. Nec noſtri libelli leſere quemꝙ̄ ni
ſi me: ſcilicet vnum: qui in exilium miſſus ſum ob libꝛos de arte amandi. Bene autem dicit
noſtri libelli pluraliter: quia licet modeſtie gratia de vno pluraliter in pꝛima perſona loqui: et
tamen ſingulariter addit me: quia ſe ſolū vult ſignificari leſum. Vñ licet potuiſſet: noluit ta
men dicere niſi nos: cum ideſt quando caput artificis: ideſt caput meum: perijt: ideſt exilio dā
natum fuit: arte ſua: ideſt pꝛopter artem ſuam et a ſe inuentam. Vnus ſcilicet aduerſarius ma
ledicus et inuidus (et hoc ipſum ſcilicet ꝙ ille vnus id facit quia non iure: ſed iniuria: eſt iniu
ria magna) non finit: ideſt non patitur titulum candoꝛis mei: ideſt puritatis mee ab omni inui
dia: eſſe perennem: ideſt perpetuum vſqꝫ ad finem vite. Quiſquis: ideſt quicunqꝫ eſt. nam nomē
vtrūqꝫ: ideſt tam pꝛopꝛium ꝙ cognomen eius latebit adhuc: ideſt donec videro: an reſipiſcere
velit: is cogit manus inaſſuetas: ideſt nullo modo aſſuetas: ſumere tela: ideſt ſcribere carmina
maledica: ſupple metaphoꝛa ab hoſtili bello. Ille relegatum. Docet cauſam querele ſue in ad
uerſarium eſſe iuſtiſſimam: cum ille miſeruꝫ ⁊ exulem indignis iniurijs perſequatur: quem me
rito pꝛotegat et defendat. Vnde oꝛdo eſt. Ille ſcilicet aduerſarius qui me cogit tela ſumere
non finit ſupple: me relegatum: ideſt miſſum in exilium ad oꝛt⁹ gelidos aquilonis: ideſt ad pon
tum iuxta getas ad frigidam zonam: delituiſſe: ideſt perfecte et quaſi incognitum ad finem vſ
qꝫ latuiſſe ſupple. in exilio meo. et ipſe immitis: ideſt immanis et crudelis: vexat: ideſt mole
ſtat: vulnera querentia requieꝫ: ideſt male refricat hoc eſt innouat: que neglecta requieſcere hꝰ
eſt requiem ſumere velint. et iactat verba canina: ideſt detractoꝛia et irritatiua ac maledica mo
re canum: toto foꝛo: ideſt vbi ē plenus conuentus hominum: et non patitur ſociatam mihi per
petuo federe lecto: ideſt legitimam coniugem meam flere funera: ideſt exilia funeri compa
randa: viri miſeri: quia vexando eam: cogit eam aliud cogitare et agere: ſcilicet de aduerſario
conqueri. Cunqꝫ: ideſt et cum ego complectar membꝛa mee carine: quaſſa: ideſt concuſſa ⁊
fracta: hoc eſt reliquias naufragij et infoꝛtunij mei. ille pugnat. i. cum pugna cōtendit: habere
tabulas: ideſt vltimas opes: ſicut dum nudꝰ in tabula enatamus. nihil pꝛeter tabulam habem⁹.
tabulas ergo mei naufragij: ideſt vltimas opes mihi relictas: et qui debuerat extinguere flam
mas ſubitas: ideſt incendia ſubito oꝛta: ideſt amouere mala mihi ſubito venientia. hic exiſtens
raptoꝛ: ideſt violentus alieni boni inuaſoꝛ: petit pꝛedam ab igne medio: ideſt e maximo infoꝛ
tunio meo emolumentum capit. Nititur enim vt alimenta deſint ſenecte pꝛofuge: ideſt pꝛofuga
te. heu ꝙto dignioꝛ ſupple: ſit ipſe noſtris malis ſupple ꝙ nos? quaſi dicat multo. dij melius
ſupple mecum agunt ꝙ ipſe: quoꝛum ſcilicet deoꝛum hoc eſt diuoꝛum. ille: ſcilicet notiſſimus i
terris videlicet diuus auguſtus qui viuus pꝛo deo habitus eſt. vnde Hoꝛatius. Pꝛeſenti tibi
maturos largimur honoꝛes: eſt mihi longe maximus: ideſt pꝛecipuus. qui noluit noſtras vias
eſſe inopes: ideſt noluit exulem ſpoliare etiam opibus ſuis. igitur ego agam ſemper huic ſcili
cet deo: grates: ideſt gratias meritas: ideſt quas meruit: quaſcunqꝫ licebit: ideſt licitū erit: aut
dabitur mihi agere pꝛo tam manſueto pectoꝛe. quo: ideſt in me vſus eſt: cum etiam bona omnia
potuiſſet abſtuliſſe. Pontus: ideſt regio in qua mihi exilium eſt vbi barbari et ſeui habitant ho
mines: audiet hec: ideſt has gratiarum actiones meas et hec merita auguſti in me: et idem ſci
licet potus (ſꝫm quoſdam) faciet quoqꝫ: ideſt etiam vt ſit potioꝛ terra teſtificanda: id eſt in teſti
monium gratitudinis citanda mihi: ideſt videns me gratum auguſto merebitur bene de me: et
me ſibi obnoxium faciet. Vnde per contrariū ſubdit. At tibi ⁊c. Calderinus aliter intelligit. ſ.
idem ſcilicet auguſtus: faciet quoqꝫ vt terra ſit potioꝛ teſtificanda mihi: ideſt vt in exilio de ce
ſaris triumpho ſcribam. At tibi calcaſti ⁊c. Incipit impꝛecari in aduerſariū a ſimili fere di

cendi figura: vt virgilius in diris vtens. Ordo eſt. At. i. ſed o violente. i. iniuſte oppreſſor qui calcaſti. i. ſuppeditaſti me iacētez. i. proſtratū. heu dolētis eſt interiectio eius videlicet qui iniuſtꝰ cogitur ad vltionem. aut exprobrātis ſicut illud. heu ſtirpē inuiſaꝫ. heu igitur. ego ero hoſtꝫ debitus. i. vti dabo quod. i. que res licet: ideſt permittitur: miſero. ſ. mihi miſeratōne digno. Nā miſeros fere bonos dicimus.

MMMI. ¶ Definet: negat ſe vnq̄ fore amicū: per ſimilitudinē ſumpta a rebus contrarijs: que nūq̄ cōueniēt. Solis: hic dicebatur fax celeſtis olī: ſed dictus eſt ſol a ſole puero filio Hyperionis. Lu-
Sol nam itē a luna Solis ſorore: eſt auctor Diodo. Zephyrus: occaſu equinoctiali. Et noua: nota ē
Etiocles fabuloſa hiſtoria etheoclis ⁊ Polinicis fratrū rogum in duas partes diuiſum eſſe: quod Calli-
Polinices machus primus ſcripſit. inde Oui. Scinditur ī partes geminoq̄ʒ cacumine ſurgit. Scinditur in partes atra fauilla duas. ira vetus: odium fraternum. Uer grece dicitur eari. vñ Uir. Bruma quod breues dies habeat dicitur. Feſtus gratia cōcordia. Depoſitis armis. carmine male-
Lupi dico. Tuis commiſſis: tua culpa. Lupi dicati marti in quos fabuloſa hiſtoria tradit non nunq̄ homines conuerſos carmine margine magico eoſdem redijſſe in priſtinam formam. Unde deductum illud conuitium verſipellis a mutanda pelle humana ſcilicet in lupinam. Cepto: ceptū verſum appellat elegiacum quaſi imperfectum. Nam extremo pede fraudatur. Pa. Qui nobile greſſu extremo fraudatis opus. Hoc pede. nam metro iābico maledicta ſcribuntur. ſimul permanſit in metaphora: cum dicat claudum nō ſolerter prodire in pugnam. Utq̄ʒ petit: dicit hoc opus eſſe ſimulachruꝫ pugne quale ſolet īperator miles añ legitimū certamen propoſito agere in quem iaculatur. Si veli-
Uelites tis legis. Uelites milites erant q̄ haſtaꝫ vtebātur inhabili ad remittendum niſi pars vt ſcribit Liuiꝰ eaꝫ inuenit Tyrrenus ſcribit plinius. Diſſimulare: tegere. Breui: ad paucos dies.
Jambus Jambus inuē- tus pes eſt ad nocenduꝫ ab iuptō quod ſignificat noceo. Papi. eum appellauit vltorem: quoniam archilocus eius inuentor tanta acerbitate in lycambem generuꝫ eo vſus eſt vt ad laqueuꝫ compulerit. idem fecit Hypomax poeta in bubalum et Antherenū ſculptores: qui eius deformis effigiem ſculpturam in cōtemptum. et Cato in Scipionem Metellum ea carminis acerbitate vſus eſt. Tincta lycambeo ſanguine. quibus: qualibus telis vitā Lycambes finiuit
Carmina magica Nūc qūo. inter carmina magica duo erant apud maiores maxime religionis: quorum altero dij rutelares vrbium euocabātur ab hoſte victore: ne deos captiuos ducere viderētur. altero deuouebātur vrbes exercitus hominum capita qui ſe traderent ire numinum pro ſalute aliena: quale fuit carmē duorum Deciorum: qui ſe pro patre ſalute deuouerunt. Jd ad Titi imperatoris tēpora ſeruatum fuiſſe ex hiſto. pli. accepimꝰ. poterat q̄ſpiā aut ſeipm deuouere: aut altez

Definet eſſe prius cōtrarius ignibus humor
Junctaq̄ʒ cū luna lumina ſolis erunt
Parſq̄ʒ eadem celi zephiros imitet et euros
Et tepidus gelido flabit ab axe notus:
Et noua fraterno veniet concordia fumo
Quā vetus accenſa ſeparet ira pyra:
Et ver autūno: brume miſcebitur eſtas:
Atq̄ʒ eadem regio veſper ⁊ ortus erit.
Quā mihi ſit tecū poſitiſq̄ʒ ſūpſimus armis
Gratia: commiſſis improbe rupta tuis.
Quā dolor hic vnq̄ ſpacio euaneſcere poſſit
Leniat ad odiū tempus et hora mecum.
Pax erit hec nobis: donec mihi vita manebit
Cum pecore infirmo q̄ ſolet eſſe lupis.
Prima quidē cepto cōmittā prelia verſu.
Non ſoleant quāuis hoc pede bela geri.
Utq̄ʒ petit primo plenū flauentis harene
Nondum calefacti velitis haſta ſolum.

Sic ego te ferro nonduz iaculabor acuto
Protinus inuiſuz nec petet haſta caput
Et teqꝫ nomen in hoc: nec dicta facta libello:
Teqꝫ breui: qui ſis: diſſimulare ſinam.
Poſt modo ſi perges: in te mihi liber iambus
Tincta lycambeo ſanguine tela dabit.
Nunc quo battiades inimicū deuouet ibin
Hoc ego deuoueo: teqꝫ tuoſqꝫ modo.
Utqꝫ ille hiſtorijs inuoluam carmina cecis.
Non ſoleam q̄uis hoc genus ipſe ſequi
Illius ambages imitatus in ibida dicar:
Oblitus mori: iudicijqꝫ mei.
Et quoniam quis ſis nondum querentibus edo

verborū formula hoc habebat initiuz: vt Samonicus Serenus ex Furij monumētis recitat dijs pater iouis ve manes ſiue q̊ alio nomine fas eſt nominare. auctor eſt Macro. nunc ⁊ ſi Ouidius eadez formula non vtitur. tamē deuouere ſe dicit ibi quem diris deteſtat̃ imprecationibus. i. quo imitatur Callimachum. Battiades callimachus dictus eſt nō filius batti ſed ab eo genus ducens. nam ⁊ ipſe hunc inter maiores ſuos cōmemorat: quem gentis ſue auctorem profitetur. Tres Callimachi fuerunt quorū hic poſtremus fuit callimachi grāmatici filius Battus ex calliſto: que eadem Thera dicebatur profectus Cyrenem condidit ita appellatus ꝙ lingua lybica Battus regē ſignificat: vt Hero. placet proprio noīe dicebatur Ariſte⁹. Trog⁹ battū ſcribit a lingue dictum infantia. Nam erat bleſus: quam ſententiam commemorauit Hero: ſed damnauit Battus. item nomen eſt paſtoris apud Theocritum: et in ſatum verſus apō Ouidium. Ibin. Apollonium rhodium inimicum. nam cuz fuiſſet diſcipulus callimachi multaqꝫ a preceptore acceperat pro ſuis oſtentabat hiſtorijs profitetur obſcuritatem hoc opuſculo: duz ſtudioſe imitatur Callimachū: qui eadem opuſculo ſuo ſeruauit: vt ſuidas ſcribit. Ambages: obſcuritatē.

¶ Deſinet eſſe prius: ſic in diris maro contraria nature prius fore precatur ꝙ deſit (inquit) noſtris deuotū carmen auenis. Ordo eſt. Humor: ſcꝫ aqueus deſinet prius cōtrarius eſſe ignibus. Et lumina ſolis erunt iuxta cum luna: id eſt in coniunctione videbit̃ luna luminoſa nobis aut erunt in eadem ſphera. Et eadem pars celi imitetur Zephyros ⁊ euros. Zephiros qui flāt ab occidente ⁊ dicuntur latini fauonij: ⁊ euros qui flant ab oriente: ⁊ not⁹. i. ventus meridionalis: tepidus: qui tranſit torridam zonā: flabit ab axe gelido: ſcilicet ſeptētrionali: vbi eſt altera frigidarum zonarum et perpetuum fere gelu. Et noua concordia veniet fumo fraterno. i. quādo fratres ſcꝫ ethiocles ⁊ polinices cōcremabunt̃: qui cum eſſent in vita inter ſe ſeuiſſimi dum rogo imponerentur diuiſus eſt rogus quaſi cadauera adhuc inimicitias agerent. vñ addit: quā ſcꝫ concordiam fratrum vetus ira ſeperat: pira. i. rogo funebri: incenſa: id eſt duz incenſa eſſet nam diſſoluerunt copora cum flammis. Et ver miſcebit̃ autūno: inter que eſt eſtas ⁊ hyems: et brume miſcebitur eſtas: inter quas eſt ver ⁊ autūnus. Atqꝫ eadem ⁊c̃. patet ordo. Cōmiſſis: id eſt o improbe que nos ſumpſimus tuis cōmiſſis. i. ꝓpter cōmiſſa tua. Tempus ⁊ hora. que tñ plurimū valere ſolēt ad delendū odiū. vñ i odiū iunonis dicit ven⁹ in q̄nto enei. Quā nec longa dies: pietas neqꝫ mitigat vlla. Cum pecore infirmo: agnino aut caprino. Prima quidem cepto verſu. i. quali incepi tecum loqui: hoc eſt elegiaco. Non ſoleant ⁊c̃. Quia iambico geri volunt. Unde Horatius in arte. Achilochum proprio rabies armauit iambo. Velitis haſta: veles eſt leuis armature miles: is autem preludens haſtam ſolo harenoſo infigit: quam poſtmodū ſuccēſus in hoſtē ingerit: ſi peritus ē. ſic ⁊ poeta dicit ſe primū non acri pede geſturuz bellum. Poſt modo ſi perges. aut ordo eſt poſt ſi modo: aut poſtmodo vna eſt dictio pro eo qđ ē poſtea aut poſt modum. Tincta lycambeo ſanguine tela dabit: id eſt tam vehementer et execrabiliter in te inuehitur carmen meum iambicum: vt archilochi in lycambem ſocerum ſuum ex ſponſione qui euz ad laqueum compulit. Iambus autem debet proferri triſſyllabum ſicut grecum iapto: id eſt noceo. Nunc quo battiades ⁊c̃. Ordo eſt. Ego deuoueo: id eſt in perniciē et mortem tuam voueo ⁊ addico dijs inferis nunc te et tuos hoc modo: quo battiades ſcilicet callimachus deuouet ibin

ASLEN.

Veles

id eſt apolloniū quē ibin.i.auem alexandrinū appellauit. Non ſoleam ꝙuis ⁊c.quia facilis et apertus in reliquis eē conat.hic ex induſtria difficilis ⁊ obſcurus. In ibida:rarū eſt. Nam au tore ſeruio que non ſemp̄ creſcunt non vbiq꜄ creſcunt:q꞉ tantuꝫ in gtō ⁊ datiuo ſingularibꝰ. q꞉ ergo dicit ibis huiꝰ ibidis vel ibis:dixiſſꝫ ibin:ſed ab ibidos in gtō dicit ibida in actō. Nondū querentibus edo. Pondus habet ꝙ ne querentibꝰ quidē edat.i.eloquatur ⁊ exprimat. Aliquā tum noctis.i.obſcuritatis. Atri aut ignobilis aut potius infauſta atro lapillo notanda more thracum aut cretenſium. Hec:ſcilicet imprecatoria legat tibi eo die quo tibi bona comprecari debeant.

DDMI: ¶Tu quoq꜄:quēadmodū Apolloniꝰ rhodiꝰ. Sit atra:infelix. Hec.t.duo erāt tempoꝝ initia apud Romanos.alterū priuatū:publicum.alterū in vtroq꜄ cautū erat ne quod mali ominis verbū efferretur.priuatū dies natalis.publicū none ianuarie carine ſacerdotū ianus adorabatur ⁊ augurum libris hanc hēbat precationē. Qui cuncta fingit:eadēq꜄ regit aque terreq꜄ vim ianꝰ pater.idē dicebat geminꝰ Iunoniꝰ.duodecim habebat aras: vt Varro ſcri. Aditus ⁊ exitus ei erant dicati. Conſidiꝰ Quirinꝰ:Cluſius:Patultius. Si quid aūt vel die natali:vel calēdis ianuarijs ſiniſtro omine auditū eſſꝫ infelicē annum portendebat. Dij maris. Hinc deuouere incipit ſingulis numinibꝰ inuocatis. Inter diuerſos polos:arcticū:⁊ antarcticum.libri erant duodecim:qui cuꝫ ioue dicebant tenere celum Iupiter Iuno Veſta Minerua Ceres Diana Venus Mars Mercurius Liber Neptunus Apollo. Ii tantum nectare vtebantur. Sinite verbum ſacroꝝ erat. Tellus numen habebat:vt etiam ſcribit Pli. Propterea iuocatur in federe apud Homerum vna cuꝫ vmbris. Aether dicitur:quia ſemper mouetur vt placet Ariſtoteli. Et ſydera.numina habere putabant ex diſciplīa Platonica:et ſuas habebant hoſtias. Quo prius: nam ſemper luna creſcit aut diſcreſcit. Nox ſua numina habebat vt ſumanum et vmbras. Queq꜄ ra.vt parce. Ratum inexorabile.ratum verbum ſacroruꝫ eſt. Rata enim dicebant confirmata ſignificationibꝰ auguriorūꝫ. Quiq꜄:inuocat ſtygē paludem cuius filia victoria cum in bello giganteo opem tulerit ioui meruit vt matris nomen iuſiurandum eſſet deoruꝫ:quod qui fallebat noueꝫ diebus carebat nectare. Virgilius. Dij cuius iurare timen et fallere numen. Silius. At ſemper magnis diuis regiq꜄ deorum iurari dignata palus. Styx item aqua manans et nonacri archadie: qua epota mortem affert. Ita periit alexander. ꝙuis Plutar.aqua non nominet. Memine

Janus

Dij electi et celeſtes

Styx

Ibis interea tu quoqꝫ nomē habe:
Utqꝫ mei verſus aliquantulū noctis habebunt
Sic vite ſeries tota ſit atra tue
Hec tibi natali facito:ianiqꝫ calendis:
Non mentitur quilibet ore legat.
Dij maris ⁊ terre:quiqꝫ his molliora tenetis
Inter diuerſos cum ioue regna polos.
Huc precor:huc veſtras oīs aduertite mētes
Et ſinite optatis pondus ineſſe meis.
Ipſaqꝫ tu tellus:ipſuꝫ cū fluctibus equor:
Ipſe meas ether accipe ſumme preces.
Syderaqꝫ:et radijs circundata ſolis imago:
Lunaqꝫ que nunꝙ quo prius orbe micas
Noxqꝫ tenebrarū ſpecie reuerenda tuarū.
Queqꝫ ratum triplici pollice nectis opus.
Quiqꝫ per infernas horrendo murmure valles
Imperiurate laberis amnis aque.
Quaſqꝫ ferunt torto vitatis angue capillis
Carceris obſcuras ante ſedere fores
Vos ꝙ plebs ſuperū fauni:ſatyriqꝫ:lareſqꝫ
Fluminaqꝫ:et nymphe:ſemideumqꝫ genus:
Deniqꝫ ab antiquo diui:vetereſqꝫ:nouiqꝫ

In noſtrū cuncti tempus adeſte chori.
Carmina dum capiti maleſido dira canantur
Et peragat ꝑtes ita doloꝛq; ſuas.
Annuite optatis omnes ex oꝛdine noſtris
Et pars ſit voti nulla caduca mei.
Queq; precoꝛ fiant vt non mea dicta: ſed ille
Paſiphaes generi verba fuiſſe putet
Quaſq; ego tranſiero penas patiatur ⁊ illis.
Plenius ingenio ſit miſer ille meo.
Neue minus noceāt fictum execrantia nomen
Vota: minus magnos cōmoueantur deos.
Illum ego deuoueo: quē mens intelligit: ibin
Qui ſe ſcit factis has meruiſſe ſuis.
Nulla moꝛa eſt in me ꝑagaz rara vota ſacerdos
Quiſquis ades ſacris oꝛe fauete meis.
Quiſquis ades ſacris lugubꝛia dicite verba:
Et fletu madidis ibin adite genis.
Omnibuſq; malis: pedibuſq; occurrite leuis
Et nigre veſtes coꝛpoꝛa veſtra tegant.
Tu quoq; quid dubitas ferales ſumere vitas
Jam ſtat vt ipſe vides funeris ara tui
Pompa parata tibi ē: votis moꝛa triſtibꝰ abſit.
Da iugulū cultris hoſtia dira meis.
Terra tibi fruges amnis tibi deneget vndas.
Deneget afflatus ventus ⁊ aura ſuos.
Nec tibi ſol clarus: nec ſit tibi lucida phebe.
Deſtituant oculos ſydera clara tuos.
Nec ſe vulcanus: nec ſe tibi pꝛebeat aer.
Nec tibi det tellus: nec tibi pontus iter
Exul: inops erres: alienaq; limina luſtres
Exiguumq; petas oꝛe tremente cibum.

runt pli. ⁊ pauſanias. Imperiura
te: cuius iuſiurandū non fallunt
dij. Vittatis: ligatis tanq̄ vitis.
Satyꝛi: dei dci ſſ a ſathi ſeu ſathe
qδ eſt veretrū. i. mentula. nā ſunt
ſaciſſimi. vt Macro. placet. Ge-
nus ſemideū dij indigetes: nam
dij indigetes nati erant ex moꝛta
li ⁊ deo. Noui: nuꝑ relati in nume
rum deoꝛuz: vt Ceſar ⁊ alij. Pera
gūt ſuas ꝑtes: vlciſcunt ſe. Ex oꝛ
dine: inuocatꝰ pro rōne veſtroꝛuz
numinū. Paſiphaes generi: The
ſeus gener paſiphes fuit: quoniā
Phedra rapuit filiaz eius ⁊ Mi
nois. q̄uis Diodo. hos tm̄ quat-
tuoꝛ filios nominet Deucalionē:
Cratheū: Androgeon: Ariadnē
fabuloſa eſt hiſtoꝛia: neq; ſatis in
ter auctoꝛes conſtat. Naz peon vt
Plu. auctoꝛē ſcribit Ariadnez ra
ptam fuiſſe ⁊ in Cypꝛo relictam a
Theſeo vbi partu moꝛtua ſit. Ho
merus in carmine magico eadez
in partu moꝛtuā ſcri. India inſu-
la: que poſtea dicta ē Naxus. Dio Naxus
do. hanc eodez loco relictam fuiſ Dius
ſe raptam fuiſſe a Baccho ⁊ ꝑdu
ctam in montem q̇ Dꝛyopis dicit
Phedram alij. ſcri. Hyppolytum
ꝑuignum adamaſſe. cuius qꝛ pu-
dicitiam vincere non potuit: indi
gnata inſimulauit falſo crimine:
quo de ſtupꝛo ab eo eſſet interpel
lata. ob quā cauſam pr̄ Theſeus a
Neptuno petit vt filiuz interime
ret qδ actum eſt īmiſſis phocis et
exterritis eq̄s: qui iuuenez diſcer
pſerūt. Gener paſiphaes: eſt the-
ſeus: qui in pꝛecatu eſt in filium.
Neue minus noceāt: in carmine
quo aliq̄s deuouebat neceſſe erat
pꝛopꝛium nomē expꝛimere: alio-
quin pꝛeces erant inane. Hac de
cauſa Romani nomen vꝛbis lati- Nomen vꝛbis
num extare noluerunt. vt ab ho-
ſte deuoueri poſſꝫ. Valerius So Soꝛanus
ranus id aliquādo enunciauit: ſꝫ
in crucē ſublatus luit penas. hac
de cauſa colebatur dea Angero- Angerona
na obligato oꝛe impans ſilentiuz
de nomie vꝛbis. hic ſacrificia fie-
bant ad. xij. kalendas ianuarias.
Auctoꝛes Plinius Macrobius

Dij magni
Penates
Deuouere
Fauere ore
Omina

Solinus. Execrantia: deuouētia. Fictū nomen: ibidem. Magni dij ſunt Juppiter Mineruꝰ qui ſub eodē tecto in capitolio colebanť. idem penates dicebanť. q̄uis Dionyſius Allicarnaſeus ⁊ Probus aliter ſcribant. Deuouere: diris imp̄catiōibus malum alicui optare. Peragam. abſoluam. Fauete ore: id eſt ſilete. Nam ſilentium cū res diuina incboabatur. Maro. Uerba lugubria: dicunť in damnatum ⁊ defunctum omina dicunť calamitatē portendētia. Leuis pedibus: ſiniſtris. Et nigre veſtes. Nam ſacra infernalia ꝑgebant indutis ſacerdotibus veſte nigra: q̄ vmbrarum ſimilitudinem repreſentabant ſumere vittas. hoſtie are deſtinate obligabantur qđ et ſermone Uirgiliano percipi poteſt. Feralia dicūtur lugubris a fera: que olim mortē ſignificabat. Ara: aram ſuum carmē appellat. Pompa ſacrorū: apparatus ſacrorum. Triſtibus votis: malis imprecatiōibus. Hoſtie dire: dicebantur feris deſtinate cultris: fictilibus vtebā tur in ſacris. Terra tibi: hic carmen imprecatorium ſumit initium. Fruges: omnia dicebantur vt Uarro ſcribit que ferebantur in fundo: vt his frueremur. Aura: initior ſpiritus aura. itē fauor popularis. Uulcanus: a volando dicitur: vt Ciceroni placet. Jnops: indigens ope omniū rerum. Luſtrare: circuire. item purgare.

Fera

Fruges
Aura
Uulcanus
Jnops
Luſtrare
ASLEN.

¶ Tu quoq̄ .i. etiā tu ſicut Apollonius hꝫ apud calimachum: ether ſūme. ſ. inť elementa aut celo poſuit: nec legendū eſt ſume ſed ſūme in vocatiuo a n̄to ſummꝰ. Videť aūt de igne potius loq̄ q͛ addit ſideraq̄ ⁊c. Queq̄. i . ⁊ tuo parca q̄ nectis. Opus ra. i. ſtabile ⁊ fatale: triplici pollice: q͛ tres ſunt vn̄ v̄ſiculus plebeus ē. Cloto collum baiulat: lacheſis trahit atropos occat. Amnis aq̄ impiurate. i. ſtygie paludis. Nā ſtyx triſtitiā ſignificat q̄ dijs cōtraria eſt: ſunt eīn ſemꝑ leti. Quaſq̄. i. ⁊ vos o dire ſeu furie infernales q̄s ferūt. i. dicūt ſedere ante obſcuras fores carceris. ſ. infernalis: erebi. ſ. aut tartari. vn̄ enei. vi. Tiſiphoneq̄ ſedens palla ſuccincta cruenta: Ueſtibulū inſomnis ſeruat nocteſq̄ dieſq̄. ⁊ paulo poſt: cernis cuſtodia q̄lis veſtibulo ſedeat. hn̄t aūt furie pro capillis anguis: ſed illa paſiphaes generi. i. theſei qui imp̄catus: filium coegit mori. Quaſq̄ ego tranſiero. i. ⁊ q̄s dixero ⁊ quas nō dixero hoc eſt om̄s. Plenius ingenio. i. q̄ꝫ excogitare aut eloqui queā: ſit miſer: diſſortunatꝰ. Qui ſe ſcit factis has. ſ. penas meruiſſe ⁊c. Nulla mora eſt in me. Continuo iprecať in aduerſariū: hiſtorie aūt a Domicio explicanť ⁊ cōtextus facilis eſt quocirca breuis ero. Tu quoq̄ o ibis: q̄d dubitas. q. d. non decet dubitare cū de te deuoto ſacrificiū fiat nec de alio: quid dubitas inquit ſumere vittas ferales i. ſerta feram. i. mortem p̄tendentia: ſed cū fera primam corripiat: feralis p̄inā ꝑducit: vt hic. ⁊ enei. iiij. Solaq̄ culminibꝰ ferali carmine bubo. Viſa queri. Uittas ad caput hoſtie quecūq̄ eſſet ſiue homo ſiue pecus circūligari: docet ſinon Virgilianꝰ enei. ij. dicens. Mihi ſacra parari. Et ſalſe fruges ⁊ circū tempora vitte. Pompa ꝑata tibi: non ad letitiam aut vtilitatē tuam: ſed eoꝝ qui videbunt. Da iugulum cultris: loquiť de more ſacrificantiū. nam in ſacrificijs oīa debebant eſſe libera ⁊ volūtaria: vſq̄ adeo vt ne hoſtia q̄dem ligari poſſet: que vt volens mori ſignificetur ſupponebāt cultros in quos ipſa ibat ſue mortis auctor. hn̄ ergo dicit da iugulum cultris. Nam iugulus ꝑs colli eſt que ſanguinē inciſa reddit. Dira. i. execrabilis ⁊ quaſi deoꝝ ira nata. Terra deprecať ipſi oīum elementorum ⁊ q̄cunq̄ vſui eſſe poſſent vſum: hoc precať ne hēat. Nec ſe Uulcanus. i. ignis cui vulcanꝰ p̄eſt. Nam deoꝝ dearūq̄ noīa vſurpamus ꝑ metonymiam pro rebꝰ q̄bus preſunt. Pontus. i. q̄dlibet mare: ⁊ mare. i. q̄libet aqua: ſp̄ēs pro genere. Noxq̄ die ⁊c. id eſt ſemper nox ſequens ſit grauior die precedente: ⁊ dies ſequens nocte precedente. nam aliter fieri non poteſt vt vtrūq̄ alterum ſuperet: vult ergo vt in dies creſcat malum eius.

DOMJ.
Miſerabilis
Jnuidioſa

Erunne

¶ Miſerabiles dicuntur qui miſericordiam commouent. Tuis aduerſis: tua calamitate. Jnuidioſa tue: inuidioſe diuitie dicuntur maxime quibus iure inuidere poſſis. Jnuidioſi item abſolute accipitur pro maximo. Hic inuidioſa. i. q̄ habebatur odio. Erūne: dicunť grauiores labores: vt Herculis ab eren: qđ ſignificat tollere. Deſeta: deſtituta vnde etiam dicimus effetos ſetu deſtituor. Solito fauore: qui ſolet ſubminiſtrari laborantibus.
Coacta: a fatis. Luctatus diu:

Nec corpꝰ q̄rulo nec mens vacet egra dolore.
Nox die grauior: ſit tibi nocte dies.
Siſq̄ miſer ſemper: nec ſis miſerabilis vlli.
Gaudeat aduerſis femina virq̄ tuis.

Accedat lachrymis odium dignuſqꝫ puteris
Qui mala cum tuleris plurima: plura feras
Sicqꝫ quod eſt rarum ſollicito deſeta fauore
Fortune facies inuidioſa tue.
Cauſaqꝫ non deſit: deſit tibi copia mortis.
Optatam fugiat vita coacta necem.
Luctatuſqꝫ diu: cruciatos ſpiritus artus
Deſerat et longa torqueat ante mora.
Et venient: dedit ipſe mihi modo ſigna futuri
Phebus: et a leua meſta volauit auis:
Certe ego que voueo ſuperos motura putabo
Speqꝫ tue mortis peſſima ſemper alar.
Finiet illa dies que te mihi ſubtrahet olim.
Finiet illa dies que mihi ſera venit:
Sed prius hanc animā nimium tibi ſepe petitā
Auferet illa dies que mihi ſera venit.
Quam dolor hic: vnꝙ̄ ſpacio euaneſcere poſſit
Leniat aut odium tempus ⁊ hora meum.
Pugnabunt iaculis dum thraces: iapides arcu
Dum tepidus ganges: frigidus iſter erit:
Robora dum montes: dum pabula mollia cāpi:
Dū tyberis liquidas tuſcus habebit aquas
Bella geram tecum: nec mors mihi finiet iras
Seua ſed inanis manibus arma dabo.
Tum quoqꝫ cū fuero vacuas dilapſus in auras
Exanimis manes oderit vmbra tuos.
Tū quoqꝫ factorū veniā memor vmbra tuorum
Inſequar ⁊ vultus oſſea forma tuos.
Siue ego quod nollē longis cōſumptus ab ānis
Siue manu facto morte ſolutus ero
Siue per immenſas iactabor naufragus vndas

agitatus. Euenient omni in re agenda obſeruabāt maiores ſigna: que a numinibus darentur: vt aut his confirmati rem inchoatam ꝑficerent: aut deterriti deſiſterent. Inchoato igitur deuotionis carmine fingit poeta deos ſigna dediſſe: quibus protendebat eius imprecationem fore ratam. Cornix enim auis phebo dicata a leua patre volauit: quod augurium accepit his verbis. Futuri imprecationis futurum Meſta auis cornix mali ominis. A leua auguria a leua parte celi venientia rata erant: et fulmina leua boni ominis habebantur: vt Pli. ſcri. Mali aues ominis erant bubo incendiaria noctua cornix: alie preterea. Motura: exhortatura. Perfide: perfidū appellat qui rupit gratiam ⁊ fidē amicitie qua erat cum poeta. Mihi: votis meis. Tempus et hora: que ſolent lenire. Magnitudinē doloris. Pugnabunt: arcum et ſagittas inuenit primus Scythus filius Iouis: a cuius momine ſcythia dicta eſt. Scythi autem olim thraces habebantur vtentes omnes eadem lingua: vt ſcribit Herodo. preter getas ⁊ thraces. tota autem Thracia: vt ſcribit Plinius in ſtratageas quinquaginta diuidebātur: pugnaces erāt arcu: quē apud ſe inuentum ſupra ceteros mortales exercuerūt. Iapides ad mille ſtadia regionem obtinebant vna ex parte Pannoniis et iſtris terminati parte altera mari adriaco. pugnaciſſimi fuere haſta: in ditionem redacti ab augu. ⁊ Stra. ⁊ appianus ſcribunt. Iapygia vero apulia eſt. Ganges: vt alij ſcribunt incertos habet fontes: vt alij in ſcythacis montibus oritur: nuſꝙ̄ minor viginti paſſuum altitudine. Latitudine octo milium: vbi parum: vbi modicorum ſtadiorum centum. tepidus eſt cū orientis ſit Iſter in iugis germanie montis ſarnobe oritur. per innumeras gentes dicitur. Dannubius. vbi Illyricum attigit Iſter ſexaginta ānibus acceptis in

Signa deorū
Cornix
Auguria leua
Aues mali ominis
Arcus
Sagitte
Scythus
Thraces
Iapygia
Ganges
Iſter
Dannubius

Noſtraq; longinquus viſcera piſcis edet
Siue peregrine carpent mea membra volucres
Siue meo tingent ſanguine roſtra lupi.
Siue aliquis dignatus erit ſupponere terre
Et dare plebeio corpus inane rogo:
Quicquid ero ſtygijs erumpere nitar ab vndis
Et tendam gelidas vltor in ora manus
Me vigilās cernes tacitis ego condit⁹ vmbris
Excutiam ſomnos viſus adeſſe tuos.
Deniq; quicquid ages: ante os oculoſq; volabo
Et querat ꝛ nulla ſede quietus eris.

mare voluitur Binotiminem ap-
pellauit Silius: cum ꝛ Dānubius
ꝛ Iſter dicatur. Frigidus ex regi
one ipſa. Nam ad ſeptentriones
Tyberis — labitur. Tyberis: qui etruriam la-
bitur. Flauas: flauum etiaz appel
lauit Hor. olim appellatus albula
Tybris ꝛ Tyberis: vt ſcri. plinius
Immanis: immanſuetus: vel im-
manes. ſ. tuos. Mores tuos: vitā
tuam. Forma oſſea. in mortuis di
cebatur: ꝙ deſertum olim cadauer
induentes nihil preter oſſa repe-
rirent. In magicis autem incanta
tionibus laneis et ceteris formis
Mors — vtebantur. Morte ſolutus: diffi-
nitionem Platonis exprimit: qui
ſcribit mortem eſſe ſolutionez ani
me a corpore. Iactari propriuz in
Vultures — mari eſt. Volucres peregrine:
Aues pere — vultures habebantur aues pere-
grine — grine quaſi ex alieno orbe venien
tes: errore hominum qui cum vultures nidificarent in rupibus inuijs: vnde fetus euolabant
aliunde venire arbitrabantur. Peregrine item aues marime viſebantur vbi ſtrages cadauerū
eſſet. Unde bellis ciuilibus venerunt aues nunq̃ ante viſe ſpecie paulo infra columbas quas
appellabant betrientes: vt alij codices Pliniani habent Bebrimacenſes inſolitam auem. Ta
citus viſam fuiſſe ſcribit ad regium lepidum in bello Othonis ꝛ Vitelli. Lupi: qui ſolent cada
uera ſectari. Erumpere: egredi cum impetu. Tendam: immittam.

ASCEN. — ¶ Nec ſis miſerabilis: id eſt talis cuius quēuis miſereſcat: aut nec videaris dignus miſera
tione. Sic eneid. ij. Troianas vt opes ꝛ lamentabile regnum. Accedat lachrymis odium: dira
imprecatio cū lachryme cōmiſeratione mereri ſoleant. Sitq;. ordo eſt. ꝛ facies fortune tue de
feta: id ē euacuata ſicut mulier enixa: ꝛ nullū fetum habens in vtero: fauore ſolito: ſit inuidioſa
ſ. cui pleniſſime inuideatur: aut plena inuidie paſſiue: quod eſt rarum: id eſt que res raro con-
tingit: quia ſumma petit liuor. Liuor em̄: id eſt inuidia non ſolet eſſe niſi de rebus ꝓſperis. et
ergo dicit Martialis. Omnibus inuideas liuide nemo tibi: quia ſic omnes eſſent beati preter
ipſum ſolum. Cauſaq; non deſit: id eſt tormentum tam graue vt mori poſſis: neq; tamen mori
permittaris: quod damnatorum in inferno malum eſt: qui ſemper mori cupiunt ꝛ moriuntur:
neq; vnq̃ mortui ſunt. Auis meſta: id eſt meſtitie index: ſcilꝫ cornix: que a leua: id eſt ſiniſtra
ratum facit augurium: vt graues atteſtantur auctores. Speq; tue mortis peſſime: non dices
ſpe mortis tue peſſime: non enim eſt genitiui caſus: ſed vocatiui ſic. o peſſime ego alar ſemper
ſpe tue mortis. Finiet illa dies. ſ. ſpem: quia ſpes euacuatur dum euenit quod ſperabatur. Pe
titam tibi: id eſt a te. Tempus et hora. ſic quinto enei. Quam nec longa dies pietas: neq; miti
gat vlla. Omnia enim in tempore labaſcere ſolent. Pugnabunt iaculis. Dicit et mores homi
num et rerum naturam prius immutari poſſe q̃ pectoris ſui odium aboleri. Dum: id eſt donec
aut q̃diu iapiges: id eſt apuli populi italie arcu valentes. Ganges tepidus: quia inter torri-
dam et frigidam zonam. iſter frigidus: quia ad glacialem oceanum vergit. Robora: id ē quer
cus illas aut quaſuis robuſtas arbores. Tyberis tuſcus: quia per tuſciam ſeu ethruriā fluit.
Sed in manis: puto duas eſſe dictiones: vt ſit. ego dabo manibus ſcilicet meis: id eſt ſpiriti-
bus a corpore ſeparatis. eſt enim a nominatiuo manes non a manus: quia primam producit:
in: id eſt contra manis ſcilicet tuos: quia dicimus in accuſatiuo manis et manes. ſeua arma q̄-
bus ſcilicet manes tuos perſequantur. Oſſea forma. Iuuenalis dicit: ſatyra. iiij. Aut nigri
manus oſſea mauri. ꝛ cui per mediam nolis occurrere noctem. Cliuoſe veheris dum per monu
menta latine. Mortui enim oſſa abſumpta ſcilicet carne occurrere putantur. dicit autem vir
giliana dido idem ſic. Omnibus vmbra locis adero: dabis improbe penas. Siue ego (quod

nolle3) quaſi vindicte appetens: aut ſenectutis incōmoda abhorrens. Piſcis longinquus: id eſt in longinquo mari degens: edet .i. deuorabit noſtra viſcera: poſtq̄ .ſ. ſubmerſus ſit.

¶ Faces nexe colubris: id eſt faces furiales. Conſcia: ſcelerum tuorum. Eſt futura breuior: ſupplicijs. DCCCI.

Verbera ſeua dabunt ſonitū: nexeq3 colubris
Conſcia fumabunt ſemper ad ora faces
His viuus furijs agitabere mortuus iſdem,
Et breuior pena vita futura tua eſt.
Nec tibi contingent funus lachrymeq3 tuorum
Inde ploratum proijcere caput.
Carnificiſq3 manu populo plaudente traheris.
Infixuſq3 tuis oſſibus vncus erit.
Ipſe te fugient que carpunt omnia flāme
Reſpuet inuiſum iuſta cadauer humus.
Vnguibus & roſtro tardus theatralia vultur.
Et ſcindent auidi perfida corda canes.
Deq3 tuo fiet: licet hac ſis laude ſuperbus,
Inſatiabilibus corpore rixa lupis
In loca ab eliſijs diuerſa fugabere campis.
Quaſq3 tenet ſedes noxia turba coles.
Siſyphus eſt illuc ſaxum voluenſq3 petenſq3
Quiq3 agitur rapide vinctus ab orbe rote
Quiq3 gerunt humeris ꝑituras belides vndas.
Exulis egyptij turba cruenta nurus
Poma pater pelopis preſentia querit. & idem
Semper eget liquidis: ſemper abūdat aquis.
Iugeribuſq3 nouem ſummus q̄ diſtat ab imo
Viſcera q3 aſſidue debita prebet aui.
Hic tibi de furijs ſcindet latus vna flagello
Vt ſceleris numeros confiteare tui.
Altera tartareis feſtos dabit anguibus artus.
Tertia fumantes incoquet igne genas
Noxia mille modis lacerabitur vmbra tuaſq3.

Et diſciplina egyptia: quam Orpheus carmine complexus eſt. didicit antiquitus funus celebrare tāta religione: vt quotiens eſſet omiſſum mortui vmbra errare putaretur. Nauis erat: q̄ cadauera trans paludē in egyptum portabat ad xl. iudices. Charonte: qui lingua egyptia ſignificat magr̄m nauis: cymbā regente. Id nō fiebat niſi p̄us celebrato funere. idē ↄtingere putabāt vmbris apud inferos Diodo. ſcri. Funus exequias ſignificat a funalibꝰ. itē grece d̄r phonos qḋ mortē ſignificat. Lachryme tuoꝝ: & hoc ex r̄ligione erat q̄ ab affinibꝰ cadauer deplorabatur Deplorata cadauera dicebant̄: quibus luctus vltimus ꝑſolutꝰ erat. Vñ rempublicā deploratam dicimus iam ꝯſam. ab hoc tractū conclamatū eſt qñ affines eiulantes cōclamāt: d̄rq3 in oī re iam deperdita: q2 poſt lachrymas affinium mortuū plane cadauer erat. Carnifices: publico ſumptu cōcludebantur: iter quos Cadmꝰ celeberrimus fuit. Oſſibus vncus erit: dānari vnco trahebātur ad ſcalas gemōias aut ī harenā vbi ardebāt Hoc iuue. Et latū media ſulcū deducit: media harēa dicit̄ ſulcū dū trahit̄ vnco dānatꝰ. ꝑſa in ↄmētarijs Iuuēalis diximus. Vultures ad cadauera volare biduo aut triduo anteq̄ expoſita ſunt: auctor ē Vmbritiꝰ aruſpex crudeliſſimus tꝑibus Veſpaſiani & nobilis carmine iuuenalis. Tardus: ꝓducēs morſum. Canes: hoc in Italia et alijs locis dānatum erat: in hircania celebre & ſolēne. Nā plebs: vt ſcri. Cic. publicos alebāt cāes optimates domeſticos a qbꝰ mortui laniabant̄. Silius. Regia cū dulcē poſuerūt mēbra ꝓbatū eſt hircanis adhibere canes. Licz ꝑmitteris. Eliſij cāpi ſiue ſint ī corpore lune: ſiue inſulis fortunatis pijs tūi: & q recte vixerāt dabātur

Charon
Funus
Deploratum
Cōclmatum
Vncus
Vmbritius
Eliſij campi

vt Tartarus ſcelaratis hominibus vbi iudice Rhadamanto furie vltrices ſcelera puniebant.
Siſyphus Siſyphus:filius Eoli cuʒ iſthmum infeſtaret ad inferos detruſus eſt ſaxū ſubducens in mon
tem:quod ſemper deuoluitur. Lucretius negans inferos eſſe:ſcribit ſiſyphum eſſe apud nos
eū ſcʒ qui honores ſepe petit q̄uis ferat repulſam. Lucretius. Siſyphus in vita quoqʒ nobis
ante oculos ē. Qui:petere a populo faces ſeuaſqʒ ſecures: imbibit:⁊ ſemper victus triſtiſqʒ re
cedit. Hunc ſe vidiſſe Vlyſſes teſtatur:apud Homerum. Unde fabulam noſtri poete celebra
Ixion runt. Quiqʒ:Ixio filio Antionis ⁊ Melatus:nōnulli ex noſtris ſcribūt patrem phlegiam
cuʒ Junonem ad ſtuprum prouocaſſet:vt ſcribit Home. latonam:ad inferos truſus circūagi
Egiſtus tur radijs rote frangentibus membra. Exulis. Egiſtus Thientus filius fuit. Egiſtus autem
Egyptus vt Euſtachius ⁊ Euripedes ſcribunt frater Danai:filius Beli egypto puincie nomen dedit
cum filius quinquaginta nuptias celebrauit cum totidem filiabus danai fratris:que maritus
iuſſu paterno ſingule necarunt preter Hypermeſtram:que linum : vt Euſebius ſcribit buce
tum ſeruauit:he dicuntur haurire aquaʒ vaſe pertuſo ex puteis:hec fabula compoſita eſt ex hi
ſtoria. Nam danaus argos irriguum aquis reddidit:quibus carebat:multis effoſſis puteis i
ter quos quattuor erant ſacri: quod verſus grecus indicat argos aquis vacuum danae ſtruxe
re redundans. Lucretius hac fabula captos amore repreſentari putat:qui leuiſſima in re diu
laborant. Lucretius. Hoc ⁊ opinor idem euo florente puellas. Quod memorāt laticem pertu
Belides ſum congerere in vas. Belides:neptes beli profugi. Nam exulauit expulſus a Danao fra
Tantalus tre. Poma pater. Tantalus Paphlagoniam tenuit imperio:ditiſſimus fertilitate regionis ⁊
ob multa metalla:que illic erant:vt ſcribit Strabo in pugna fuit aduerſus Troem:quoniam
Ganimedem rapuerat:vt Euſebius ſcribit : dignatus deorum menſa Jouis myſtica protulit
mortalibus. Unde apud inferos eſſe meruit ſitiens in aquis ori allabentibus : vt ſcribit Ho
merus ꝙ nonnulli dixerunt hoc ſupplicium datum:quoniam Pelopem filium dijs hoſpitibꝰ
epulandum appoſuiſſet:falſum eſt. Pendent preterea poma.que quotiens vult captare vē
to diſſipantur:vt ſcribit Homerus. Aſtea ſublimen ventus contorquet in auras. Jugeribus.
Titius Titius filius Jouis ⁊ helare habitus eſt terre filius:quoniam a matre educatus eſt ſub ſpecu
metu Junonis. Specu illud demonſtratur:vt ſcribit Strabo in Boetia. Is quoniam latonā
violauerat:in nouem iugera diſtentus paſcit Vultures. Vlyſſes apud Homerum. Et Titiuʒ
vidi terre omni parentis alumnum:tamen addit iacentem in ſolo ⁊ portentum ad nouem iuge
ra. Abundat:quia ſunt preſentes. Summus quid diſtat ab imo:cuius caput a pedibus di
ſtat nouē iugeribus. Aui;vulturi. Homerus ſcribit. Vultures duos fuiſſe. Una de furijs ſcin
det latus. Theſipone.

ASCEN. ¶ Et breuior vita. Ordo eſt:⁊ vita tua futura eſt breuior pena tua : quia pena durabit etiam
in morte ⁊ poſt mortem. Indeploratum:id eſt non deploratū. Carnificiſqʒ manu populo plau
dente traheris ſcilicet ad ſupplicium aut potius ad buſtuʒ:qr ſequit̄ ipſe te fugient ⁊c. hoc mo
do ad ſupplicium nōnulli chriſtiani ſub domiciano poſtea tracti leguntur infixo vnco gutturi.
Ipſe te fugient. Precatur vt tractus indigniſſime ad vſtrinam ⁊ impoſitꝰ rogo:flāme eius
cadauer non abſumant ſed iaceat preda vulturibus ⁊ canibus. Licet hac ſis laude ſuperbus:id
eſt q̄uis glorieris ꝙ ſis cauſa rixe inter me ⁊ coniuges ⁊ amicos vt eris inter lupos : videtur
enim tibi glorioſum induxiſſe diſcordiam:⁊ ita malim dicere. ꝙ licet.i. licitū eſt vt ſit permit
tentis. Siſyphus eſt illic. hec omnia Macrobius:in de ſomnio Scipionis late exequitur ⁊ ha
bentur etiam.vi.enei. Quiqʒ:id eſt ⁊ qui ſcʒ ixion. Belides beli nepos. Nurus egypti:quia fi
lijs eius nupſerant ſed interfecerunt. Pater pelopis.i. Tātalus qui ſm Homerum ad naſum
vſqʒ habet dependentia fragrātiſſima poma ⁊ ad labia vſqʒ aſcendentia dulciſſima flumina:
q̄ dum captantur effugiūt. vñ de fluminibus dicit Horatius ſermone pͥmo. Tantalus a labris
ſitiens fugientia captat Flumina:quid rides ⁊c. Jugeribus nouem.i.tityus de quo.vi. Enei.
Necnon ⁊ tityon terre omniparētis alumnū. Cernere erat:per tota nouem cui iugera corpus
porrigitur. Ordo aūt textus eſt qʒ pet:⁊ is ſup.qui ſummus.i.ſuprema pte ſui: hoc eſt vertice:
diſtat ab imo.i.ab ima pte ſui ſcʒ a planta pedis noueʒ iugeribus ⁊ pbet aui.i. vulturi aſſidue
i.ſine intermiſſione rodenti(ſeqtur Maronem dicentē in.vi.roſtroqʒ imanis vultur adunco
Immortale iecur tondens:fecūdaqʒ penis. Viſcera:rimaturqʒ epulis:habitatqʒ ſub alto Pe
ctore:nec febris reqes dat̄ vlla renatis. dico maronē imitari:nā Homerus duos vultures ſibi
inicē ſuccedētes dicit) viſcera debita.ſ.talibus cruciatibꝰ eſt ſup.illic. Una de furijs.tres eñ
ſunt tiſiphone alecto ⁊ megera.loqui videt̄ de tiſiphone de q̄ enei.vi. Continuo ſontes vltrix

accincta flagello. Tiſiphone quatit inſultans. Altera: ſcilz alecto: tertia ſcilz megera. Eacus Tres quoq; dicuntur apud inferos iudices: qui ſeueriſſimi in creta iudices fuiſſe leguntur. Radamanthus. Minos: ⁊ Eacus. Radamāthus autez dicitur inquiſitor. vnde enei. vi. Gnoſius hec radamanthus habet duriſſima regna. Caſtigatq; auditq; dolos ſubigitq; fateri. Que quis apud ſuperos furto letatus inani. Diſtulit in ſeram commiſſa piacula mortem. Minos iudex: vnde horatius. Et de te ſplendida minos fecerit arbitria: ⁊ in eodem vi. Queſitor mīos vrnam mouet. Eacus vero executor. vnde Iuuenalis in prima. Quas torqueat vmbras Eacus Et hoc loco: verum hec officia confunduntur: ita vt ſingulis omnia conueniant. *Iudices inferni*

¶ In te tranſcribet. Tranſcribere transferre eſt: tractum a colonia: quoniam qui mittebantur dabāt nomina: ⁊ tranſcripti dicebantur. Pondus: ſaxum. Captet ⁊ vndas qui frequenter ſtudeat capere. Nec mortis: inchoatis imprecationibus vtitur: nam cum ſupradixerit eum periturum nec addiderit penam: nunc ait. Penas: quas dabis poſt mortem. Inde ex numero tuorum malorum. Ut ſi quis carpat frondes in ida filia Dardani fuit regis ſcytharum Ida mater mennonis: ꝙuis fabule auroram tradiderint. Ida ſilua in creta: a qua ſiluam phrygiam idam dixerunt teucri e creta profecti: vt Callimachus elegiarum poeta primus edocuit. In hac proceritas arborum et copia in admiratione eſt. pinus profert que nullam ſentiunt cariem: vt ſcribit Theophraſtus. De mare libyco: mare libycum idem africanum dictum eſt ⁊ notium ante ſyrtes protenditur in egyptum vſq; pelagus: profundum Eratoſthenis ſententia mille ⁊ quingentis ſtadijs. De mare libyco: alibi libyco: alibi numerum malorum comparat aquis icarij maris. Tot premor aduerſis que ſibi comprehendere coner: icarie numeruz dicere coner aque. Hybla: ab hyblone rege dicta eſt: vt placet Thucididi: qui cum eam prodidiſſet Megarenſibus effecit ab his iterum conderetur: appellareturq; megara: Strabo a dorienſibus conditam ſcribit: tamen priſtinuz nomen manſit propter mellis hyblei preſtantiam. Eſt enim eiudez nominis mōs proximus Thumo abundans: vnde apes paſte mel optimum conficiunt. Crocus: puer Similacem amauit ipſe conuerſus in florem ſui nominis: puella in hederam quam Similacez dicunt. Hic flos vna cum lotho et hiacintho ab homero celebratur propter odoris preſtantiam naſcitur magna vbertate et preſtantia in cilicia in monte Coritio: vt ſcribit Plinius. Strabo teſtatur at antrum eius nominis Athos mons altiſſimus dictus aliquando ab Homero. Thracius: cum et thracie et macedonie ſit abſciſſus a continenti a xerxe perſarum rege interuallo paſſuum mille et quingentorum. Oppidum in cacumine habuit acrocon. Athos dicitur et non athon: quod nonnulli falſo ſuſpicati ſunt: nam Athos os ſyllabam producit: cum ſit apud grecos: vt Virgilij verſus bene ſeruari poſſit. Ferat: producat. Ora multiplicat. Hiperbole eſt Homerica cum eſſet deſcripturus numerum

MMMI. Tranſcribo
Ida
Pinus ide
Mare libycū
Hybla
Crocus
Coritium crocum
Athos

Eacus in penas ingenioſus erit
In te tranſcribet veterum tormenta virorum
Manibus antiquis cauſa quietis eris.
Siſyphe cui tradas reuolubile pōdus habebis
Verſabunt celeres nunc noua membra rote
Hic erit: et ramos fruſtra qui captet ⁊ vndas
Hic in conſumpto viſcere paſcet aues.
Nec mortis penas mors altera finiet huius
Horaq; erit tantis vltima nulla malis
Inde ego pauca canam: frōdes vt ſi quis ab ida
Et ſummam libyco de mare carpat aquam
Nam neq; quot flores ſicula naſcuntur in hybla
Quotue ferat dicam terra ciliſca crocos.
Nec quum triſtis hyems aquilōis īhorruit alis
Quam multa fiat grādine canus athos
Nec mala voce mea poterāt tua cuncta referri
Ora licet tribuas multiplicata mihi
Tot tibi ve miſero venient taleſq; ruine.

Ut cogi lachrymas me quoqꝫ poſſe putem
Ille me lachryme facient ſine fine beatū.
Dulcior hic riſu: tunc mihi fletus erit
Natus es infelix: ita dij voluere: nec vlla
Commoda naſcenti ſtella leuiſqꝫ fuit
Non venus affulſit: non vlla iuppiter hora
Lunaqꝫ non apto: ſolqꝫ fuere loco:
Nec ſatis vtiliter poſitos tibi prebuit ignes
Quem peperit magno lucida maia ioue
Te fera ne quicq̄ placidum ſpondentia martis
Sydera preſſerunt falciferiqꝫ ſenis.
Lux quoqꝫ natalis: ne quid niſi triſte videres
Turpis et inductis nubibus atra fuit.
Hec eſt in facti: cui dat grauis allia nomē.
Queqꝫ dies ibyn publica damna tulit:
Qui ſimul īpure matris prolapſus ab aulo eſt.

nauium eaꝝ imitatus eſt hoſticus in ſecūdo belli iſtri. non mihi ſi lingue ſint cētū atqꝫ ora ſint totidē. ⁊ demum virgiliꝰ. Non mihi ſi lingue centum ſint oraqꝫ centum ferrea vox ⁊c. Tales: tam graues. Hi fletus: quem fundam in calamitatibus tuis. Natuſ es: poſt egyptiā perſuaſionem vbiqꝫ receptum eſt

Aſtrologi

aſtrorum motus infelicitatem vel felicitatem naſcenti portendere'. Iuuenalis. Diſcat enim que ſydere te. Excipiant modo primos incipientem edere vagitus. Petoſiris

Petoſiris

cuiꝰ meminit iuuenalis et plinius in ſecūdo ⁊ ſeptimo: ī eo plurimū elaborauit. Fuit nōnunq̄ in contēptu: ⁊ habiti pernicioſi qui hāc ſcientiaꝫ profitebantur expellebanturqꝫ ſepenumero ex vrbe

Mathematici

Mathematici. Idem enim verbum ſignificat apud tranquillum eos qui ex aſtrorum motu futura predicebant: ex hac diſciplina predicit poeta infelicitatem ibidi.

Venus

Venus planeta eſt infra ſolem: cuius curſum ⁊ naturam Pythagoras Samius primus cognouit: eam ſtellam alij iunonis putarunt: alij iſidis: alij matris deum: cuius natura cuncta generantur: ⁊ animalium ſtimulātur conceptus felicitatem et gratiam apud mortales portendens ſi naſcenti affulſerit.

Iuppiter

Iuppiter ardore nimio Martis ſtelle ⁊ rigore Saturni inter que duo ſydera eſt interiectus interpretatur.

Mercurius

Mercurij ſtella ab alijs dicta eſt apollinis felicitatem vel malum portendit: ſi aut bono aut malo ſyderi fuerit coniuncta.

Mars

Mars vulnera furorem et perpetuam ferri inſaniam.

Stella

Stella a ſtando dicitur. Leuis: benigna. Non apto loco: nam pro varietate regionum celeſtium planete mutant naturam. Senis falciferi: id eſt ſaturni: cuius ſydus malum eſt.

Dies atri poſtridiani

Atra: alludit ad dies atros qui infauſti ſunt. Hec eſt: dies erant atri omnes poſt idus ⁊ nonas: qui poſtriduani dicebantur: quod ſenatus decreuerat hac de cauſa. L. enim Aquinius aruſpex docuit ſenatum. Qui ſulpitium aduerſus gallos pugnaturum ad alliam flumen rem diuinam feciſſe: quo tempore ad extremum fortune diſcrimen res romana concidit poſtridie idus quintiles: inde ſuſceptum vt poſtriduani dies atri haberentur. Plutarchus ſcribit poſtriduanos eſſe atros: quoniam inferis ſint dicati cum dies precedens calen. nonas vel idus ſuperis ſit dicatus: quē admodum antiquitas ianuarium menſem iano: Februarium inſequentem inferis celebrat:

Dies allieſēs
Allia

idem dies dicuntur allienſes: quoniam ob infelicem pugnam ad alliam ſint conſtituti. his nec iouem nec ianum prefari fas erat: nec quenq̄ ſuperum. Allia flumen quindecim millibus paſſuum ab vrbe diſtans buſtis romanis nobilis deleto prope ad internitionem exercitu. Grauis: infelix.

Faſti

Faſti libri: dies feſtos continentes redacti in volumē a. Cn. Flauio ſcriba appij ceci tanta gratia apud plebem cum eos ediddiſſet: vt creatus ſit edilis. Curulis preteritis duobꝰ fillis conſulum natus ipſe Libertino patre: nam ante libros illos ab eo editos cogebatur plebis rationem dierum querere a principibus ciuitatis. auctor plinius. Dies que protulit ibin eſt in faſtis.

Publica damna

Publica dāna: nam ob publica dāna: nam ob publica dies atri erant conſtituti. Simul: euꝫ primum.

ASLEN.

¶ Eacus tranſcribet in te penas infernales: id eſt tranſferri faciet in te: ⁊ erit manibꝰ. i. īferis ſpiritibus aut aīs ſeu ſi mauis animabus antiquis cauſa quietis: quia o ſiſiphe erit ſup.

tunc quando ibis apud inferos ſupple aliquis cui tradas: ideſt tradere poſſis: pondus reuolu bile: ideſt ſaxum aſſidue reuoluendum: hic ſcilicet ibis: erit ſcilicet qui tantali penas dabit: hic in conſumpto ⁊c. ſcilicet loco titij. Nec mortis penas. Quod in hunc imprecatur poete nimiuȝ verum experiuntur damnati qui de colore nimio transferuntur in aquas nimium et nouo gene re mortis cruciantur: nec finitur mors morte ſed continuatur. Inde ſcilicet de infinitis malis. Lybico de mare: ſic legendum eſt. non mari propter verſum quod idem alibi quoqȝ inuenies. Terra ciliſca pro cilicia: facto diminutiuo greco. Athos mons inter thraciam et macedoniaȝ aſ ſidua grandine aut niue pulſatus. Natus es infelix. docet et mathematicorum atqȝ aſtrologorꝫ diſciplina infeliciter natum et infauſto horoſcopo: quaȝ diſciplinam cum diuus auguſtinus in de ciuitate dei: tū picus mirandula in opere contra aſtrologos validiſſimis rationibus impu pugnant immo expugnant. Stella commoda: ideſt vtilitatem afferēs: vel leuis: ideſt non ag grauans: hoc eſt nulla commoda fuit ſed quelibet grauis. Quem peperit: ſcilicet mercurius fi lius iouis et maia atlantide. Hec eſt ⁊c. docet atram ⁊ infauſtā fuiſſe qua natus eſt dieȝ. Ordo eſt. Hec ſcilicet natiuitatis tue eſt dies: cui alia fluuius ille: grauis: ideſt moleſtus ⁊ infauſtus dat nomen: quia dicitur allienſis: in faſtis ideſt libris faſtorum ſeu feſtorum vbi dies atri nota ti erant: ſicut nonnulli chriſtianorum veteri ſuperſtitione inducti dies egyptios notant. Scri bitur autem allia ſemper gemino ll et primaȝ producit: licet ſeruius aliter ſentiat male allegās illud lucani atqȝ alie clades: nam ibi alie adiectiuū eſt ab alius. a. ū. vt docet Beroaldus in eun dem. et h̄ eſt dies que tulit ibin appoſitorie. q. d. exiſtēte publica damna. Nā quocunqȝ die reſp. grauia damna perpeſſa eſt is ater habitus eſt. — *Mare in abla tiuo*

Cyniphiam fedo corpore preſſit humū
Sedit in aduerſo nocturnus culmine bubo
Funeroqȝ graues edidit ore ſonos:
Protinus eumēides lauere paluſtribus vndis
Que caua de ſtygijs fluxerat vnda vadis
Pectoraqȝ vnxerunt herebe felle colubre.
Terqȝ cruentas increpuere manus.
Gutturaqȝ imbuerunt infantia lacte canino.
Hic primus pueri venit in ora cibus
Perbibit inde ſue rabiem nutricis alumnus
Latrat ⁊ in toto verba canina foro.
Membraqȝ iunxerunt tinctis ferugine pānis
Apma deſerto quos rapuere rogo.
Et ne non fulctū nuda tellure iaceret.
Molle ſuper ſilices impoſuere caput
Iamqȝ receſſure viridi de ſtipite factas.
Admorunt oculis vſqȝ ſub ora faces
Flebat vt eſt fumis infans cōtractus amaris
De tribus eſt: quū ſic vna locuta ſoror

¶ Humum cyniphiam: cur ait poeta ibin natum eſſe in cynipha terra q̄ eſt in Lybia: an ob hircos cyniphos qui fetidi ſunt: vt oſten dat eum male olere: naȝ qui male olent dicuntur hircoſi. Et catullꝰ hircum ſub alis male olentibꝰ ha bitare dicit. An ſi potius placet. quoniam auctore plutarcho fere monſtruoſe ibi naſcebantur. Con uenientibus diuerſis animalibus ad eundem fontem ob penuriam aquaruȝ in Libia: et ibi diuerſiſſi mis mixtis. Unde prouerbium il lud ſuſceptum eſt Africaȝ ſemper noui aliquid afferre: cū noua mō ſtra feram produceret. Cyniphs labitur et monte chariton: vt ſcri. Herodo. oppidum eſt illic eiuſdē nominis: vt auctor eſt plinius: ſȝ dictio apud plinium mendoſe eſt ſcripta cyniphos pro cyniphus. Bubo acherōtis filius et Orph nes Nymphe conuerſus in auem et aſcalapho ob accuſationem pro ſerpine: auis funebri eſt publicis rebus non priuatis preſertim ſi ī lucem appareat: quemadmodum noctue et vlule que omnes ſunt a ues nocturne. Cellā capitolij in trauit Pompilio et pedanio con ſulibus: qua de cauſa vrbs eo an no luſtata eſt. Conuenit igitur au gurium bubonis in ibiden: cum

DCCCJ.
Cyniphia
Cyniphs
Bubo

Tēpus in immēſū lachrymas tibi nouim⁹ iſtas
Que ſemper cauſa ſufficiente cadent.
Dixerat: et clotho iuſſit promiſſa valere,
Neuit et infeſta ſtamina pulla manu.
Et ne longa ſuo preſagia diceret ore,
Facta canet vates qui tua dixit erit.
Ille ego ſum vates ex me tua vulnera diſces
Dent modo dij vires in mea verba ſuas.
Carminibuſqꝫ meis accedant pondera rerū.
Que rata per luctus experiere tuos.
Neue ſine exemplis eui cruciere prioris,
Sin tua troianis non leuiora malis.
Quātaqꝫ clauigeri peantius herculis heres
Tanta venenato vulnera crure geras.
Nec leuius doleas: ꝙ qui bibit vbera ceruę,
Armatuſqꝫ tulit vult⁹ inerme potens.

Eumenides

Terniarius

Nutrix

Philoctetes

Petilia

Thelephus

ſupra eum dixit publica damna. Graues: querulos. Eumenides. furie īfernales dicte quaſi benigne per contrarium. Paluſtribus vndis: nam aqua paluſtris infelicis hominis eſt: et repudiata a ſacris: quibus viua aqua fluminis vti fas erat. Unda ca. obſcura: quēadmoduꝫ nubem dicimus cauaꝫ. Herebee col. infernalis colubre. Ter. nam ternarius numerus in ſacris adhibebatur preſertim magicis: vt eſt apud virgiliuꝫ hunc numerum ad ſacra pertinere ſcribit ariſtoteles in principio de celo. Lacte canino: vt futuraꝫ rabiem portēderet: nam canes ad rabiem ſunt proni. Perbibit rabiem: hoc eſt quod Quinti. ex teſtimonio Chriſippi: et phauorin⁹ apud Aulum Gellium diſputant mores īfantis formari ex lacte nutricis. propterea cēſebat Chriſippus nutricem doctam eſſe dandā infanti quem velimus oratorem. Et hac diſciplina illud extat Virgilij. Hircaneqꝫ admorunt vbera tygres. Ferrugine: nam color infernalis ferrugineus eſt: ⁊ cym bacharuntis ferruginea eſt apud poetam. Male deſerto: hominis damnati. De viridi ſtipite: nam faces virides infelices ſunt propter fumum. Cauſa ſufficiente. cauſa lachrymarum ſemper durante. Pulla ſtamina: infelices dicuntur habere in manibus parcarum ſtamina nigra felices alba. Papinius. Iamqꝫ dies aderat parcarum conditus albo vellere. Hoc autem eſt ex diſciplina etruſca: vt Macrobius ſcribit: et nos in commentarijs Silijs diximus. Longa preſagia: hoc dicit propter magnitudinem calamitatum. Per tuos luctus: tuis calamitatibus. Neue ſine orditur imprecationem incipiens a malis troianis. Nam oratoris eſt narraturi aliquid cumulum quendam rerum proponere: tum deducere ſingula: vt hoc loco facit. Prioris eui: antiquitatis: inſultans hoc dicit poeta. Quantaqꝫ: philoctetes comes herculis ſolus morituri rogum auſus eſt ſuccendere rogante id hercule: in cuius rei premium fatales ſagittas hydre veneno tinctas hercules ei reliquit ſine quibus reſpondit oraculum Troiam capi non poſſe Ulyſſes philoctetem ad troiam ducere voluit: ſed in lēno manſit vulneratus. Lapſa e pharetra ſagitta Lycophon ab Homero diſſentiens et noſtris poetis ſcribit eum troiam perueniſſe vna cum Ulyſſe. Strabo philoctetem profugum fuiſſe patria narrat. et petiliam vrbem in brutijs te ab eo conditam fuiſſe. Addit Apollodorus eum coloniam in ſiciliam miſiſſe. Uulnera ſagitte acerbiſſima fuerunt vt ex philoctete lachrymis apud Lycophronem et Sophoclem diſcimus. Nec leuius: Thelephus filius herculis et auges filie alei inter vulgata inuētus eſt nutritus a cerua donatus paſtoribus corytho theſſalie regi cū ex oraculo didiciſſet matrem paternaꝫ iram vel potius emiſſā a p̄re ob ſtuprū cū hercule peruiniſſe in Myſiā eo ſe contulit: vbi a teutrāte rege et auge dicta eſt vxor et thelephus fact⁹ filius ſucceſſor regni vulneratus ē ab achille: in quo: ⁊ ſi noſtri cōſentiunt omēs: tamē Euſtachius veterem altius repetit hiſtoriam. Scribit eñ grecos ignorātes iter ad troiaꝫ perueniſſe pri⁹ in miſiā p̄ errorē: vbi thelephus rex potiebat̄. Thelephūqꝫ deſcendiſſe in pugnam aduerſus extenros: inſequentēqꝫ Uliſſem vitis trunco offenſuꝫ cecidiſſe ibi-

qꝫ vulneratum ab Achille qui iminebat: cum grecis a littore propulſatis in greciam rediſſe: Cum autem reſpondiſſet oraculum Thelephi vulnus ſanari non poſſe: niſi eodem loco iterum ab achille vulneraretur: in greciam nauigauit promiſitqꝫ Achilli in premium ſanati vulneris ſe ducem futurum ad littus troianum: quod actum eſt. Fabuloſior ita habet hyſtoria. Sed Pli. ſcribit vulnus thelephi ſanatum ab achille admixta ferri rubigine emplaſtro. vnde Achilles inquit pingitur decutiens cuſpidem in thelephi vulnus.

¶ Cymphiam ⁊c. Bone ſunt calderini rationes. Nam illic hirci abundant. vnde in Georg. Cymphij tondēt hirci. Etranes autem olentes dicuntur hircū olere. Horatius primo ſermonū Paſtillos rufillus olet: gorgonius hircum. Paluſtribus vndis: que nō purgant ſicut aque currentes quas viuas vocat maro dicens enei. ij. Donec me flumine viuo abluero. Que vnda caua id eſt obſcura ⁊ nubila: aut euaporata: extracta pura aqua per exhalationē. Erebe: erebus dict⁹ eſt locus obſcurus inferni aut ipſe inferus: et ſcribitur a doctorib⁹ ſine h. Gutturaqꝫ imbuerūt decui alibi hoc e in hac tertia perſona ſepe correptum inueniri: ſed quandam celeritatem figurari. vt in Buco. Matri lōga decē tulerūt faſtidia mēſes. in geor. Miſcueruntqꝫ herbas ⁊ nō inoxia verba. ⁊ in Enei. Obſtupui ſteteruntqꝫ come ⁊c. Non eſt autē legendū imbuerīt vt alia docent verba. Panis tinctis ferrugine. ferrugo eſt purpure hiſpanice genus coloris fuſci atqꝫ ſubnigri: rogo male deſerto: ſcilicet priuſqꝫ cadauer hominis damnati penitus exuſtum eſſet. Unde panniculos ſemiuſtos ⁊ fumoſos atqꝫ ob id ferrugineos nutricem ibidis ſubtraxiſſe dicit. Caput molle: quia infantis: ſed id quoqꝫ notā habet ſcilicet autē duriſſimi ſunt lapides. vnde ignis excuti ſolet. Jamqꝫ receſſure: ſcilicet colubre infernales: id eſt cū recedere vellent admorunt pro admouerunt ⁊ applicuerunt oculis: ſcilicet ibidis pueri: vſqꝫ ſub ora: faces factas de viridi ſtipite: vt fumo cruciaretur. vna ſoror de tribus: id eſt vna parcarum que tres ſorores ſunt et fata hominū ordiuntur. fertqꝫ colum clotho lacheſis trahit atropos occat. Puella: id eſt nigra ſtamina. vnde, in Geor. Reijce ne maculis infuſcet vellera pullis. Inde pullati dicuntur veſtibus lugubribus que nigre ſūt induti. Preſagia dicūtur que ſagaciter prenotata ſunt: ſed ſagio et preſagus atqꝫ preſagium ſa ſyllabā producunt: quā ſagax corripit. Fata canet. Ordo ē Ipſa dixit vates erit qui canet tua fata. Ille ego ſū vates: in me: id eſt in carmine meo: non in meipſo: quaſi ipſe ſit pro exemplo quod aduerſarius magno fortaſſis meretur. Neue ſine exemplis. Incipit commemorare mala que alij paſſi ſunt: imprecans ea in caput aduerſarij. Quia vero hyſtorie et fabule graphice recitantur a calderino dicam ordinem qui talis eſt. Neue: id eſt Etiamne: vt accipiatur ve pro etiā ſicut vel accipi ſolet: quia aliter neue ſemel poſitum non cōgrueret principio orationis. Igitur etiam ne: tu crucieris: id eſt torquearis ſine exemplis prioris eui. i. vt crucieris ad exempla eorū qui fuerunt in priore hoc eſt priſco euo ⁊ ſeculo tua mala ſint non leuiora malis troianis que magna nimirū fuerunt: qꝛ troiani decēnali bello vexati tādē fundit⁹ extermiati ſūt et troia radicit⁹ euerſa. Et geras ſup. ī crure venenato. i. venenatis ſagittis inferto: tanta: id eſt tā magna et ſeua vulnera: quāta ſupple geſſit: peantius. i. philoctetes filius peantis vt atteſtat̄ ſeruius ⁊ ſeneca dicens in hercule furente in perſona herculis ſagittas porrigentis. Accipe hec ſate peante dona et munus alcide cape: nec fallet vnqꝫ dexterā hic arcus tuam. Librare tela didicit et certam dare fugam ſagittis: ipſa non fallunt iter Emiſſa neruo tela. Peantius igitur: id eſt philoctetes: heres: id eſt ſucceſſor in poſſeſſione arcus ⁊ ſagittarum: herculis clauigeri: id eſt clauā gerere ſoliti. Nec doleas leuius qꝫ is ſupple qui bibit vbera cerue ſupple doluit videlicet thelephus. de quo Horatius Telephus ⁊ Peleus cū pauper et exul vterqꝫ ⁊c. et qui potens et armatus: tulit vuln⁹ inerme illatum: ſcilicet ab achille inermi. preter haſtam. Niſi legendum eſt armatiqꝫ tulit ⁊c. ASLEN.

Peantius

Quiqꝫ ab equo preceps alienis decidit aruis
  Exitio facies cui ſua pene fuit.
Id quod amitorides videas: trepiduſqꝫ miniſtro
  Pretentes baculo luminis orbus iter.

¶ Quiqꝫ. Bellorophontem dicit accuſatum ab antia: vt ſcribit Homerus. Higi vxore preti abantis fili qꝫ vim inferre voluiſſet vulgata eſt hyſtoria: quo carmine pretus eum miſit: vt Hyginius ſcribit: ad Jobatem: vt alij ad Eurien lyciorum regem patrem Antie: DDDJ.

Bellorophō

Nec plus aſpicias q̃ quem ſua filia rexit:
Expertus ſcelus eſt cuiꝰ vterq̄ꝫ parens
Qualis erat poſtq̃ iudex de lite iocoſa
Sumptus apollinea clarus in arte ſenex:
Qualis et ipſe fuit: quo pꝛecipiente columba
Eſt data palladie pꝛeuia duxq̄ꝫ rati.
Quiq̄ꝫ oculis caruit ꝑ quos male viderat aurū
Inferias nato: quos dedit oꝛba parens.
Paſtoꝛ vt etneus: cui caſus ante futuros
Thelemus eurymedes vaticinatus erat.
Ut duo phinide: quibus idem lumen ademit
Qui dedit ⁊ thamire demodociq̄ꝫ caput
Sic aliquis tua membꝛa ſecet: ſaturnus vt illas
Subſecuit partes vnde creatus erat.

vt famulus Chimere: qui lyciorum fines vaſtabat eum obijceret. Sed victoꝛ adeo Jobatem regem commouit: vt ei data ſit Achimene in vxoꝛem ſoꝛoꝛ antie et regis filia. Poſt effoſſionem fontis a pegaſo equo contendit euolare in celum. Sed in altum ſublatus in terram deſpiciens adeo eſt perter- Pegaſus ritus: vt ceciderit. pegaſus autē dicitur in celūꝫ ſubuolaſſe et eſſe inter aſtra. antiam alij appellarūt Scenobiam. bellum belloꝛophontis et pyſandri eius filij in Solinys ſcribit Stra. Nam eos populos a belloꝛophonte expugnatos hyſtoꝛie credimus. Jd quod phe- Phenix nix: vt de alijs eiuſdeꝫ nominis ſileamus filius amintoꝛis fuit filij Demitoꝛides Cercaphi quem oꝛmenius genuit Crites ſcribit eum phocenſeꝫ fuiſſe. hic cum haberet rem cum pellice patris: vt auctoꝛ eſt Home. delatione nouerce accuſatus aufugit. Venitq̄ꝫ ad Pelleum Achillis patrem. Unde perpetuus comes et magiſter achilli heſit: hunc cecum fuiſſe non tradidit Homerus: ſed apud interpꝛetem lycophꝛonis eum in patriam reuerſum ſuoꝛum aſpectu non potuiſſe frui: quoniam oculis care- Cedipus bat. Quod addunt quidam a filijs eum cecatum non reperio. Nec plus: cedipus inceſta matre et patris nece infamis ob ſceleris conſcientiam cecatus eſt. Regebaturq̄ꝫ cecus ab iſmena fi- Tyreſias lia. Quamuis Diodoꝛus hyſtoꝛiam ſecutus aliter ſcribat Qualis. Tyreſias ſumptus iudex a iunone de Joue viri ne an mulieris libido maioꝛ eſſet: ſententiam tulit in Junonem: a qua oculis eſt pꝛiuatus: ſed Juppiter conſolatus eſt eius calamitateꝫ honoꝛe. nam dedit diuinandi artem. Hic pꝛedixit thebarum interitum: ſuaſitq̄ꝫ ciuibꝰ vt fugerent. Euerſa vꝛbe captiuus: quo- Daphne niam in itinere aquam et thilphuſa fonte bibiſſet moꝛtuus eſt: vt ſcribit Pauſanias Daphne eius filia: que poſtea dicta eſt ſybilla vaticinādi arte edocta multa ſcripſit reſponſa. Unde Ho- Phineus merus poema oꝛnauit. Tyreſie meminit Homerus: in carmine magico. Qualis et phineus nobilis carmine apollonij Valerij: hyſtoꝛia Diodoꝛi: qui dum veritatem rei fabuloſe admote menſis eas fedarent Zetus et Calais boꝛee filij inſecuti aues ad plotas vſq̄ꝫ inſulas: que poſtea dicte ſunt Strophales eum tanto ſupplicio liberarunt: quo beneficio deuictus canit apud apollinum rhodium monens argonautas: vt inter Cyaneas petras columbā ſequantur: quam dij mitterent. Apud eundem poetam argonautis diſceſſuris et ponto apparuit augurium accipitris columbam inſectantis: que in Jaſonis ſinuꝫ decidit. Mopſus vates id in bonam partem eſt interpꝛetatus. Columbam fuiſſe ducē argonaui carmen Valerij innuit: et pꝛopertij: Jgnoto miſ- Palladia ratis Argo ſa columba mari: ſed datam fuiſſe a phineo: aut pꝛedictam nullus pꝛeter apollonium ſcripſit. De hoc plura in commentarijs Pꝛopertij diximus palladie rati: argonauis palladia dicta: quo- Polymneſtoꝛ niam facta eſt cura palladis. Ouidius. Et que cura pugnacis facta minerue per non tentatas pꝛima cucurrit aquas. Papini. Et pupem temerariam minerue: quod alij aliter interpꝛetantur fuiſſe illic ſapientes homines et pꝛopterea dictam palladiam ſomniuꝫ eſt. Quiq̄ꝫ: polymneſtoꝛ vt greci ſcribunt ex thꝛacie veteri amicitia coniunctus cum Pꝛiamo imminente bello grecoꝛū polydoꝛ Pꝛiami filiū a parentibus ſibi mandatū hoſpitio ſuſcepit. Sed ruentibꝰ troianis auri qd̄ polydoꝛꝰ attulerat auiditate captꝰ ꝯtēpto hoſpitij iure polydoꝛ obtrūcat: qd̄ cū hecuba mater ꝑcepiſſet: diſſimulās ſe necatū fuiſſe filium intelligere. Polymneſtoꝛē rogauit: vt accepto theſauro: quem indicaret filium redderet: is ſecutus mulieris fidem adductus in ſecretuꝫ ab hecu

ba et ancillis oculis priuatur ferramentis minutiſſimis:que veſtibus contecta intulerant: ꝙ-
uis nōnulli aliter verſum Euripedis interpretantes vnguibus effoſſos oculos putēt. Paſtor: Polyphemꝰ
polyphemus inter Cyclopes ſiculos homeri carmine celeberrimus oculum amiſit aduſto ſtipi-
te effoſſum abvlyſſe cum aſſumptis quinqꝫ ſocijs Ulyſſis vino obrutus iaceret:quod ipſe Ulyſ
ſes propinauerat:celebratū etiam a plinio ob egregium ſoporē.longum extat Homeri carmen
vnde fabuloſa hiſtoria a noſtris accepta eſt. Ita ex hoc locum illum iuuenalis interp̄tor: vbi ait
Et appellat puer vnicus.vt polyphemi Lata acies per quam ſolers euaſit Ulyſſes:vt ītelligas
illū dicere ſibi alterꝝ puerū inueniēdū eſſe:cū vnicū habeat:qui nō magis ſibi ſatiſfacere poteſt:
quam vnus oculus potuit ſatiſfacere polyphemo : per quem vlyſſes euaſit : quaſi diceret:ſi du-
os oculos habuiſſet polyphemus nō euaſiſſet. Ulyſſes:de hoc plura diximus in commentarijs Telemus
Iuuenalis. Thelemus vates:vt Theocritꝰ ſcribit ⁊ teſtis eſt Ouidius predixit polyphemo ali
quando futurum vt ei oculus effoderetur ab vliſſe. Ut duo phinide:duo phinei filij ex Cleopa Phinides
tra viꝫ intulerunt inde:quā phineꝰ ſupinduxerat filiam Dardani Scytharū regis : qua de cau
ſa excecati a pr̄e ſunt.ita enim nonnulli ſcripſerunt.auctores Diodoro. Thamyras.ab Home. Thamiras
Thamyris dꝛ aptus ad lyram et carmen:vt ſcribit Diodo. claruit muſica adeo vt quēadmodū
homerus in.ij.iliados ſcri.et oechalia peloponeſi veniens muſas q̄bus occurrit:in certamen ꝓ
uocauerit a quibꝰ excecatus eſt:vt noſtri poete interpretati ſunt verſū homeri: ꝙuis dictio apđ
homerū non ꝓprie excecatū ſignificet:ſꝫ mutilatū et leſū homerꝰ muſe. pirō.i. leſū reddiderūt
Diodo.priuatū tm̄ muſica et lyra ſcribit occecatū. Propertius. Me licet et thamyre cātoris fa
ta ſequātur. Nunq̄ ad formoſas inuide cecus ero. idē pauſanias qui ſcribit eū philamōis filiū
fuiſſe. Plura diximus in cōmentarijs ꝓpertij. Demodociqꝫ: duo cantores ſunt apud homerꝝ in
Odyſſea.phemius in conuiuio procoꝝ:Themodocus in cōuiuio Alcinoi:cuius muſica laudat Phemius
homerus:ſeip̄m deſignās ſi Euſtachio interpreti credimus.hic cecus fuit. Homerus:huncval Themodocus
de muſa dilexit dedit bonūqꝫ malūqꝫ:oculis quidē priuauit:ſed cantū dedit ſuauiſſimū. Sic ali Homerus
quis:ſaturnus genitalia patri dicitur abſcidiſſe:quod qui ad hiſtoriā referunt:aiunt hoc factū
eſſe: quia vltimus fuerit filius. Sequuntur naufragia.

¶Quiqꝫ.i.et ꝙ is q̄.hoc ē.et ſi doleas leuiꝰimo grauiꝰ ꝙ is q̄ decidit preceps ab equo.ſ.pe ASLEN.
gaſo alato:ī aruis alienis:videlꝫ bellorophō cui ſua facies fuit pene exitio.i. cauſa exitij ⁊ mor
tis:q2 ob eā a ſtenobea ad ſtuprū interpellatus cū recuſaret criminatꝰ fere exitio datꝰ eſt. Et vide
as:id ſup.qđ amyntorides.i.phenix amyntoris filiꝰ ſup. vidit:videlꝫ nihil boni:q2 cecus effe-
ctꝰ poſt exiliū ē:et tu orbus luminis.i.priuatꝰ viſu:ptentes iter trepidū baculo miniſtro.i.quo
ducarꝫ pre inopia loco miniſtri cū miniſtrū nō hēas. Nec aſpicias plꝰ ꝙ ſup.tyrrheſias vates the
banꝰ et cecꝰ:quē ſua.i.ipi ꝓpria filia rexit.ſuptꝰ.i.aſſumptꝰ ⁊ effectꝰ ſenex clarꝰ.i arte apollinea
i.diuinādi in q̄ apollo preſtitit.⁊ quū illi iuppiter ob ſentētiā ꝓſe cōtra iunonē datā cōtulerat.
Et ſup.ſis talis:qualis fuit ip̄e.ſ.phineꝰ cecꝰ q̄ p̄cipiēte.i.ex cuius p̄cepto: colūba ē data p̄uia
et dux rati palladie vcꝫ argonaui qua argonaute vehebāt.hiſtorias recitat calderinus. Quiqꝫ
ocl'is caruit. Adducit alia cecitatꝫ ⁊ īcōmodoꝝ alioꝝ exēpla q̄ inibi ꝯtinuo īprecatur. Ordo ē a
ſupiori. Et ſup.ſis talis:qualis fuit is.ſ.polymneſtor rex thracie:q̄ caruit:īmo ꝓuatꝰ fuit ocl'is
ꝑ quos viderat male.i.cū auaricia nimia:aurū.ſ.a priamo cū polidoro apđ eū depoſitū.vñ enei.
iij. Polidoꝝ obtrūcat:⁊ auro. Ui potiť:q̄d nō mortalia pectora cogis . Auri ſacra fames:quos
ſcꝫ oculos polymneſtoris:parēs.i.mater.ſ.hecuba:orba.i.priuata filio.ſ.polydoro : dedit nato
inferias.i.pro ſacrificio inferis accepto ac manibꝰ eius. Et ſup.ſis vt paſtor etneus.ſ. polyphe
mꝰ qui in etneo mōte oues pauit vbi ab vlyſſe ſtipite ficulno aduſto excecꝰ ē: vt Uirg.enei.ter
tio ſcribit.cui thelemus eurymedes mantes:ideſt vates ille inter cyclopas vt homerꝰ dicit pi-
tiſſimus erat vaticinatus.i.prophetauerat:ante.i.priuſq̄ euenirēt:caſus futuros.i. amiſſionē
oculoꝝ. Unde de eo dicitur meta.xiij. Telemus eurymedes quem nulla fefellerat ales. Terribi
lem polyphemon addit lumenqꝫ quod vnum fronte geris : media rapiet tibi dixit Ulyſſes.
Et ſupple ſis cecus vt duo phinide.i.filij phinei:quibus idē qui dedit lumen.i.viſuꝫ videlicet
Phineus rex pater eorum per generationem:ademit:ideſt abſtulit lumen. Et ſupple ſis vt ca-
put thamyre illius vatis a muſis excecati:et demodoci illius optimi muſici ceci per quē Home
rus ſeipſū ſignificaſſe putatur.fuit enim et ip̄e cecus et poetarū optimus. Et aliquis quicunqꝫ
is ſit:ſecet.i.intercidat ſic tua membra:potiſſimum virilia:vt ſaturnus:ſubſecuit.i.ſub illis exi
ſtens aut clanculum ſecuit illas partes vnde erat creatus.i. virilia patris ſui celi que in mare
proiecit:et ex ſpumis eius illiſqꝫ nata eſt venus.

MM.

Leyx
Alcyone
Dedalion
Vlyſſes
Ino
Leucontbea
Matuta

¶ Nec tibi ſit. Leyx Alcyones coniunx: cum ad oraculuz nauigaſſet facto naufragio ſubmerſus ẽ: cu⁹ rei dolore alcyone in auẽ cõuerſa eſt ſui nominis. Leycis frater Dedaliõ in accipitrẽ fuerat conuerſus dolore filie amiſſe. Solertiq; viro. Vlyſſes irato neptuni noĩe: vt homerus ſcribit multa in aquis ĩcõmode ꝑpeſſus eſt: fecitq; tandẽ naufragium: vñ cũ enarret in rate affiċereturq; maxio dolore Ino filia cadmi: q̃ a grecis leucothea dicit a nr̃is matuta vt Cicero teſtatur ꝯmiſerata ẽ naufragiũ verſaq; eſt in ſpẽm mergi vel gabie: quã homerus appellat ethiã: conſolata eſt merentẽ: deditq; velũ q̃ circundato pectore enatauit tut⁹ homerus. Que Vlyſſem miſerata eſt laborantem: deditq; velum inquiens: hoc velũ ſub pectore oñde

Regulus
Attilius

Vel que attillius regulus cũ auctore Tuditano: ſi gellio credim⁹ venenũ ſibi datũ eſſe dixiſſet a penis ꝙ morte in diẽ proferret: Patribus ſuaſit: vt captiuorũ per mutatio nõ fieret. Maluitq; ad paratũ ſuppliciũ reuerti: q̃ꝑ viuere inutilis ciuis patrie: quo ſupplicio ſit affectus non ſatis cõſtituũt annales: cũ Thuberio ſcribit eum in tenebras fuiſſe demerſum ⁊ ſubito in ſolẽ ardẽtiſſimũ inductũ: coactumq; intendere oculos in celũ hoc cruciatu periſſe. Tuditanus auctor eſt ſomno diu prohibitum tandem extinctuz eſſe. Sylli⁹ quiete habitum ſcribit collocatum in armario. Syllius Prefixuz paribus ligno mucronibus omnes armantur laterum crates. cui opinioni aſſentiamur. illud mouet plurimũ quod legimus captiuos penorum traditos filijs Reguli a romanis: vt patris mortem vlciſcerentur prefixis muricibus coniectos fuiſſe in armariuz tanq̃ꝑ in ſimile ſupplicium.

Priamus

Cui nihil priamus deſperata ſalute ſua et ſuorũ confugit ad araz iouis ercei: que in media regia erat. vbi a pyrrho obtruncatus eſt. nihil enim profuit numen iouis. Carmẽ de hoc virgilianum extat.

Theſſalus

Aut hemon filiũ habuit theſſalum: qui cum theſſaliam imperio teneret ab eurialo aduena. nam erat corcyreus: et oſſa mõte precipitatus eſt. Necato tiam Neſone filio: a quo neſonus lacus dictus eſt: vt ſcribit Strabo. ea cede cum purgari non poſſet

Eurialus

Nec tibi ſit tumidis melior neptunus in vndis
Quã cui ſũt viſi frater et vxor aues.
Solertiq; viro: lacere quem fracta tenentẽ
Membra ratis ſemeles eſt miſerata ſoror
Vel ne pene gẽus hoc cognouerit vnus
Viſcera diuerſis ſciſſa ferantur aquis:
Vel que qui redimi romanos turpe putauit
A duce puniceo pertulit ipſe feras:
Nec tibi ſubſidio ſit preſens numen vt illi
Cui nihil hercei profuit ara iouis.
Utq; dedit ſaltus e ſummo theſſalus oſſa
Tu quoq; ſaxoſo precipitere iugo.
Aut velut euriali que ſceptrum cepit ab illo.
Sint artus auidis anguibus eſca tui.
Vel tua maturet ſicut minoia fata.
Per caput infuſe feruidus humor aque
Utq; parum mittit: ſed non impune promethe⁹
Aereas volucres ſanguine fixus alas
Aut vel vt exacydes magno ter ab hercule quit⁹
Ceſus in immenſum proijciare fretum.
Aut vt amant idem turpi dilectus amore
Oderit et ſeuo vulneret enſe caput.
Nec tibi fida magis miſceri pocula poſſint
Quam qui cornigero de ione natus erat.
More vel intereas capti ſuſpẽſus achei:
Qui miſer aurifera teſte pependit aqua.
Aut vt achillidem cognato nomine clarũ
Opprimat hoſtili tegula iacta manu.

Minos

Eurialus deditũ ſtygie paludi caput furialib⁹ anguib⁹ dicit abſũptus. Minoia: minos ob in

turiam acceptã a Dedalo labyrintho fabricato: eũ claſſe ꝓſecutꝰ ẽ ad cocalũ regẽ ſicilie: ad quẽ Cocalus
ꝯfugerat. multiſq; ꝓclaris opibꝰ editis: vt auctor ẽ Diodo. illiꝰ grãz ſibi cõparauerat cũ primũ
minos claſſez appulit i ſiciliã: hoſtiliterq; agrũ ꝓ̃laret: Cocalꝰ ad colloquiũ eũ ꝓuocauit ꝓpoſi
ta ſpe dedendi Dedali. Tam diu aũt iuſſit eũ in thermis clauſum expectare: ꝙ vaporibꝰ calida-
rũ aquarũ eſt extinctus. Exanimũ corpus reddidit ſocijs affirmans eũ caſu lapſum in aq̃s cali-
das mortuum eſſe hactenus proceſſit Diodorus: alibi auctores innuunt interfectum minoem
fraude filiarũ cocali. qđ apte tradit Euſebius in temporibꝰ ⁊ ſignificare videt Silius: poſtꝙ̃
perpetuas iudex cõceſſit ad vndas Cocalidũ inſidijs. Impune: Prometheus vulcano fabulis Prometheus
carmine relegatus in caucaſo morte paſcit aquilã: qm̃ ⁊ olym deos deceperit: ⁊ ignẽ ſurripuerit
de celo. Extat Eſchili tragedia que prometheꝰ inſcribit. Aut vt etracydes quũ Clebam pue-
rũ Dori filiũ in delitijs haberet: eiq; tribueret oĩa: ab eo occiſſus eſt. Nã puer in militarẽ ardo- Etracides
rem excitatus necato dño exercitũ contraxit. Lateq; euagatus condidit cumaz Phrytioniam.
Strabo ſcribit. Aut Celinꝰ puer dũ ioui puero ſe totũ addixiſſz: petereturq; a Statillo Amã Celinus
ti filio: iratus eũ vulnere interemit. Cuiꝰ cedis piaculo in adamantem ob duriciẽ conuerſus eſt
Fabule particulam percurrit Oui. in. iiij. Methamorphoſeos. De ioue natus Alexander q̃ Demantiade
iouis ammonis dici ⁊ haberi filius voluit qđ olympias mater aliqñ per epiſtolam accuſauit: ve
neno necatus eſt ab iolla pincerna Antipatri filio: cuius conſilij auctor ⁊ particeps habitus eſt Alexander
Ariſtoteles. Venenũ erat humor quidã: qui et rupe nonacrina in arcadia effluebat: neq; colli magnus
gi poterat: aut contineri niſi equi vngula: quẽ humorem Pauſanias appellat ſtygem. Herodo
tus. Plutarchus. Plinius meminerunt. Plinius vngulas tantũ mularum repertas: neq; aliã Ariſtoteles
vllam materiam: que non proderetur a veneno ſtygis aque: cum id dandũ Alexandro magno veneficus
antipater mitteret memoria dignum eſt ariſtotelis infamia excogitatum. Suſpenſus achei: a- Acheus
chei: acheus cum lydie regnum obtineret: populumq; ad noua cogeret tributa ob auaritiaz fa-
ctione populari attico duce necatus eſt: et in auaritie exprobrationem elatis pedibus demerſo
capite in aquas pactoli auriferas pependit. Aut vt pyrrhus materno genere ab achille oriun- Pyrrhus
dus paterno ab Hercule: cum aduerſus antigonuz argos obſideret: anus e tecto ſpectans filiũ
prodeuntem in aciem: ⁊ periculo cõmota vtraq; manu tegulam demiſit qua exanimatus ẽ pyr
rhus: vt plutarchus ⁊ Cornelius ſcribunt. vt trogus tradit: fatum fuit. Alcynous antigoni fi-
lius patri caput detulit: ſed corpus: ſi plutarcho credimus magnifice eſt ſepultũ ab antigono.
ſi Trogum ⁊ Cornelium ſequimur: reſtitutũ filio: ⁊ in Epirum patriam relatum.

¶ Nec neptunꝰ ſit tibi melior. i. benignior ⁊ fauorabilior in vndis tumidis. i. inflatis orien
te tempeſtate: ꝙ̃ ſupple ei videlicet ceici: cui frater: ſcilꝫ dedalion mutatus in accipitrẽ: ⁊ vxor ASLEN.
ſcꝫ alcyone mutata in auem ſui nominis cũ ceice marito prius ſubmerſo. De alcyonibus aũt in
georgicis plura dicunt: quõ tempore trãquillitatis in media hyeme in mari nidificent ⁊c. cui
igitur frater dedalion ⁊ vxor alcyone ſunt viſi aues: aut ſunt aues viſe. vtroq; eñi modo dici po-
teſt: ſed quia preponit adiectiuũ dicerez viſi. Nec neptunus ſit tibi melior ꝙ̃ ſupple viro ſoler-
ti: ſcꝫ vlyxi: quem tenentem mẽbra fracta. i. fragmenta: ratis lacere. i. diſrupte: ſoror ſemeles:
id eſt ino inachi filia eſt miſerata: quia velum dedit: vt recitat calderinus. vel viſcera tua ſciſſa:
i. diſrupta et diſtracta ferantur diuerſis aquis. ſ. per diuerſas aquas: aut diuerſis aquis: ſed qꝛ
de mari prius locutus eſt credendum eſt aquas poetam feciſſe: ne vnꝰ: id eſt tu ſolus cognoue-
ris: aut ſi eſt vt repperi cognouerit: neuius ſcꝫ populꝰ ad quẽ appulſus ſis: cognouerit hoc ge-
nus pene: quod ſcꝫ mihi ſic pendes. vel ipſe: id eſt tu feras: id eſt perferas ⁊ patiaris ea que is:
videlicet marcus attilius regulus: qui putauit turpe: id eſt indecoruz eſſe: romano: id eſt bono
ciui rome: redimi a duce puniceo: pertulit a duce puniceo: id eſt carthaginẽſi. vñ de carthagine
dicitur Enei. i. Punica regna vides ⁊c. Abeo enim quod eſt poenꝰ per oe fit punicus: ſicut a
poena fit punio verbuz. Nec tibi. idem facit. Unde ordo eſt. Nec numẽ ſupple aliquod: preſens
id eſt licet ante ipſum fueris ⁊ ad ipſum confugeris ſit tibi ſubſidio: id eſt auxilio et protectio-
ni: vt ſupple non fuit ſubſidio illi videlicet priamo: cur ara iouis herei que fuit in medio regie
priami: nihil profuit: quia pyrrhus illic eum occidit. Unde de eo dixit enei. ſecundo ad patrem
eneas. Iamq; aderit multo priami de ſanguine pyrrhus: Natum ante ora patris: patrem qui
obtruncat ad aras. Ex vt. i. quẽadmodũ: Theſſalus rex ille theſſalie dedit ſaltus: id eſt ꝓ̃cipitatꝰ
eſt ab curialo: eoſſa monte illo theſſalie ſummo. i. ſane alto: vt genꝰ referat ad generalitatẽ. ſ. ad
montẽ: tu q̃ꝫ. i. etiã tu ꝓ̃cipitere. i. precipiteris ⁊ deijciaris iugo ſaxoſo. i. a ꝓ̃cipitio q̊uis mõtis

ſaxoſi. Aut tui artus.i.membra tua: ſint eſca auidis.i.guloſis anguibꝰ.ſ.furialibus: velut: id ē quemadmodū ſup. fuerunt artus euriali.ſ.tyranni: qui cepit ſceptrū ab illo.ſ.theſſalo precipi tato. vel humor calide aque: infuſe per caput maturet.i.feſtinet: tua fata.i.mortem tuam: ſicut ſup. maturauit fata minoida.i.ipſius minois regis in thermis cocali regis ſicilie ſic interem pti. Et tu fixus: ſciꝫ in aliquo monte: alas.i. nutrias tuo ſanguine volucres aereas. i.in aere volare ſolitas: aut in ſublimi nidificantes vt vultures: vt.i. quēadmodū ſup. eas aluit prome theus parum mitis.i.impius qui ignem iouis ſuffuratus erat in ferula ⁊ mortalibus deoꝝ ſe creta prodidit. Fuit.n.aſtrologus qui ſiderū curſus in monte perſcrutans auibꝰ propter curas diſtractus fingitur: ſed non.i.non ſine punitione ſup. fuit imitis: quia in caucaſo mōte religatꝰ aues viſceribus ⁊ ſanguine ſuo paſcit. de quo maro. furtūqꝫ promethei. Et horatius Audax la pis genus ⁊c. Aut tu ceſus.i.occiſus: proijciare in fretum.i.mare immenſum velut etracides quintus ter.i.decimuſquintus a magno hercule ſup. proiectus eſt. Aut puer dilectus ſcilicet a te turpi amore: aderit ⁊ vulneret te ſeuo enſe: vt.i.quemadmodum puer ſcꝫ celinꝰ dilectus tur pi amore ab amanciade odit ſup. ⁊ vulnerauit ſeuo enſe amantiaden.i.fatillum amantij filium Nec pocula magis fida poſſint miſceri tibi ꝙ ſup. alexandro magno: qui erat natus.i.qui ſe ia ctabat natū de ioue cornigero.i.hāmone.i.harenario. nam a baccho in lylia querente aquas vi ſus eſt in harenis aries a quo ad fontem perductꝰ credidit iouem patrem eſſe ⁊ illi templum ex truxit quod ioui harenario: id eſt hāmoni inſcripſit facto iouis in ſpecie arietis ſimulacro. Vel intereas ſuſpenſus more achei: ſcilicet regis lydie auariſſimi a ſuis ob auariciam ſuſpenſi: qui miſer pependit teſte aqua aurifera: ſcilicet pactoli fluminis auriferi in quē ſuſpenſus incubuit Aut tegula iacta manu hoſtili: opprimat ſupple te: vt: id eſt quēadmodū ſupple oppreſſit achil

Archilleides lidem: id eſt achillis nepotem ex genere materno pyrrhum videlicet epyrotharum regem quē anus tegula deiecta occidit: clarum nomine cognato: quia nomen haberet ne pyrrhus filius a chillis et dictus eacides vt ille achillides licet multo interuallo. Deductum eſt autem patrony micum a greco achilleus huius achilleos. vnde penultimam producit. aut legendum achillei dem quod non probem.

DCCCI. ¶ Nec tua ꝙ pyrrhi: de altero pyrrho intelligo. Nam pyrrhum ſuperiorem magnifice ſepul tum tradit hyſtoria. Vel ſi de eodem pyrrho intelligas eum iacuiſſe inſepultum: dum ab Hele

Heraclia no filio refertur in ambraciam. Nataqꝫ: heraclia hieronis filia cum genere achillis coniuncta veteri affinitate: infelicitatem ſtirpis achille luit. Nam ꝙuis ad ſacrarium Cereris confugiſ ſet: vt labente re Syracuſano eſſet tuta. Tamen cū duabus puellis quas habebat filias eodem populi tumultu quo hieronis perierat telis confixa cecidit. Partem hyſtorie accipe ex Liuio.

Exilochus aut pia te exilochus rex ponti cuꝫ

Leucon vxorem haberet: cuius Leuco fra ter erat adulter necatus eſt ab eo. Nā meche confiſus amore ſpera uit Leucō ſublato Oxilacho ſe re gnaturū: ſed adultera mariti vicē vlciſci maluit: ꝙ eſſe turpis vxor regis. Leuconēqꝫ occidit adulte rū. Vnū eiꝰ pietas laudata eſt. Par tem hyſtorie refert Strabo. Sar

Sardanapalꝰ danapalus: ſardanapalus trigeſi mus anino vltimꝰ aſſyrioꝝ rex an chiale in cilicia ſepultꝰ tale hꝫ epi taphiū. Ede: bibe: lude: cerilo hoc carmē addēte. Hec habeo q̄ edi. q̄ qꝫ ex ſaturata libido hauſit. Eodē igitꝰ rogo ⁊ ipſe abſumptꝰ eſt ⁊ re gnū: nā moriturꝰ res ꝑcioſas ī ro gū cōiecit. Lege de h ſtrabonē. in primis Diodoꝝ ⁊ Trogū. Vtqꝫ Io

Cambyſes nis lybici: Cābyſes cuiꝰ memine rūt Herodotꝰ ⁊ Trogꝰ: cū ſtudio

Nec tua ꝙ pyrri felicius oſſa quieſcant:
Sparſa per ambracias q̄ iacuere vias:
Nataqꝫ vt eacide iaculis moriaris adactis
Non licet hoc cereri diſſimulaſſe ſcelus
Vtqꝫ nepos dicti noſtro modo carmine regis
Cantaridū ſuccos dante parente bibas.
Aut pia te ceſo dicatur adultera: ſicut
Qua cecidit leucon vindice dicta pia eſt
Inqꝫ pyrram tecum cariſſima corpora mittas
Quem finem vite ſardanapalus habet:
Vtqꝫ iouis lybici templū violare parantes
Acta noto vultus condat harena tuos.

Vtqꝫ necatorum darei fraude ſecundi
Sic tua ſubſidens deuoret oſſa cinis.
Aut vt oliuifera quondam ſycione profecto.
Sit frigus mortis cauſa fameſqꝫ tue
Aut vt acarnides inſutus pelle iuuenci.
Turpiter ad dominū preda ferare tuum
Inqꝫ tuo thalamo iuguleris more phare
Qui datus eſt leto coniugis enſe ſue
Quoſqꝫ putes fidos: vt lariſſeus alebas.
Vulnera non fidos experiare tuo.

euagādi egyptum peteret: miſit q̄ popularentur templuꝫ locupletiſſimum Iouis Hāmonis: qui omnes ira numinis harenarū: cumulus obruti ſunt. De inſania ducis ſcripſit Herodotus. Eodē genere mortis perierūt pſyli populi pugnantes aduerſus auſtrum. Psyli
Dari ſecūdi: ſecutus verā vt arbitror hiſtoriā ab his diſſentio qui aliter ſcripſerunt de Ocho intelligit: qui dareus poſtea eſt dictus Dare⁹ ochois
Hic cum oppreſſiſſet ſeptem magnos qui vna factione perſarum imperium obtinebant: factus eſt rex: deditqꝫ fidem his qui erāt facinoris ſocij ſe non necaturū aliquem ipſorum: aut veneno: aut inopia alimentorum: ſed noua fraude ſupplicij excogitata cunctos ſuſtulit. Locum enim muniuit altis parietibus compleuitqꝫ cinere: inde ſuppoſito tigno largo epulo eos accipiebat: vbi conſopiti in congeriem illam cineris deijciebat: ⁊ obruebantur. Auctor eſt Valerius de crudelitate. Aut vt oliuifera. Neocles Sycioniorum rex a ſuis deiectus ob crudelitatem: fame Neocles
⁊ frigore extinctus eſt. Sycion olim Mechone dicebatur: vt Varroni placet. Sed ſycion eſt Sycion
dicta a Sycione rege qui illic tenuit imperium: vt placet Euſebio: in peloponeſo eſt clara oliuarum vbertate ⁊ preſtantia. Unde Virgilius Baccham ſycioniam appellat: picture initium dedit ⁊ plaſtices. Incole hebem colunt vxorem Herculis: quam Diam appellant. Acarnides. Acarnides
Herynas: vt alij codices habent hermyas. Acarni filius in carnanibus quondam obſeſſus captus inſutus eſt pelle iuuenci: ⁊ ad victorem in contemptum delatus. Pharei: Alexander phareus: cuius meminit Cicero in officijs cū ſoli vxori fidem non haberet: nihilqꝫ ſuarum rerum ei cōmitteret mulieris inſidias declinare non potuit: nam enſe ab ea iugulatus eſt Herynas Phereus
Alebas. Alebas pater fuit argi: vt videtur ſignificare Sophocles: qui argum alebadem appellat. Is cum lariſſam teneret ingenti crudelitate ſatellites ſibi fortiſſimos adhibuit: quibus ſolis tutiſſimus fore videbatur: ab his tandem per inſidias obtrūcatus eſt. Lariſſa multis in locis eſt vno nomine: in plaga phithiotica locus penſilis in Creta oppidum. in Phelopone ſo arx argiuorum. Lariſſus fluuius eleorum agrum ⁊ dimam diſterminat: ibiqꝫ lariſſam eſſe Theopompus ſcribit. lariſſa preterea in Aſia iuxta cumā. lariſſa pene inuia ad Mechinnam. lariſſa in agro atrico. Ad thales preterea aſie eſt lariſſa. Unde Iuppiter lariſſeus nomen accepit: vt Straboni placet: cuꝫ Achilles lariſſeus dicatur a lariſſa phithiotica. Poſtremo lariſſa eſt in finibus Hemi. Alebas Lariſſa

¶ Nec tua. Continuo eandem ⁊c. Proſequitur varia infortuniorū exempla in Ibin imprecans. Unde ordo eſt. Nec oſſa ſua quieſcant felicius ꝙ oſſa Pyrrhi: ſcilicet epyrothe que iacuere: ſcilicet donec a filio Heleno colligerentur per vias ambracias. illius promontorij in epiro de quo in ſappho dictum eſt. Et moriare iaculis adactis ideſt infixis: vt nata id eſt progenita eacide id eſt de genere Achillis: ſcilicet hereclia filia hieronis in templo cereris. Unde addit. Non licet diſſimulare cereri hoc ſacrum: quaſi dicat etiam gratum erit cereri ſacrificium quod de te fiat: licet ingratum fuerit de heraclia. Aut non licet diſſimulare cereri hoc ſacrum: ſcilicet templum quod per diminutionem ſacellum dicitur. Hoc inquam ſacrum in quod tu confugeris. Vtqꝫ: id eſt ⁊ vt nepos regis dicti modo noſtro carmine ſcilicet hieronis regis Ponti nepos ſcilicet vt opinor mythridates ſupple bibit: ita bibas ſuccos cantaridum id eſt in quibus cantarides vermiculi venenoſiſſimi ſint. Parente: id eſt patre Dante: qr maior Mytridates amiciſſimus erat Romanorum. vnde vero ſimile eſt eum non amaſſe filium qui ter a romanis defecit: ⁊ tandem ſm quoſdam veneno abſumptus eſt. Unde Lucan⁹ in pmo. Poſt cilicas ne vagos ⁊ laſſi pontica regis Prelia: barbarico vix conſummata veneno ASLEN.

Aut adultera dicatur pia tē ceſo. i. occiſo: ſicut ea adultera dicta eſt pia: ſcilicet vxor exilochi: qua vindice id eſt vindicante mortem mariti: Leucon frater mariti et adulter: cecidit id eſt ſuccubuit. Et mittas tecum in piram id eſt rogum incenſum: corpora chariſſima: quem finem vite habet Sardanapalus vltimus regum Aſſyriorum: qui vt dicit Juſtinus libro primo

Sardanapal⁹

coniuratione facta ꝙ muliebri more viueret eoq; audito non vt vir regnum defenſurus: ſed vt metu mortis mulieres ſolent primo latebras circōſpicit. Mox deinde cum paucis ⁊ incompoſitis in bellum progreditur. Uictus in regiam ſe recipit: et extracta pyra ſe et diuitias in incendium mittit hoc ſolo imitatus virum. hec ille: corpora ergo chariſſima diuitias appellat.

Et harena acta: id eſt impulſa ⁊ agitata: noto id eſt vento illo violento: condat id eſt obruat vultus tuos: vt ſupple condidit parantes id eſt intendentes et molientes violare templum Jouis lybici videlicet Hammonis hoc eſt Cambyſes ⁊ ſocij eius. Et cinis ſubſidens: id eſt ima petens deuoret id eſt abſumat tua oſſa: ſic vt ſupple abſumpſit oſſa Necatorum id eſt interfectorum Darei ſecundi: ſcilicet Ochi qui complices ſuos cinere obrutos necauit. Aut frigus ⁊ fames ſit cauſa tue mortis: vt ſupple fuit cauſa mortis. Profecto: id eſt ei qui venerat quondam. Sycione: id eſt a ciuitate illa Peloponeſi. Oliuifera: id eſt ferace oliuarum: hoc eſt vt Neocles ſycionum Rex perijt. Aut ferare: id eſt porteris inſutus pelle iuuenci.

Turpiter: id eſt cum dedecore: ad dominum tuum exiſtens preda: vt ſupple latus ſeu portatus eſt Acarnides ſcilicet Herymas ſeu hermyas. Et iuguleris: id eſt iugulus tibi incidatur. In thalamo: id eſt cubiculo tuo. More pherei: ſcilicet Alexandri qui datus eſt. Leto: id eſt morti enſe ſue coniugis. Et experiare tuo vulnere: id eſt in te illato ſupple eſſe.

Non fidos: id eſt perfidos aut infidos ſupple eos. Quos putes: id eſt putare debeas. Fidos: ſcilicet ſatellites id eſt cuſtodes corporis tui. Ut alebas lariſſeus: id ē rex lariſſe ſupple expertus eſt. Et tu viuus precipiteris in aquas occultas: vt ſupple precipitatus eſt. Milo: ſcilicet piſanus. Sub quo tyranno cruciata: id eſt vexata eſt Piſa ſcilicet regio quam ⁊ Salmoneus tenuit.

DDMJ.
Milo
Piſa

Utq; milo. Milones quattuor fuerunt. Milo crotoniates lacertorum robore inclitus: cuius meminerunt Diodorus in duodecimo hiſtoriarum. Strabo ⁊ Cicero. Milo Romanus occiſor clodij nec damnatus: ⁊ in bellis ciuilibus ictu lapidis extinctus. Milo epitota: qui haſtam coniecit in Laodomiam filiam Pyrrhi: vt Trogus ſcribit que ad numina Diane confugerat: quo piaculo verſus in Inſaniam intra duodecimum diem mortuus eſt. De hac dicit Laodomia ſupra non intellexímus ſecuti Titum Liuium: qui de Heraclia hiſtoriam ſcriptam reliquit: quam tradidimus Poſtremo Milo fuit Piſanus: qui cum ſuos varijs cruciatibus afficeret: pondere lapidis vinctus in profundum demerſus eſt. Piſam tenuerunt preter Milonem Enomaus: et Salmoneus: vrbs a regione Piſa nomen accepit: vt eſt apud Strabonem: quā incole Beſam vocant. Steſichorus poeta piſam Urbem negat: ſed totam ait regionem dici Piſa. In adimanthum. Adimanthus philesiorum rex cum Joue ꝫ nec ſacrificijs dignaretur: nec deum putaret ſe maiorem fulmine ictus eſt. Alteri⁹ adimāti mēinit plato in dialogo: qui inſcribitur parmenides. Aut tu amaſtricis.

Adimanthus

Utq; milo ſub quo cruciata eſt ipſa tyranno.
Uiuus in occultas precipiteris aquas
Queq; in adimanthū philesia regna tenentem
A ioue venerunt: te quoq; tela petant.
Aut vt amaſtricis quondam lēneus ab ortis.
Nudus achilleia deſtituaris humo
Utq; vel eurydamus ter circum buſta traſilli
Eſt lariſſeis raptus ab hoſte rotis
Uel qui: que fuerat tutatus menia ſepe.
Corpore luſtrauit non diuturna ſuo.

Utq; nouum paſſa eſt genus hipomeneia pene
Tractus in actea fertur adulter humo.
Sic vbi vita tuos inuiſa reliquerit artus:
Ultores rapiant turpe cadauer equi.
Uiſcera ſic aliquis ſcopulis tua figat: vt olim
Fixa ſub euboico grata fuere ſinu.
Utq; ferox periit: ꝛ fulmine et equore raptor:
Sic te merſura adiuuet ignis aquas:
Mens quoq; ſic furijs vecors agitetur: vt illi
Unum qui toto corpore vulnus habet.

Amaſtris vrbs eſt in peninſula portus ex vtraq; parte quam condidit amaſtris oxiartis filia vxor Dionyſij tyranni heraclienſis: hic Dionyſius lenneus dict⁹ eſt: qui expulſus a Mithridate aufugit in achilleos dromon: id eſt in locū quem curſum achillis appellant: vbi a ſuis deſertus perijt omni deſtitutus ope. Eodem in loco eſt lucus achilli ſacer. Eſt p̄terea achilleum non ꝓcul a troia: cuius Strabo meminit. Sed hic per terram achilleam intelligit curſum achillis. Buſta: traſilli tres fuerūt: vt hactenus comperi: libertus Ceſaris auguſti. alter mathematicus: qui Caligulam imperaturum negauit. Tertius per contentiouem interfectus ab eurydamante vate: cuius mortem lariſſei vlti ſunt. Nam eurydamus tractus eſt curru inter buſta Traſilli in inferias. Eurydamas ſomniorꝫ interpres: vt ſcribit Home. abantem ꝛ polydum filios deterrebat a bello troiano: quoniaꝫ per ſomnia viderat eos interituros: verba hec ſunt homeri. Hic abantem ducebat ꝛ polydum filios cura eurydamantis ſenis ſomniorum interpretis. Et qui: hector cum bellum troianum viribus ſuis in decennium detuliſſet: Patroclo interfecto achillem in furorem vltionis prouocauit, a quo victus ter circa menia troie tractus eſt: vt pictura virgiliana docet. Et copioſius Homeri carmen in fine Illiados. Ubi priamus ſenex aquilarum augurium ſecutus filij corpus auro redemit. Hippomenea: Hippomenes athenarum princeps fuit: filia in adulterio deprehenſa eſt a patre ob ſcelus iuncta cum equo qui clauſus cum alimentis careret dentes in puellam coniecit. Adulter vero per regionem atticam ab equis tractus diſcerptus eſt. Puella ab Ouidio dicitur hippomenia: ab Hippomene patre: qui ob acerbitatem ſupplicij in filiam imperio deiectus eſt. Eadem dicitur Limone. Nam grece latine ſignificat famē: ob quam puella ab equo abſumpta eſt. Qui ſcribit hanc hiſtoriam apud latinos nondum repperi: nec apud grecos preter vnum Suidam: qui Hippomene hiſtoriam perſtringit. Utq; feros perijt. Imprecatur laniationem corporis: qualis aiaci contigit naufrago. Non eadem eſt animalium fides quare naufragio perierit Aiax. Alij enim ſcribunt hoc factum fuiſſe: quoniam Caſſandrā in templo palladis violauerat. Homerus huius piacula non meminit: licet ſcribat ꝛ Caſſandram fuiſſe virginem: ꝛ grecos ad caphareum promontorium naufragio perijſſe. Cauſam ipſe affert: ꝙ Pallados numen grecis omnibus infeſtum eſſet nec aiaci magis q̄ alijs ob violatum ſcilicet palladium troianum. illud tamen inter omnes conuenit: qđ nunc Ouid. imprecat̃ nauplio patre palamedis in vindictaꝫ filij interempti fraudibus grecorū aiaci nauigāti nocturno tēpore faces e caphareo ꝓtuliſſe: ad quaruꝫ ſplendorē dum claſſis appellitur. Illiſa ſcopulis ſubmerſa ē. Nauplia p̄terea eſt argiuorū nauale: non a nauplia patre palamedis: ſed qꝛ naues illuc nauigabant. Nā nauplia illud ſignificat: filius autē fuit: vt eſſe antiquitas credidit amimones nymphe: quod fabuloſum demonſtrat Strabo. Mens quoq;: imprecatur furorem mētis: qualis contigit Marſie: qui tibi a inuenta modulatione adeo eſt eleuatus: vt phebum in certamen prouocauerit: in quo ſuperatus pellē amiſit: pependitq; ex platano: quā ad Domitiani vſq; tempora annales prodiderunt: hunc prudentiſſimum fuiſſe ſcribit Diodo. hiſtoriam ſecutus: ꝙ multiplices voces humanas imitatus eas ad tibiarum ſonum produxerit: ꝛ ꝙ nunq̄ vxorem duxerit. Eiuſdem nominis fluuius eſt: qui a pamena vrbem interfluit ortus celenis colle et vrbe eiuſdem nominis: q̄uis Plinius celenas ꝛ apameaꝫ idem eſſe putet: qđ Strabo antea confutauerat.

[Margin: Amaſtris — Achillis dromon — Achilleum — Traſilli — Eurydamas — Hector — Hippomenes — Aiax — Nauplio — Marſias]

¶ Queq; in adimantum. ordo eſt. Et tela: id ē fulmina q̄venere a ioue. ſ. miſſa in adimantū ſ. regem tenentem regna philesia: petant quoq;: id eſt etiam te. aut deſtituaris nudus in humo

[Margin: ADLEN]

achilleia: ſcilicet ad achillis dromon hoc eſt curſum: vt id eſt queadmodum leneus: ſcilicet dionyſius: ab oris amaſtriacis ſup. oriundus: et inde expulſus ex peninſula: ſcilicet ſupple deſtitutus eſt a ſuis nuduſqꝫ perijt. Et ſupple rapiaris rotis: velvt eurydamas ſomniorum ille nominatiſſimus interpres: raptus eſt ter ab hoſte. ſ. populo lariſſeo rotis lariſſeis. i. populorū a lariſſa ꝓfectis: circūbuſta. i. repoſitoriū cinerum ambuſtorūꝫ traſilli. ſ. regis lariſſeorum a quibꝰ vltus eſt: vel is ſcilicet hector qui luſtrauit: id eſt tractus circūiuit: corpore ſuo menia. ſ. troiana non diuturna: id eſt non diu duratura: que fuerat tutatus ſepe: quia ſpacio decēna(Diuturna eſt hic pentaſyllabum. Sunt qui achillea non achilleia legant. Offendi commentarios calderini hoc loco mutilos ⁊ inuerſos: Nam de perillo ⁊ ere paphio que poſtea dicenda ſunt diſſe ruerūt) Utqꝫ ⁊ vt hippomenia: id eſt hippomenis filia paſſa eſt nouum genus pene: quia deprehenſa in adulterio ab equo famelico cum quo a patre concluſa eſt abſorpta eſt: ⁊ vt adulter fert tractus humo actea: id eſt aut litterali: aut attica: ſic vbi. i. poſtꝙ vita reliquerit actus tuos inuiſos: equi vltores: ſcilicet ſcelerum tuorum rapiant turpe cadauer tuum. Et aliquis figat ſcopulis: id eſt ad ſcopulos tua viſcera ſic: vt viſcera graia: id eſt greca hoc eſt grecorum fuere fixa ſub ſinu euboico ad capharea. ſ. montem: ⁊ vt ferox raptor. ſ. caſſandre priamidos: quā in tēplo palladis rapuit aiax oilei: vt tangit virg. enei. i. perijt. ſ. per manus palladis: ⁊ fulmine et equore: quia ipſa iouis rapidum iaculata e nubibus ignem diſiecitqꝫ rates euertitqꝫ equora ⁊c. ſic ignis. ſ. fulminis adiuuet aquas merſuras te. Mens quoqꝫ vecors agitetur ſic furijs: vt ſup. agitata eſt illi. ſ. marſie prouocatori apollinis: qui habet vnum vulnus in toto corpore: qr excoriatus erat.

DCCCXI.
Lycurgus

¶ Dryantide Lycurgus Polydectē fratrem habuit: qui lacedemonium tenebat imperiūꝫ: eo mortuo cum accuſaretur: ꝙ Carylobum polydecte filium aliquando eſſet necaturus: profectus eſt in cretam ⁊ egyptum: vnde reuerſus leges tulit lacedemonijs reppertiqꝫ filium imperantem. Lycurgus preterea rex thracie in fabulis eſt ꝙ dum in bacchi contemptū vites ſuccideret: ſecures in eius crura ſint conuerſe. Sed hiſtoria tradit eum decipere voluiſſe bacchum redeuntem ex india: nam cum libero regni aditum ꝓmiſiſſet: noctu iuſſit milites ſuos impetū facere in mulieres: ⁊ in exercitum bacchi: quod cum deus didiciſſet ex tharope: īſtructa acies Thraces deluit. Lycurgum priuauit oculis: ſocios affixit cruci. Sed Ouidius fabulam ſequitur. Hic dryanthei filius fuit.

Oeteus hercules

Ut fuit Hercules oeteus dictus eſt ab oeta monte: qui ab oriente a Termopilis in ſinum vſqꝫ ambracium extenditur. Helleboro fertiliſſimus. In eo enī monte arſit hercules vel ob tunicam venenatam miſſam a deyanira: vt fabule ferunt: velut Euſebius tradit: ob incurabilem morbum: in quem inciderat.

Athamas

Generoqꝫ draconum. Athamus in furorem verſus eſt notiſſima fabula ira iunonis. gener fuit cadmi ⁊ hermiones: qui in ilyricum profecti in dracones verſi ſunt: vnde gener draconum dictus eſt

Thiſamenes

Thiſameniqꝫ patri. Thiſamenes tradita eſt hoc loco hiſtoria q̄ mihi nō probatur. Placet magis intelligas de filio Oreſtis qui thiſamenes appellabatur: tenuitqꝫ micenarum imperium: vt Stra. ⁊ Euſebi. teſtantur: reſtituit Heraclidas: qui ad ogigē vſqꝫ imperiū tenuerunt. Imprecatur igitur Oreſtis furorem patris Thiſameni: nam oreſtes matre clytēneſtra interfecta correptus eſt furore

Caligone

Caligones: caligone vxor aiacis thelamonij: qui armorum iudicio ſuperatus in furorem verſus ſibi mortēꝫ conſciuit. Nec tibi:

Diomedes

Diomedes venerem vulnerauit: vt eſt apud homerum: volentem enee corpus protegere: irata Venus iniecit ſtimulos libidinis eius vxori

Egiale

egiale que cum domi manſiſſet ante viri

Utqꝫ dryantide rhodopeia regna tenenti
Ingenio aut diſpar cui pede cultus erat.
Ut fuit ceteo quondam generoqꝫ draconum
Thiſameniqꝫ patri: calligoneſqꝫ viro.
Nec tibi contingat matrona pudicitior illa
Qua potuit tydeus erubuiſſe nuru.
Queqꝫ ſui venerem iunxit cum fratre mariti
Locris in ancille diſſimulata necem
Tamquoqꝫ dij faciant poſſes gaudere fideli
Coniuge ꝙ thalai tindareiqꝫ gener.
Queqꝫ parare ſuis letum patruelibus auſe

Bellides aſſidua colla premuntur aqua
Biblidos ⁊ canaces ſicut facies ardeat igne.
Nec niſi per crimen:ſit tibi fida ſoror
Filia ſi fuerit:ſit qđ pelopea thieſti:
Myrrha ſuo patri:nictimeneqꝫ ſuo.
Filia neue magis capiti ſit fida parentis
Quam ſua pterela:vel tua niſe fuit.
Infameqꝫ locum ſceleris que nomina fecit
Preſſit ⁊ inductis membra paterna rotis.
Ut iuuenes pareas quorum faſtigia vultus
Olim piſee ſuſtinuere fores.
At qui perfuſam miſerorum cede procorum.
Ipſe ſuo melius ſanguine tinxit humum
Proditor vt ſeui perijtqꝫ auriga tyranni
Qui noua mirtoe nomina fecit aque.

reditum nupſit Cileboro Stelleni filio Nauplio hortante: cuius dedecoris pudore non auſus Diomedes domum nauigare in apuliam venit: inde migrauit in Diomedeas inſulas: vbi eius tumulo equus albus ab incolis mactatur Locris: Hipermeſtra Locrenſis cum fratris viri concubitum appeteret: clam nocturno tempore id aſſecuta mane pudore affecta: vt ſcelus ſuū diſſimularet: ancillam necauit quaſi eam concubitu deprehēdiſſet. Coniugeq̄ thalai. Eryphile Amphiarai vxor Thalai filia: vt alij ſcripſerūt theſtoris: latentem maritum ne ad bellum Thebanum iret: in quo ꝑ auguria proſpexerat ſe periturū: ꝑdidit corrupta monili. qđ olim Venus poſſederat deprehenſus maritus: ⁊ in bellum ꝓficiſcens Alcmeoni filio mādauit: vt cum mortuus eēt mactare tumulo ſuo Erypilem matrem quod factum eſt. Homerus in carmine magico inuiſam Eryphilem appellat.

Locris

Eryphile

Maro meſtam. Diodorus hiſtoriam aliter narrat. Tindareiqꝫ gener. Tindarus ⁊ Icarus fratres fuerunt: qui ex Laconia expulſi venientes in carnaniam vxores duxerunt. Tindarus Ledam Theſtij filiam quā ſecū duxit domum Lacedemonem. Icarus Policaſtam filiā Ligei. vñ nata eſt Penelope. Agamēnon gener Tyndari: nam Clitenneſtra Tyndari filia fuit: vt ſcribit Pauſanias. interfectus eſt ab vxore dolis egiſti: vt Homerus in odyſſea longo carmine cecinit. Belides: de filiabus Danai ſatis ſupra eſt dictum. Biblis: Mileti filia ⁊ Cianes Caunum fratrem impudice amauit: cuius concubitum cū aſſequi nō poſſet lachrymis liquata eſt in fontem. Canace Machareū fratrem eadem turpitudine dilexit: extant fabule. Fuit p̄terea Machareus delphicus: qui vel ſolus: vt placet Straboni: vel adiuuāte Oreſte interfecit pyrrhum filium Achillis. Pelopea: cum patre Thieſte inſcio cōcubuit. Myrrha: cum cinara patre rege cypriorum quē diutiſſime vixiſſe ſcribit Plinius. Nictemene: cū patris concubitum eſſet aſſecuta pudore in auem cōuerſa nominis luce non volat: ſolaqꝫ amat tenebras. Fabula eſt apud Ouidium. in. iiij. metha. Tyndareiqꝫ gener: non placet prior ſententia mihi magis, ꝓbatur intelligas de Deiphebo: cui Helena nupſit filia Tydari. Hectore mortuo ⁊ ꝓditiōe maritum ꝑdidit: vt ipſe apud Virgilium cōqueritur. Quam pterela: thebarum rex a Creonte necatus eſt proditione Polydices filie. Plautus necatum quidem ſcripſit: ſed filie proditionem pretermiſit. Tua niſe fuit: Pandon Athenarū rex quattuor habuit filios Niſum: Egeum: Licum: Palantem regno diſtributo. Niſus magarenſe obtinuit: cuius fines latos fuiſſe ſcribit Andron: ⁊ Sophoclis carmen docet. Is obſeſſus a Minoe proditione ſcylle filie: que minois amore capta eſt crimen fatalem amiſit: ſicqꝫ interemptus eſt. Infamē. Tullia Tarquinij filia carpentum per ora patris interfecti agi iuſſit: quo ſcelere loco nomen dedit: nā vicus ille dictus eſt ſceleratus: qđ ⁊ Ouidij carmen in faſtis docuit. Dictus ſceleratus ab illa: vicus erat aūt prope Cyprū: vt placet Var. Ut iuuenes. Enomaus Martis ⁊ Egine filius ex oraculo audiuiſſet ſe tunc periturum cum filia nuberet: eam petentibus vxorem certamē propoſuit: vt ſecum curſu contenderent: nā celeritate harpynne ⁊ pſylle equorū: quos lycophron celebrat: ⁊ arte Myrtilli aurige freta ſe inſuperabilem curſu exiſtimabat: ſtadium erat: vt ſcribit Diodorus a piſa ad Aram Neptuni iuxta iſthmū corinthiacum. Qui cū Enomao certabat

Agamēnon
Biblis
Canace
Machareus
Myrrha
Nictemene
Deiphebus
Pterela
Niſus
Pandon
Scylla
Tullia
Enomaus

quattuoꝛ equoꝝ curru ferebatur. ipſe arietem Joui imolabat pactis ſacris aſſequebat͛ preeun
Pelops — te necabatq; haſta: victū trucidabat capite haſte: coꝛpe foꝛibus affixo. Pelops coꝛrupto Eno‑
Hippodamia — mai auriga victoꝛ eo certamine euaſit: duxitq; vxoꝛem Hippodamiam. ꝑmus in id certamē de
Marmacas — ſcendere auſus eſt Marmacas: vt ſcribit pauſa. Ut qui velocē. Atalanta inſula eſt in Euboea
eiuſdem nois cōtra atticam: eadem appellatiōe puella: q̄ cum oꝛaculi cōſilio nuptias repudia‑
ret freta pedum velocitate pꝛo eos ad certaminis curſum ꝓuocabat: victi necabantur. victoꝛi
Hippomenes — pꝛomiſſe erant nuptie. Hippomenes tribus pomis aureis acceptis a venere ⁊ iactis intercur‑
rendum eam ſuꝑauit his colligendis retardatam.

ASLEN. — ¶ Utq;. Oꝛdo eſt. Et ſup. ſis haud. i. non diſpar ingenio. i. per ingeniū tuum dꝛyantide. i.
lycurgo dꝛyantei filio: ſcribit͛ autē Lycurgus ſed ꝓfertur lygurgus. tenēti regna rhodopeia
i. thꝛatiam vbi eſt mons rhodope: cui. ſ. lycurgo: cultus erat pede: q2 volens colere ⁊ putare vi
tem incidit crura. Et ſupple mens ſit ſcʒ inſana: vt fuit quondam: ſcilʒ cū inſaniret. Ereo: ſcilʒ
Herculi: ⁊ genero dꝛaconum. i. Athamāti cadmi in dꝛaconem verſi genero: qui etiā in furoꝛē
verſus: ⁊ vt fuit patri Theſſimani aut theſameni vt aliȷ legunt. i. Oꝛeſti thiſameni patri: qui
Oꝛeſtes quia matrem interemerat diu furiȷs vexatus eſt. ⁊ vt fuit viro id eſt marito Calligo‑
nes: id eſt aiaci thelamonio qui ob abiudicata Achillis arma furoꝛe coꝛreptus eſt. Nec matro
Pudicioꝛ — na contingat tibi pudicioꝛ. (Errant ergo qui pꝛecipiunt pudicioꝛ foꝛmari) Illa: id eſt ꝙ fuit
illa: qua nuru: id eſt marita: potuit lydeus erubuiſſe ſicut erubuit de Egiala vxoꝛe ſua. Et ſup
ple ꝙ illa: ſcilicet Hypermeſtra. Locris: id eſt locrenſis. eſt enim patronimicū a patria: q̄ iun‑
xit venerem: id coiuit cum fratre ſui mariti. Diſſimulata in necem: id eſt per moꝛtem ancille
quam interfecit mane tanꝙ in adulterio depꝛehenſam vt ſe adulteriȷ hoſtem ⁊ immunem per
hoc ſignificaret. Et diȷ faciat quoq;: id eſt vt poſſis gaudere: tam id eſt tantum coniuge fideli:
ꝙ id eſt quantum ſupple gauiſus eſt gener thalai: ſcilicet amphiaraus qui ab Eryphile Tha‑
lai filia pꝛoditus eam necari iuſſit. ⁊ gener Tyndarei: id eſt tindari: ſed moꝛe tucididis a no‑
minatiuo tyndareus foꝛmat: ſcilicet Deiphebus qui vt dicit ipſe ſexto enei. ab Helena cōiuge
pꝛoditus tota facie diffoꝛmatus eſt atq; deinde occiſus. Et ꝙ ſupple mariti earuʒ videlicet be
lidum qui belides: id eſt beli neptes Danai filie auſe parare letum: id eſt necem patruelibus
ſuis id eſt patrui filiȷs quibus nupſerant. Pꝛemuntur colla: id eſt habent colla depꝛeſſa aſſi‑
dua aqua quam in vaſis ſine fundo ferre coguntur apud inferos. Soꝛoꝛ ſupple tua: ardeat
igne ſicut facis: id eſt ardoꝛis biblidos que Caunum fratrem turpiter amauit ⁊ canaces que
etiam Machareum turpiter adamauit. Nec ſit tibi fida niſi per crimen: ſcilicet inceſtus.
Si filia fuerit tibi: ſit ſupple tibi id vcʒ mecha inceſta. Quod Pelopeia ſupple fuit. Thieſti. ſ.
patri: qui ex ea egiſthum adulterum genuit. ⁊ quod fuit Myrrha ſuo patri: ſcilicet Cynare: ⁊
Nyctimene ſuo patri: ſcilicet cōcubina inceſta. Neue: id eſt vel ne filia ſcilicet tua ſi quam ha‑
beas ſit magis fida capiti parentis: ſcilicet tuo ꝙ o pterela rex thebarū tua ſupple filia: videli
cet Creonte a qua necatus es ſupple fuit capiti tuo: vel ꝙ o Niſe rex megarenſium tuo ſupple
filia: ſcilicet ſcylla fuit capiti tuo: que tibi capillum conſecratum ⁊ fatalem abſtulit. Hoſtiq;
tuo minoi in perniciem regni tui tradidit. Et ſupple ꝙ fuit patri ſuo Tarquinio pꝛiſco tullia:
que fecit locum infamē nomine ſceleris: vocatus eſt enim vicus ſceleratus: ⁊ pꝛeſſit membꝛa
paterna rotis inductis: quia fecit currū in quo inſidebat trahi ſuꝑ cadauer patris pꝛoſtrati: vt
Liuius recitat in ꝑmo. Ut iuuenes peas. Nouas ꝯtinue ſubinfert imꝑcatōes. Oꝛdo aūt ē.
Pereas: vt ſup. ꝑierunt: quoꝝ vultus. i. oꝛis foꝛes piſee. ſuſtinuere oliʒ faſtigia. i. ſublimitatē
hoc eſt capita eoꝝ qui ab Hippodamia victi atq; detrūcati erant. Et peas vt is. ſ. enomaus: q̄
tinxit ſanguine ſuo melius. ſ. iuſtius ⁊ decenti⁹: Humū ꝑfuſam cede. i. cruoꝛe miſeroꝝ pcoꝝ. i.
petitoꝝ nuptiaꝝ filie eius. Et peas vt ꝓditoꝛ. ſ. auriga ſeui tyranni enomai videlicet periȷt. ſ.
myrtilus qui fecit myrtoe aque: id eſt mari myrtoo vt in ꝑma oda Hoꝛatiȷ: noua nomina: quia
a ſe denominauit: poſtꝙ ſubmerſus erat.

DDCCJ. — ¶ Ut qui tecta. Androgeo mi‑
Androgeos — nois filio Athenis interfecto nu
minis ira ſterilitas agrū atticum
inuaſit q̄ liberari poſſe athenieſes
Minotaurus — didicerūt ex oꝛaculo ſi minoē pla
carent quod vt fieret iactis ſoꝛti‑
bus ſeptē iuuenes Athenienſes

Ut qui velocem fruſtra petiere puellam
Dum facta eſt pomis tardioꝛ illa tribus:
Ut qui tecta noui foꝛmam celantia monſtri
Intrarunt cece nō adeunda domus.

homo ⁊ parte ſua inuĕcus:id eſt taurus vt minotaurus: quos omnes theſeus herculis mirator deleuit. Et pereas ſupple: vt is: ſcilȝ monichus qui mittebat in auras ab humo trabes preſſas Iuue. Aut quantas iaculator monichus ornos. Aſpectans aquas equoris huius ⁊ hui⁹: id eſt vtrinq̃ prominĕtis. Et pereas ſupple vt corpora cercyonea: id eſt ipſius cercyonis interempti a theſeo: que ceres vidit leto vultu: quia iuxta templŭ cereris eleuſine perierunt: perientia manu theſea pro theſeia: id eſt ipſius theſei. Ira iuſtiſſima: id eſt quā iuſtiſſime in te ſuſcepi: deuouet: id eſt imprecatur tibi: hec ſcilicet mala predicta: ⁊ mala ſupple non leuiora iſtis malis euenient tibi.

¶ Qualis achimenides: Achimenides adamaſti filius itacenſis relictus ab Vlyſſe in ſicilia cui⁹ erat ſoci⁹ vitā egit in ſummo ſqualore: veniĕtiſq̃ enee troiani opĕ implorauit: vt eſt Virg. Home. cum Vlyſſis aduentum in ſiciliam ſcribit ⁊ ſociorum huius non meminit. Qualis ſqualidus. Qualis irus itacenſis mendicus celebris carmine Homeri: qui ſcribit hunc pugnis vapulaſſe ab vlyſſe: cum eum reuerſus inueniſſet in veſtibulo edium ſuarŭ qua ex dimicatione antinous qui inter procos penelopes erat Vlyſſi victori incognito epulas dedit: hic in mĕdicitatis obiurgationem ſemper obijcitur. Binois dicitur quoniā arneus olim eſt appellatus a matre: ſed dictus hirus ab alijs a loquacitate mendicandi. Home. cara parens primus arneum dixit ab annis. Aſt hirum pueri: carmen eſt in vltimis odiſ. lib. Quiq̃ tenent pontem: quod ſuſpicantur nonnulli quoſdam pontem tenuiſſe itace qui eiecti ſint ab vlyſſe: in quo Home. auctoritate abutuntur. Nihil enim ſcribit Home. de hoc: ſed Naſo intelligit de mendicis: qui in ponto ſedent. Iuuenalis. Nuſq̄ emilius pons: ⁊ apud Marcialem frequenter. Fortuna: conditio viuendi. Filius tripolemus: vt ego ſentio: q̄uis alij aſterium ſcribant: quod non legi ſingulari ⁊ forma et pudore omnium opes illecebras contempſit. Fruſtra: quod non impetres. Vtq̃ pater. Eriſichthon ſucciſa quercu dryadū precibus a cerere irata tanta fame torquebatur: vt coactus ſit vendere filiam vt greci codices habent Toapeida: vt latini dryopeida vendita modo ꝓ virgine: modo pro alijs animalibus patri alimenta diu ſubminiſtrauit: ſed tandem coactus eſt

CCCCI. Achimenides

Irus

Arneus

Tripolemus

Eriſichthon

Dryopes

Qualis achimenides ſicula deſert⁹ in ora
 Troica cum vidit vela venire fuit.
Qualis erat necnon fortuna binois hyri
 Quiq̃ tenent pontem: qui tibi maior erit
Filius vt cereris fruſtra tibi ſemper emetur
 Deſtitutaq̃ tuas vſq̃ petitus opes
Vtq̃ per alternos vnda labente recurſus
 Subtrahitur preſſo mollis harena pede.
Sic tua neſcio que ſemper fortuna liqueſcat.
 Lapſaq̃ȝ per medias effluat vſq̃ manus
Vtq̃ȝ pater ſolite varias mutare figuras
 Plenius inextincta conficiare fame.
Nec dapis humane tibi erunt faſtidia: quaq̃ȝ
 Parte potes tydeus temporis huius eris
Atq̃ aliquid facias a veſpere ſolis in ortus
 Cur externati rurſus agantur equi:

miſer morſu ꝓprios artus lacerare. Toapeis dicta eſt a taos: qđ ſignificat pauonĕ: ⁊ opos opos aſpectŭ. Plenus: ſatur. Conficiare: cōſumaris. Inextincta: inſuperabilis. Tideus: tideus caput menalippi corroſit vt eſt apud Papi. in theba. Aut aliq̄d: alludit ad fabulam thie. ⁊ atrei: a quorŭ mĕſa ſol dicitur auertiſſe currum. Externati: pauentes in aliam partĕ Lycaoni priami fili⁹ ex lycothoe filia alcii: ita apud Homerŭ loquitur me paruum exiguo victuruȝ tempore mater lycothoe genuit. alter lycaon arcadie rex iouis in lupŭ eſt cōuerſus cum mactato homine iouĕ decipere voluiſſȝ: de hoc loquitur Oui. Fabula horta eſt ex hiſtoria. Nam ſi cope credim⁹: ſacra ioui lyceo fiebāt in arcadia hoſtia humana: cui⁹ carne deguſtata hoies in lupŭ vertebant̄ qđ de maneto parhaſio cōtigit: q̄ decĕ annis lup⁹ in ꝑſtinā formā ĕ reuerſus. tātalides pelops fili⁹ tātali numinib⁹ hoſpitio ſuſpect⁹ a p̄re appoſit⁹ ĕ experiente andij cĕnt reliqui abſtinuerŭt: vna ceres humerŭ abſumpſit

Toapeis

Tideus

Lycaon

Pelops

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Feda lycbaonie repetes conuiuia menſe
Tentabiſq; iteruʒ fallere fraude iouem.
Teq; aliquis poſito teneat vim numinis opto
Tantalides tu ſis:tu tereiq; puer.
Et tua ſic largos ſpargantur mẽbra per agros
Tanq̃ que patrias detinuere vias.
Ere perilleo veros immittere iuuencos
Ad formam tauri con ueniente ſono.
Utq; ferox phalaris lingua prius enſe reſecta
More bouis paphia clauſus in ere gemas
Dumq; redire voles eui melioris in ãnos
Ut vetus admeti decipiare ſocer.
Aut eques ĩ medij mergare voragine ceni
Dummodo ſint facti nomina nulla tui:
Atq; vtinam pereas veluti de dentibus orti
Sidonia iactis graja per aura manu.

Itys
Abſirtus

quem poſtea reddidit eburneũ diuinitas. Tu tereiq; puer ityn filium terei deſignat patri appoſitũ. Abſirtus. aete filius et caucaſea nympha: vt ſcri. Apolloni⁹ et euriclide: vt Ibic⁹. Ex neera: vt Sophocles. et phedra: vt Heſiodus: hunc medea iram patris fugiens inter fugiendũ dilaniauit: vt colecta membra ſequentem patrem retardarent. Eice. Egialeũ appellatuʒ fuiſſe exiſtimabat: ſed Diodo. alterum tradit egialeum.

Perillus
Pelias

Ere perilleo: confecto tauro eneo a pilleo qui ſupplicio afficiebantur clamãtes ex bonis aluo ſuauem emittebant ſonũ. Hic dictus eſt phalaridi: qui primus tyrannideʒ docuit qua in agrigẽtinis ſicilie exercuit auctor eſt Plinius in. vij. naturalis hyſtorie. Sunt qui ſcribunt eũ ante conditã vrbem vixiſſe. lxiiij. annis. Sed Euſebium ſecuti eum credimus poſt conditã vrbeʒ fuiſſe temporibus Seruij Tulli poſt xvi. annum tyrannidis a ſocijs reſecta lingua coniectus eſt in taurum eneum: quem olim Perillus ſtruxerat ex ere cyprio. Id enim genus ductile eſt: vt ſcribit Plinius. et facilius ignẽ admittit qui admouebatur damnato clauſo in ventre bouis. Eundẽ taurum primus nubuerat ipſe artifex perillus. Unde inducitur libro quarto. de triſtibus ſic tyrannum alloqui. Ut munus munere penſes. Da precor ingenio munera digna meo. Dixerat: et pholaris pene mirande repertor. Ipſe tuum preſens imbue dixit opus. Ambo ergo in tauro illo perierunt. Paphio: id eſt cyprio. Nam temeſe vrbs in cypro habebat eris metalla. Ut vetus pelias fraudibus medee iuueniles ãnos promittentis medicamẽtis magnis interemptus eſt: filiabus omnibus conſentientibus: preter vnam alceam auctore Diodo. qua impietate abſtinuit. Fuit autem admeti ſocer: nam eo mortuo Iaſon: vt ſociorum animo leniret: Euadnem filiam eneo collocauit filio Cephali amplimoneʒ andremoni Leonthei fratri Alceſtam admoneto.

Curtius

Aut eques in medij dehiſcente terra in vrbe aruſpices reſponderunt ſtulionem manuum deum paſcere virum fortiſſimum: qui niſi daretur interitus vrbis ĩmineret. Curtius inuentus eſt: qui armatus eum in locum ſe deiecit nomen datum eſt: vt curtius Lacus appellaretur: hanc hyſtoriaʒ noſtri profitentur quibus. T. Liuius aſſentitur: licet piſo cornelius luctatius auctore Uarrone varios inſecuti annales aliter ſcripſerint.

Cadunt

Atq; vtinaʒ pereas: cadinus primus cõflare es inuenit in varios vſus. Cadmus aliter ſolute orationis inuentor fuit. Cadmus preterea in fabula agenoris filius thebas conditurus mactato ſerpente dẽtes ex oraculi precepto ſeminauit. ex quibus nati homines mutuis ceciderunt vulneribus quinq; tantum ſuperſtitibus

Uiri ex ſerpẽtibus
Phalaris

quorum vnum tantum nominat Ouidi. Echionem: pherecides omnes ideum: ſcilicet Euchionem: pelorum hyperenorum. addit preterea idẽ auctor hos omnes dentes ſerpentis datos fuiſſe a matre et pallade parte dimidia. Cadmo et parte item dimidia ete. quod latini non tradiderunt: cũ eundem cadmum tenuiſſe illiriũ prodiderint alterũ fuiſſe cadmũ Pherecides ſcribit.

ASLEN.

¶ Qualis achimenides. Ordo eſt. Et ſis talis: id eſt miſerrimus et famelicus: qualis fuit Achimenides: comes infelicis Ulyxi: vt dicitur tertio Eneidos: deſertus in ora: id eſt extrema regione: ſicula: id eſt ſiciliẽſi quum: id eſt quando viditvela troica: id eſt troiana: hoc eſt naues Enee venire: ſcilicet ad littus vbi in ſiluis latebat ob timorem cyclopum. Necnon: id eſt et etiam ſupple ſis talis: qualis fuit fortuna hirillius mendici notiſſimi: binominis: id eſt duo

noīa babentis:nam etiā arne⁹ dictus eſt. Et q̄les ſup.ſunt:qui tenent pōtē:ideſt qui mēdicāt ſe
dētes in pōte. de quo iuuenalis. Nulla crepido vocat ꝛc.qui.ſ. pons erit tibi.i.vt tu locū babe-
as maior:et ita cum plurimi ſint mendici parū tibi def. Fili⁹ ametur tibi ſp̄ fruſtra: vt filius ce-
reris.ſ.triptolemus ſup.amat⁹ ē ab ea q2 in oēm regionē eū miſit nec vnq̄ p̄ntē babuit: et ip̄e
ſepe petit⁹ a te deſtituat.i.deſerat ſine berede:tuas opes. Et vt.i.quemadmodū barena mollis
ſubtrabit̃.i.paulatī ſubripit̃.pede exiſtēte preſſo.i.firmit̃ fixo ꝛ boc vnda labēte per alternos
recurſus.i.fluente et refluente.i.vt qui pedē ſuper barenā babet quā fluxus ꝛ refluxus paula-
tim exedit tandē nibil ſub pede reppit:ſic tua fortuna.i.cōditio neſcio que.i. q̄ tibi forte fortui-
tu eueniat:liqueſcat.i.diſſoluatur et diffluet:et lapſa.ſ.a culmine ſuo: effluat vſq̄.i.cōtinuo p̄
medias manus:boc eſt ſis tā diſfortunat⁹ vt res tibi in manibus pereat: et quā manu tenes re-
tinere nequeas. Et tu plenus.i.ſatur vt dicit calderin⁹:ſed verius plenus.i. turgid⁹ et oppler⁹
cibis:cōficiare.i.conſumaris:fame inextincta.i.inſatiabili:vt ſup.ꝑfect⁹ eſt pater.ſ. eriſicbtbō
p̄r.ſ.caopeidis ſeu dryopeidis:ſolite mutare.i.per mutationē īduere varias figuras quia pater
eam vendidit ſub varijs formis. Nec faſtidia dapis bumane:erunt tibi.i.nec faſtidies veſci car
nibus bumanis:ꝛ eris tydeus.i.ſimilis tydei buius tp̄is.i.qui ſit in boc noſtro euo:ea p̄te qua
potes.i.q̄ntū ad boc qđ eſt veſci bumanis carnib⁹ ſicut tyde⁹ corroſiſſe dr̄ caput menalippi. Aut
facias aliquid.ſ.tale quale fecit thieſtes:qui proprios filios edit. cur.i.quāobrē equi ſolis et-
ternati.i.pauentes in aliā partē:agantur rurſus a veſpere.i.ab occidente in ortus.i.ad orientē
q2 ſol indignatus retroceſſit. Vñ ē illud. nec tam auerſus equos tiria ſol iungit ab vrbe. Et tu
repetes conuiuia feda.i.obſcena:menſe licaonie.i.ſup quā lycaon arcadū rex boſpitū a ſe occi-
ſorum carnes ponere ſolebat donec ab ioue in lupū verſus eſt:quando eum fallere voluit.vnde
addit.et tētabis.i.conaberis iterum.i.ſicut lycaon:fallere fraude.i.per fraudē:iouē.ſ.a te bo-
ſpitio ſuſceptū et ego opto vt aliq̄s tentet vi numinis.i.diuinitatis cōuiuaꝝ te poſito.i.apposi-
to ad menſā ſicut tantalus filiū ſuū pelopē dijs appoſuit (dixit tñ calderin⁹ ſupra nō eſſe dāna-
tū ob bāc cām:ſ3 q2 deoꝝ ſecreta reuelauerat) tu ſis tantalides.i.ſimilis tātalide.i. occidaris a
p̄re et apponaris ſicut appoſit⁹ eſt pelops.et tu ſis puer.i.fili⁹ terei.ſ.regis q̄ filiū ſuū itym aut
itaylū comedit et cū eum ſepe peteret reſpondit mater:qđ petis int⁹ babes:quo cognito mutat⁹
in buppupā auē pbedā et tua mēbra ſpargant̃ ſic p̄ largos agros tanq̄ ſup.ea.ſ. abſyrtbi fratr̄
medee.q̄ detinuere.i.immorata ſūt vias patrias.i.ipſius oete regis colchoꝝ inſequētis filiam
ſuā medeā cū iaſone aufugientē. Ere perileo. Cōmentarij buius loci erant penitus tranſporta-
ti ſed cū difficultate ad ſuū locū reducti ſunt. Ordo aūt eſt. Et imitere.i.velim aut precor imite
ris veros iuuentos ere perileo.i.factos de ere paphio ſeu cyprio ſicut perillus athenīēſes pha
laridi tyranno fecerat:et prim⁹ in eos intruſus ſupplicia atrocitat̄ dedit:et boc ſono cōuenien
te ad formā tauri:ita vt non bumana ſ3 taurina vox emittat̃ p̄ os tauri erei:ne forte tyrann⁹ ad
pietatē bumano gemitu cōtrabi poſſit:et tu clauſus in ere paphio.i.cyprio:gemas more bouis
vt.i.quēadmodū pbalaris tyrannus ille agrigentin⁹ ſup.gemuit intruſus in eūdē bouē a ſocijs
in quē prius perillū intrudi fecerat:et boc lingua reſecta.i.amputata pri⁹ enſe. Et dū tu voles
redire in ānos melioris eui.i.iuuētē:decipiare.i.decipiaris:vt ſup.deceptus ē: ſocer admeti.ſ.
pelias:vetus.i.qui in ſūmo ſenio ſperabat venire in annos iuuēte arte medee que eum decepit.
Aut tu eques.i.incidens equo armatus vt curtius roman⁹:mergare.i. immergaris ī voragine
i:ſpecu:ceni medij.i.qđ ſit in medio foro:dūmodo.i. ſic tñ vt nulla noīa.i.monumēta et laudes
ſeu tituli ſint tui facti.i.dūmodo nō cōſequaris eternū nomē ſicut curtius roman⁹ conſequutus
eſt:q̄ ob ſalutē patrie ſe dijs manibus deuotū in ſpecū precipitauerat. Atq̄ vtinam pereas velu
ti ſup.perierunt:orti de dentibus.ſ.draconis:iactis manus ſidonia.i.ipſius cadmi ſidonij : per
arua grata:ideſt vbi libenter naſcebantur ex dentibus.

Et que battiades fecit:fraterq̄ meduſe
  Eueniant capiti vota ſiniſtra tuo
Et quibus exiguo eſt volucris deuota libello
  Corpora proiecta que ſna purgat aqua

¶ Battiades: mendoſe nōnul DXCJ.
li legunt pentbides interpretan- Battiades
tes boc dictū de bypponacte: cu
ius Strabo.et Pli. meminerunt
Acron non ſatis perite:ſed intel-
ligendum de callimacbo oriundo Callimacbus
a batto:qui apollonium rbodium
diſcipulum ſuū Silei filium:vel
vt alij ſcribūt illei fratrē Medu-

le et egiales carmine iprecatorio
deuouit: vt ſup̃ eſt expoſitũ. Vul
nera totq; feras: de Menetio nõ⸗
nulli intelligunt: quod falſum eſt
Nã loquit̃ de oſiride: qui i. xxiiij.
partes diſcerptus fuit. Huic mor
tuo ſacra inſtituta fuerunt ab vxo
re: in quibus piaculum eſt gladi⸗
um eſſe. Deq; viro atys cybeles
concubitum fugiens genitalia ſi⸗
bi amputauit. Inq; pecus atha
lanta ſuperata ad hippomene cur
ſu verſa eſt in leenam marito in le
onem conuerſo: cum in cybelis tẽ
plo amoris impatiens hippome⸗
Limone — nes cum puella rem habuiſſet.
Solaq; Limone filia hippome⸗
nes adulterio deprehenſa alliga⸗
ta equo a patre abſũpta: vt ſupra
Caſſandrus — dictum eſt. Caſſandrus: Vt caſ⸗
ſandreus dominus. Caſſandrea
colonia in macedonis eſt: que oliꝫ
potidea dicebatur: vt tyrannus a
ſocijs cinere obrutus eſt: alter qui
ſucceſſerat caſſandrus viuus defoſ
ſis in terra perijt. Abantiades
male legunt: qui hoc putant dictũ
de creto: aut de phineo fratre acri
Perſeus — ſij. Nam deſignat Perſeum ne
potem abantis: qui cum Danae
matre in vrnam ab acriſio impo⸗
ſitus et commiſſus mari: vndis de
latus eſt in ſeryphon inſulam: et
inuentus a Dicte piſcatore: cuius
vnus papinius apud nos memi⸗
nit. Fluctiuagus volucrem con⸗
nibat perſea dictis: educatus in i
ſula a polydecte rege miſſus eſt i
aperta capitis diſcrimina Higi⸗
nius docet et Strabo. et interp̃s
apollonij victos reuerſus in ſery⸗
phon incolas in lapides conuer⸗
tit oſtenſo Gorgonis capite. lyr
neſius heros: confingunt fabulaꝫ
nonnulli nec veram nec loco accõ
Thelephus — modatam: loquitur enim de thele
pho qui lyrneſius dictus eſt: quo
niam lyrneſum et pedaſum vrbes
tenuit imperio: is cũ auge matre
in vrnã ĩpoſitus: vt Euripedes et
Stra. ſcribũt. ad oſtia calei flumi
nis delatus ẽ vbi impij heres relictus
Theudotus — ẽ a theutrãte. Quã theudotus; q̃c⸗

Vulnera totq; feras: quot dicitur ille tuliſſe
Cuius ab inferijs culter abeſſe ſolet
Attonituſq; ſeces vt quos cybeleia mater
Incitat ad phrygios vilia membra modos.
Deq; viro fias: nec femina: nec vir: vt atys:
Et quatias molli timpana rauca manu.
Inq; pecus magne ſubito vertare parentis
Victor vt eſt celeri: victaq; verſa pede.
Solaq; limone penã ne ſenſerit illam:
Et tua dente fero viſcera carpat equus.
Caſſandreus dominus non mitior illo
Sautius ingeſta contumuleris humo.
Aut vt abantiades: aut vt lirneſius heros
Ceſus in equoreas precipit eris aquas.
Victima vel phebo ſacras macteris ad aras:
Quã tulit a ſeuo theodotus hoſte necẽ
Aut te deuoueat certis abdera diebus.
Saxaq; deuotũ grãdine plura petant
Aut iouis infeſto telo feriare triſulco.
Vt ſatus hypomoo: doſithoeſq; pater
Vt ſoror antonoes: vt cui matertera maia eſt
Et temere optatos qui male rexit equos
Et ferus eolides: vt ſanguine natus eodem
Quo genita eſt liquidis q̃ caret arctos aquis
Vt macedon icta eſt rapidis tu cõiuge flammis
Sic precor etherei vindicis igne cadas.
Predaq; ſis illis: quibus eſt latonia delos:
Ante diem rapto non adeunda thraſo
Quiq; verecũde ſpeculantez mẽbra dianę
Quiq; crotopiadẽ diripuere linum.
Neue venenato leuius feriaris ab angue:
Quã ſenis oeagri: calliopeſq; nurus

quid ab alijs hoc loco traditum eſt nondū comperi.illud vnū inuenio Theudotū Baſtraanoꝝ
regem ab arſace rege parthoꝝ fuiſſe mactatum. Abdera vꝛbs Thꝛacie initio anni hominez de
uouet pꝛo ſalute cōi:obꝛuitqꝫ lapidibus. Ut ſatus pꝛeſter hippomene filius cū deos deteſtare Preſter
tur ob patrez deiecto imperio fulmine ictus cecidit. Doſithoes atrax cum filiam doſithoen a Atrax
ioue compꝛeſſam pꝛodidiſſet fulmine extinctus eſt. Ut ſoroꝛ ſemele ſoroꝛ antonoes luce iouis: Semele
quā decepta impetrauit extincta eſt. Pꝛophirio filius Siſiphi:quod vnꝰ lycophꝛon ſcribit:cū Poꝛphirio
hyginiꝰ tradat glaucū tantū Siſiphi filiū fuiſſe impietatem paternaz ſecutus in deos fulmine
ictus eſt. Eſt matertera:quoniā mater ops huiꝰ mater Maie ſoroꝛ fuit. Et temere phaeton im Phaeton
petrato curru a patre phebo.notiſſima fabula radijs cū male regeret combuſtꝰ eſt. Salmoneus Salmoneuſ
vt ferus eoli filiꝰ:vt ſcribit Diodo.ex alodice genuit Tiro foꝛmoſiſſimā quā amatā fuiſſe a nep
tuno ſcribūt Home. Stra.⁊ Pꝛop. Uobiſcū candida tyro. Ut ſanguine natꝰ eodē. Meniꝰ Li Tiro
caonis filius conflagrante domo paterno ⁊ licaone patre in lupū verſo:cū ioue deteſtaret: ful Menius
mine ictus perit. Ut macedon icta eſt rapidis cū coniuge flāmis. Macedon nomē macedonie Macedon
dedit. Lux viro combuſta eadem flamma. Pꝛedaqꝫ ſis illis quibus eſt latonia delos.impꝛecat
laniationem canibus:qualis contigit thꝛaſo puero in delo. Thꝛaſis autez puer diane dilectus Traſus
a canibus diſcerptus eſt. Phebi autem ira immiſſa eſt peſtilentia: qua vt deliaci deliberaren
tur ex oꝛaculo canes eiecerunt:quam hyſtoꝛiam paucis verbis deſignauit. Stra. cum ait cana
ces in delo alere religioſum eſt. legatur thꝛaſo rapto ante diez:hoc eſt immatura etate. Non au
tez vt alij interpꝛetant. Delos non adeunda ante diē.ꝙ.ſ.thꝛaſus templū ante lucez voluerit in
gredi:quod ridendum eſt. Quiqꝫ verecunde ſpeculantez acteon: notiſſima fabula diſcerptꝰ eſt Acteon
a canibus.pꝛobi ſententiam non laudo:qui ſcri. in Bucolicō Uirgilij aracynthum acteum di Lini
ctum eſſe ab acteone. Nam acteus dicit:ꝙ fines attice attingat ve littoꝛalis: nam mari pꝛomi
net. Quiqꝫ crotopiadē diripuere linū:duo lini fuerunt. vterqꝫ poeta antiquioꝛ:amphimari: vt
alij ſcribunt Mercurij ⁊ Urane filius calcidemis:alter apollinis: ⁊ ſalmacis filie Crotopi fi Penam
lius a canibus eſt diſcerptus. Crotopiades dicit:quod nepos ſit Crotopi. Pauſanias vero ita Euridice
ſcribit Pſamate inquit. Crotopi regis argiuoꝛuz filia filiū ex apolline peperit:quē canes Cro
topi a paſcuis redeūtes laniarunt. iratus apollo monſtrū immiſit noīe penaz:hec infantes ab
vberibus rapiebat ⁊ necabat. Coꝛebus eam ſuſtulit:phebus immiſit peſtem: Coꝛebus tripodez
ad oꝛaculū detulit:deniqꝫ eo moꝛtuo megaris monumentū erectū eſt:ou epithima coꝛeboo pho
neu onnopieto. Neue eurydice vxoꝛ Oꝛphei filij Eagri ⁊ calliopes ſerpētꝭ dente icta moꝛtua ē.

¶ Et vota ſiniſtra.i.nociua ⁊ contraria:que.i.qualia:battiades.i.batti filius callimachus ⁊ ASCEN.
frater meduſe fecit:eueniāt capiti tuo.i.omnis impꝛecatio callimachi in apolloniū eueniat in
caput tuū:⁊ ſup. vota ſiniſtra eueniant capiti tuo:quibꝰ volucris.i.auis:eſt deuota:id eſt per de
uotionem ⁊ impꝛecationem effecta:modico libello:id eſt impꝛecatio eſt paucoꝝ verboꝝ:que.ſ.
volucris vt coꝛnix et coꝛonide facta:purgat ſua coꝛpoꝛa aqua pꝛoiecta:iminente ſcz pluuia. Tu
enim vt maro inquit videas geſtire lauando.. Et feras tot vulnera quot ille dicitur tuliſſe:id ē
recepiſſe:ob cuius inferijs:id eſt dum ei inferie celebꝛantur: culter ſolet abeſſe:id eſt vt oſiris:
vt declarat calderinus. Et tu attōitus:id eſt ſacro furoꝛe captus ⁊ ſtupefactus: feces.i. circun
cidas membꝛa vilia.i.pudenda tua ad nihil vtilia:cultro lapideo vt ſupple ſecant galli ſacerdo
tes matris deum cybelis:quos mater cybeleia:id eſt ipſa cybele ſeu cybeles:incitat ad modos
id eſt numeros ſeu rithmos ad quos fiunt choꝛee:phꝛygios:id eſt frequentatos a troianis ad
quos dicit illud. Tympana vos buxuſqꝫ vocat ⁊c̄. Et fias de viro nec vir nec femina vt atys ſup
ple factus eſt qui genitalia ſibi amputauit:⁊ ita ſpado factus nec vir nec femina fuit. ⁊ quatias
tympana:id eſt inſtrumēta extenſa pellem que concutit habentia: nam a tympanizo: quod eſt
extendo dicitur tympanum. rauca id eſt rauce ſonantia:manu molli:id eſt floccida vt eunuchis
id eſt emaſculatis eſt. Et vertare in pecus magne parentis:id eſt matris deum:hoc eſt in leonē
vt ſcilicz hippomenes victoꝛ attalante eſt ſupple verſus:et ipſa attalanta victa celeri pede:eſt
verſa.i.mutata. Et ne ſola limone filia hippomenis ſenſerit illā.i.notā penā.i.punitionē adul
terij ſui:quā dedit equinis dentibꝰ dilacerata:equꝰ carpat ⁊.i.ēt tua viſcera:dente fero.i.feroci
⁊ īmani;vt caſſandreus dominꝰ. Et tu ſaucius:id eſt vulneratus:contumuleris:id eſt ſepelia
ris: ⁊ obꝛuaris humo:id eſt terra ingeſta: id eſt ſuperingeſta. vt dominus caſſandreus: id eſt
Caſſandrus qui viuus in terra defoſſus perijt: contumuleris ſinqꝫ exiſtens non mitioꝛ illo:
ſcilicet domino: hoc eſt tyranno caſſandreo: id eſt macedonico. Aut tu ceſus: id eſt occiſus
pꝛecipiteris in aquas equoꝛeas: id eſt marinas: vt ſupple pꝛecipitatus eſt Abantiades: id eſt
Perſeus nepos Abantis qui in ficella cum matre expoſitus eſt:et vt Heros lyrneſius:ſcilicet

thelephus ſupple precipitatus eſt: vel macter exiſtens hoſtia ſacra: id eſt dicata phebo: vel ſacra: id eſt execrabilis more maſſiliorum in gallia quondam qui puerum per annū nutritum tēpore ſupplicationū mactabāt cū imꝓcatiōe imꝓcantes: ſcilicet oē malū qđ toti prouincie imineret in illum puerum ſacrum: id eſt execrabilem conuerti: vel ſupple feras necem quam theudotus: ſcilicet rex bactrianorum tulit ab hoſte ſeuo: ſcilicet arſace parthorū rege: a quo occiſus eſt. Aut abdera vrbs illa thracie deuoueat te certis diebus: ſcilꝫ in initio anni quo deuotum lapidibus obruere ſolebat: ⁊ ſaxa plura grādine: id eſt ꝙ grādinis decidere ſolet ſuper tecta: ⁊ eſt comparatio Virgiliana libro. v. vbi ab eutello ſic darbeta percuſſuꝫ canit: petant: id eſt obruēt ⁊ impingant te deuotum: id eſt morti deſtinatum. Aut feriare telo triſulco iouis: id eſt fulmine: quod triſulcū eſt ad ſignificandam triplicem iouis poteſtatē in celo in terra ⁊ ad inferos: ſicut neptuni poteſtas ſignificat̃ ꝑ tridentem ⁊ plutonis ꝑ cerberū tercipitē: infeſto. i. tibi vim īferēte q̄ſi ab te ieſo: vt ſup. ꝑcuſſus ē ſatus hippomoo: aut vt alij legūt hippomene. ſ. ꝓſter noīe ⁊ vt pater doſithoes. ſ. atrax. Et vt ſup. ꝑcuſſa eſt ſoror anthonoes. ſ. ſemele q̄ petens cū ioue coire vti iuno ſolet in ſpe fulminis coiens extincta eſt: iā grauida baccho queꝫ in vtero geſtabat: ⁊ vt ſup. ꝑcuſſus eſt is. ſ. porphirio: cui maia eſt matertera: qr ſoror matris eiꝰ ſiopis: ⁊ vt phetō ſup. qui rexit male: equos. ſ. ſolis patris ſui: optatos. i. expoſtulatos temere. ſ. temerarie ⁊ incōſulte. Et ſup. ꝑcuſſus eſt eolides. i. eoli filiꝰ. ſ. ſalmoneꝰ: ferus. i. impiꝰ in deū ⁊ crudelis: vt ſexto enei. late docemur: ⁊ vt ſup. ꝑcuſſus eſt aut pijt: natꝰ eodē ſanguine: q̄ arctos. i. vrſa: genita eſt: q̄. ſ. vrſa: caret aquis liq̄dis: qr cū ſit iuxta polū ab ea arcticū dictū: nunꝙ ab eo longe diſcedit: ⁊ ita nō putat̃ a ruſticis imergi aquis marinis vt cetera ſydera. Et vt macedon. ſ. regina macedonie: icta eſt cū coniuge. i. marito ſuo flāmis validis. i. vehemētibꝰ. ſ. fulminis: ſic precor cadas igne. ſ. fulminis vindicis etherei. i. celeſtis. ſ. iouis. Et ſis p̄da illis canibus: quibꝰ. i. ꝓpter q̊s delos latonia. i. vbi latona dianā ⁊ apollinē pepit: eſt nō adeūda. i. adiri nō debeat thraſo rapto i. ablato a regione viuētiū ante diē. ſ. vltimā periodi. Et ſias p̄da illis canibꝰ q̄ diripuere ſpeculantē mēbra diane verecunde. i. viſe nude. ſ. acteona: ⁊ qui diripuere linū crotopiaden. i. nepotem crotopi. Neue. i. vel ne feriaris. i. ꝑcutiaris aut mordearis leuiꝰ ab angue venato ꝙ nurus eagri ſenis ⁊ calliopis. ſ. euridice de qua in fine georgicon Virg. Et ꝙ puer. i. alumnꝰ hipſiphiles. ſ. ophieltes filius licurgi regis.

DCCCI. ¶ Quam. p. Ophieltes filius Lycurgi regis nemoꝝ qui poſtea archemorus eſt dictꝰ: dum pa-
Opheltes rum diligenter ab hypſiphile nutrice cuſtodiretur ſerpētis morſu extinctus eſt. Quam qui lao-
Laocon coon immiſſo telo in equum troianum ligneum ſerpentis morſu cecidit. Notū eſt carmen Vir-
Elpenor gilianuꝫ: plinius refert pictum: neue. elpenor Vlyſſis ſocius cum madidus ageret apud Circē ſcalarum caſu occubuit. Longum extat de hoc Home. carmen. ꝙ autem aut in ſuem fuerit conuerſus: aut ſi de turri deiecerit fictum eſt nulla auctoritate. Tamq; thiodamas: hoc loco parum diligenter expoſito a nōnullis in vnam hyſtorie ſpeciem figitur. Fuit autē Thiodamas: vt docet interpres apollonij dryopū populoꝝ rex a quo cuꝫ hylus herculis filius cibum petijſſet herculi illac iter faciē e: illeq; negaſſet: iratus hercules Thiodamantis boues mactatos ſibi apoſuit ⁊ uis. Quam iniuriam cum Thindamus vlciſci vellet educta dryopum manu in herculem impetum fecit qua in pugna tanto diſcrimine laborauit: vt Deyanire vxoris auxilium petere coactꝰ ſit: vulnuſq; acceperit ī mamilla: mox Dryopes domitos et ꝑfuſos in trachiniam coloniam duxerit: rapto tūc hyla thiodamātis filia forme preſtantia captus inde thiodamātides dicitur a patre thiodamante. Dryops: hic pro populo accipitur dryops: alioq̄n. teſte Ariſtotele ex arcadia nomen dryopie. Caccus vulcani filius ab hercule domitus in monte auentino ob armenta Hercu. ſurrepta:
Caccus notum eſt: Virgilij carmen. Dio-
Lycas dorus vero hunc laſcinium nominat. Qua dona q̄ lycas venenatā

Quam puer hipſiphiles: ꝙ qui caua primus
Cuſpide ſuſpecti robora fixit equi acuta:
Neue gradus adeas elpenore cautius altus:
Vimq; feras viui quo tulit ille modo.
Tamq; cadas domitꝰ ꝙ quiſꝙ ad arma vocantē
Iuuit inhumanū theodamanta dryops
Quam ferus ipſe ſuo perijt mactatus in antro:
Proditus incluſe caccus abore bouis.

Quam tibi dona tulit neſſeo tincta veneno.}
Euboicaſq; ſuo ſanguine tinxit aquas.
Vel de precipiti venias in tartara ſaxo
Ut qui ſocraticum de nece legit opus.
Ut qui theſee fallacia vela carine.
Vidit: ⁊ illaca miſſus ab arce puer.
Ut teneri nutrix: eadem matertera bacchi.
Ut cui cauſa necis ſerra reperta fuit.
Lidia ſe ſcopulus vt virgo miſit ab altis
Dixerat inuito que mala verba deo
Feta tibi occurrat patrio popularis in auro.
Sitq; paphagee cauſa leena necis
Quiq; lycurgidem letauit ab arbore tractum
Idmonaq; audacem te quoq; rumpat aper.
Iſq; vel exanimus faciat tibi vulnus: vt illi.
Ora ſuper ſeui quem cecidere ſuis
Atq; idem ſimili que pinus more peremit
Venator phrygia ſiſq; berentiades.
Si tua contigerit minoas puppis ad vndas.
Te corcireum creſia turba petat.
Lapſuraq; domum ſubeas: vt ſanguis alebi.
Stellaq; lycoride cui fuit equa viro.
Utq; vel euenus torrenti flumine merſus.
Nomina des rapide vel tyberinus aque
Mirtacideq; modo deſixa cadauere trunco.
Digna feras homini ſit caput eſca tuum.

tunicam Herculi attulit: a quo in mare euboicū dilectus eſt. Vel d̄ Theobrotus: cuius nois ignorantia alij interpretes nouā confixerunt fabulā. Cum Plato opus de animorum imortalitate legiſſet: et ambracie patrie ſue promontorio immortalitatis ani ſtudio ſeſe proiecit: auctores ſunt Cice. in tuſcu. qōnibus. Callimachus etiam nobili epigrāmate. ⁊ Lactantius Ut q̄ theſee. Egeus theſei pr̄ cuꝫ reuertentis filij vela nigra ex arce ꝓſpetiſſet: mortuū putauit dolorecq; ſeſe p̄cipitauit ex alto: ab h̄ mare egeū nōnulli dcm̄ putant a pli. diſcedentes q̄ hanc appellationem deducit a q̄buſdam inſulis: que in medio egeo mari ſurgētes formā caprinam ꝯficiūt. Nā egeum caprinū ſignificat Iliaca aſtianactem Hectoris filiū. Ulyſſes ex turri p̄cipitauit ardente troia: extat de hoc carmen in metamor. Nutrix: Ino ſemeles ſoror cum Athamātis viri furorē fugeret e ſcopulo ſe dimiſit in mare: hec nutriuit bacchum. Pa. Quid te poſt cineres deceptaq; funera matris Tutius inoo repetentem pectore bacche. Ut cui cā perdix: Dedali nepos ex ſorore: cū ſerram ⁊ circinum igenio ſuo adueniſſet. Dedali iuidia deiectus ex turri in auez ſui nois eſt ꝯuerſus. Pli. tm̄ in ſeptimo ſerram a Dedalo inuētam fuiſſe affirmat. Lidia mars Ilicē ſbici Lidij filiā amauit: q̄ tuta diane auxilio dū amores Martis cōtemnit: Diris imp̄cationibꝰ in furorem acta ſe dimiſit e ſcopulo: feta tibi occurrat: Paphagis ambracie rex cū incidiſſet in leenam catulis ſtipatā i hortis ſuis ab ea eſt dilaniatꝰ. Quiq;: Lycurgꝰ brutem frēm habuit auctore Diodo. eiuſdem nomis filium: quē ex arbore detractum aper laceravit. Idmonaq;: Idmon auctore apollo. quū in argonauticam expeditōem vltimus veniſſet. Sciebat em̄ vates ſpinea piturū: in bythinia ab apro eſt diſcerptꝰ. Iſq; vl': Thoas vt nonnulli ſentiunt: vt Dio. aūt tradidit: q̄dam ignoto noie in agro poſſidoniatarum in regione Andriegathia cū venatiōe excelleret: captarūq; ferarum capita ⁊ pedes Dryane vouiſſet: capto ingēti apro: ſolum caput arbori appendit dea cōtempta: mox cū eodem loco dormiret. Meridiano eſtu ſolutū apri caput dormiētis os opp̄ſſit. Atq; idem Atys ⁊ Nauclus pinei pomi caſu dormientes in venatōe obruti ſunt. Si tua: ſocij Minois regis īterfecti ī ſicilia iniuriā vlciſcētes q̄cunq; ex Sicilia in cretā nauigarūt interficiebāt. Lapſuraq;: Alicidice alebe Lariſſei filia

Egeus
Aſtinax
Ino
Perdix
Ilicem
Paphages
Brutes
Idmon
Thoas
Atys
Pinei

cū viro lycoride eadem domus ruina obruta ē. Atq; Euenus vt apud vnū Homerum reperio Euſtachio interprete: cū Marpiſſam filiam pulcherrimā haberet: eā poſcentes in vxorem in certamē curule ꝓuocabat eoꝝ qui victi eſſent capita forib⁹ affigebat: vt reliquos a cōtentiōe deterreret. idas aūt qui apharei filius ferebat̄ cū eſſet neptūni: acceptis a patre equis velociſ
Eueno ſimis Euenū ſuperauit. Marpiſſam filiam abduxit vxorē. Euenus aūt pre dolore ſe in lycor
Marpiſſam bam etolie fluuiū demerſit: cui dedit nomē. Naz ex illo eſt appellatus euenus. Vel Tyberi. ty
Idas beris a tyberino rege īmerſo nomen accepit vulgata hiſtoria.

ELPEN. ¶Et ꝙ ſup. Loacoon ſacerdos neptuni q̄ cū filijs a duob⁹ ſerpentib⁹ occiſus eſt: vt dr̄ enei. ij. qui fixit. i. tranſfixit ꝑmus acuta cuſpide: robora caua equi ſuſpecti. ſ. Troianis. vñ ipe. Aut vlla putatis dona carere dolis danaū? Neue. i. vel ne adeas gradus. i. ſcalas cautius. i. pruden tius ꝛ circunſpectius: elpenore ſocio Vlyſſis qui inde cecidit ꝛ mortu⁹ eſt: ꝛ feras vim vini. i. inebrieris ꝑus ꝙ cadas ſicut ille. Tanꝙ ꝛc. Ordo eſt. Et cadas. i. ſuccūbas tam. i. in tantū do mitus. ꝙ. i. ꝙtum ſupple cecidit q̄ſq; driops. i. ppl's ille iuuit Thiodamāta. ſ. regem ſuū inhu manū. i. negantem alimēta puero Herculis: ꝛ vocantē ad arma: ſcȝ ꝯ Herculem a quo tandem oēs occiſi ſunt. Et tam cadas ꝙ ferus cacus: de quo Vir. lib. viij. ꝛ Liuis in ꝑmo ipſe. ſ. filius Vulcani ꝛ alios occidere ſuetus: perijt mactatus in ſuo antro: et fis proditus ab ore bouis. i.
Cacus vacce incluſe: qr vt dicit Vir. cum Hercules abigeret armēta ſua ꝛ boues capte dulcedine pa bulorum mugirent reddidit vna boum vocē. ſ. de ijs quas Cacus furatus erat ꝛ incluſerat in antrū ſuum. Et cadas aut pereas tantū: ꝙ. i. ꝙtum ſup. cecidit ꝛ perijt is qui tulit. ſ. ad hercu lem hoc eſt Lycas: dona. i. ſubtunicā quam camiſiam vocant: aut ſubtexta: tincta veneno. i. ve nenato ſanguine neſſeo. i. ipſius neſſi ꝛ q̄ tinxerat aq̄s euboicas ſuo ſanguine: qr Lycas in ma re euboicū ab Hercule ꝑcipitatus eſt: vel venias in tartara. i. deſcēdas ad inferos de ſaxo pre cipiti. ſ. ambracie ꝓmontorij in epiro: vt q̄ legit opus Socraticum. i. a ſocrate inſcriptum: ſed a Platone editū: de nece. i. d̄ imortalitate aīe: videlicet theobrotus. Et cadas ꝛ ꝑeas aut ꝑcipi teris vt egeus pater Theſei qui vidit vela fallacia. i. nigra q̄ſi lugubria: carine theſee. i. q̄ the ſeus viuus nō mortu⁹: vt ille putabat vehebat̄. Et vt puer. ſ. Aſcyanax filius Hectoris: miſſus i. ꝑcipitatus ab acre iliaca. i. troiana. Et vt nutrix ꝛ eadē matertera bacche teneri. ſ. adhuc: vi delicet Ino ſoror ſemeles que ſe in mare demiſit ꝛ ſcopulo. Et vt perdix nepos dedali cui cau ſa necis fuit ſerra inuenta: quā inuenit ad ſimilitudinē mandibule ſerpentis: cū dentibus ſeca re incepiſſet: ob cuius inuentiōis inuidiam Dedalus eū necaſſe fertur. Et pereas ſup. vt virgo Lydia. ſ. ilice miſit ſe ab altis ſcopulis: q̄ dixerat verba mala. i. imprecatoria. deo. ſ. marti inuito Feta. ſ. lena pplaris. i. in pplo vagari ſolita īpune occurrit tibi ī aruo patrio: ꝛ ſit tibi cā necis paphagee. i. vt fuerat Paphagi regi ambracie. Et ap q̄ letauit. i. letal'r vulnerauit licurgidem i. lycurgi filiū butem tractū ab arbore: ꝛ qui cupit aut letauit Idmona q̄ vltimus ad argonau ticā expeditōem vēit ꝛ ab apro in bythinia diſcerpt⁹ eſt: rūpat quoq;. i. etiā te. Et is. ſ. aper: vel i. etiā exanim⁹. i. mortu⁹: faciat tibi vulnus. ſ. letale: vt ſup. fecit illi. ſ. thoanti vl' alteri ignoto venatori: ſup quā cecidere ora. i. caput cū dentib⁹ ſuis ſeni. i. apri ſilueſtris. Et tu idez ſis ille: quē pinus. ſ. decidens ꝑemit ſili morte ſup. in phrygia. ꝛ ſis borētyades venator. i. ꝑeas vt atys ꝛ Nauclus ex caſu pini. Si tua cōtigerit. Ordo ē: ſi puppis tua ꝯtigerit ad vndas minoas. i. creticas: turba creſſia. i. cretēſis ꝑeat te corcireū. i. quaſi corcireū: hoc eſt occidat te vt ſiciliēſis oēs minos occidi iuſſit. Et ſubeas domū lapſucam vt ſanguis alebi. i. alcidice alebi lariſſei fi lia: cui fuit ſtella. i. influētia celeſtis: eq̄. i. equalis licoride viro. i. marito ſuo: qr ambo a domo ruente oppreſſi ſunt. Et tu merſus flumine torrēti des noīa aque rapide: in q̄. ſ. ſubmerſus ſis: vt vel euen⁹ dedit ſup. nomē lycorbe q̄ euen⁹ poſtera dictus ē ꝛ ē fluui⁹ Etolie: vel tyberinus a quo albula in Italia dictus ē. Et feras mō. i. ad modum hyrtacide: cadauera digna ſup. te: de fixa trunco: hoc eſt caput tuū ſit eſca hominis. i. comedatur ab homine.

DCCCI. ¶Quoq; Brotheus Vulcani ꝛ Minerue filius ꝓpt̄ deformitatē oris ꝯtempt⁹ ſe in Pyr
Brotheus ram ardentē ꝯiecit alio noīe Eri
Erichtonius chtonius dicebat̄ ab Hom. Bro theus: vt ſcri. Euſebi⁹. Incluſus
Cherilus Cheril⁹ rerū Alexādri malus ſcri ptor: inedia mori ē coact⁹ a rege:
Archilocus vt aiunt. Atq; reptori Archiloc⁹ cū lycābem iābico carmine īuēto

Quodq; ferunt brotheū feciſſe cupidine mortis
Des tua ſuccenſe membra cremanda pyre.
Incluſuſq; necem cauea patiaris: vt ille.
Non profecture conditor hiſtorie.

Utqꝫ reportori nocuit pugnacis iambi
Sic ſit i exitium lingua proterua tuum
Ut ve parum ſtabili qui carmine leſit athenas
Inuitus pereas deficiente cibo:
Utqꝫ lyre vates fertur periſſe ſeuere
Cauſa ſit excidij dextera leſi tui.
Utqꝫ agamēnonio vulnus dedit anguis oreſti
Tu quoqꝫ morſu virus habente cadas
Ut tibi coniugij nox prima nouiſſima vite:
Eupolis hoc periit ꝛ noua nupta modo
Siue cothurnatū periſſe licophrona narrant
Pereat in fibris fixa ſagitta tuis:
Aut lacer in ſilua manibus ſpargere tuorum
Sparſus: vt eſt thebis angue creatus auo
Perqꝫ feros montes tauro rapiente traharis
Ut tracta eſt coniunx imperioſa ~~[illegible]~~ Lyci.
Quoqꝫ ſueqꝫ paſſa eſt pellex inuiſa ſorori
Excidat ante pedes lingua reſecta tuos.
Cōgnitor vt tarde bleſus cognomine mirrhe
Orbus in innumeris inueniare locis
Inqꝫ tuis opifex vathi quod fecit acheo
Noxia luminibus ſpicula condat apis
Fixus et in duris carparis viſcera ſaxis
Ut cui pyrrha ſui filia fratris erat.
Et puer arpiage referas exempla thieſte
Inqꝫ tui ceſus viſcera patris eas.
Trunca geras ſeuo mutilatis partibus enſe
Qualia mamerthis membra fuiſſe ferunt:
Ut ve ſyracuſio preſtricta fauce poete:
Sic anime laqueo ſit via clauſa tue.
Nudaue direpta pateant tua viſcera pelle

ad laqueum compuliſſet: ab illius domeſticis necatus eſt. Ut paruꝫ Ariſto. cum laudes athenarū ab oratoribus editas libris: qui pantheniaci inſcribuntur carmine inſectaretur: inedia extinctus publico decreto. Pauſanias vero in ſexto hiſto. ſcri. Anaximenē librum edidiſſe in athenienſes lacedemonios ꝛ thebāos ſub Theopōpi nomine; et illius falſo cenſeri verſus qui in alexandruꝫ ſunt. Utqꝫ lyre Ariſtophanes alter cum in Menechei ciuis fortiſſim i robur ſcripſiſſet ea tragedia que inſcribitur menecheus: cui⁹ teſtimonio Plutarchus vtitur cōmuni athenienſium decreto eiectus eſt. Utqꝫ agamēnonio. Oreſtes furore liberat⁹ ſerpētis morſu extinctus eſt tradito micenarū imperio Thiſamene filio. Sic. Eupolis veteris comedie Scriptor apud grecos. Quo ī genere ariſtophanis ſcripta legūtur: ducta vxore primitiali nocte mortuus inuentus eſt vna cū puella. Utqꝫ: lycophron poeta grecus libellū troianū carmine iābico cōplexus mira obſcuritate ſiluam fabularū pene oīm q̄ apud grecos extāt cōtinēt. Laudat͂ pr͂ a papinio ī vltimo ſiluarū qđ lycophronis obſcuritatē ꝛ vmbras explicaret cū ꝺ antiq̊ occidit: vt hic ait Oui. Aut lacer pentheus a furēte matre diſcerptus nomē a luctu eſt ſortitus pentes ſignificat luctū: autonoes filij cadmū habēt auū q̄ in angueꝫ fuit cōuerſus: q̄uis Pherecides aliter ſcriptū reliquerit: vt ꝓpoſuimus. Perqꝫ feros montes tauro dirce lyci thebarū regis vxor cum antiope: quā lycus ob ſuſpitioneꝫ cōcubit⁹ repudiauerat i carcerē ꝺtrudēdā ſuaſiſſet mortuo lyco. Zethus ꝛ āphiō nati ex antiope eāī reuictā tauroꝝ ſilueſtriū caudis ī vltionē maternā dilaniarūt ad eū locū: qui fontis dircei a dirce nomē accepit. Tauros illos fuiſſe feros ſcribit hermodorus auctore interprete apollonij: ꝛ prop. Sub crucis ora bouis. Quoqꝫ ſue paſſa eſt Philome. vulgatiſſima fabula: dū

Ariſto.
Ariſtophāes
Oreſtes
Eupolis
Lycophron
Pentheus
Dirce
Philomela

Ut phrygij cuius nomina flumen habet
Saxifice videar infelix ora meduſe.
Cephenum multos que dedit vna neci:
Potniadum morſus habeas: vt glaucus equax
Inqʒ maris ſalias glaucus vt alter aquas
Utqʒ duobus idem dictis modo: nomē habenti
Perfocent anime gnoſia mella viam.

Tereo obſecuta timet ne ſcelus ꝓ
dat lingnā amittit. Cōditor vt tar
Cinaras de Cinaras quū myrrhe filie ceſto
ſe pollutū deprehendiſſet eā in a
rabiā vſqʒ ſtricto enſe ſecutus eſt:
vbi illa in arborē ſui noīs cōuerſa
inter arabie odoramēta numerat.
Acheus Inqʒ tuis opifex. acheus xuri fi
lius: vt ſcri. Stra. necatis parēti
bus per imprudentiā in laconicā
aufugit. Uatē āt acheū hic intelli
ge Homerū qui dū infans educat
ab apibus Meliſſigenes ē dict⁹:
hoc eſt proles apum. Sed oculos
Homerus ea educatione amiſit venenatis apū aculeis: ex quo dictus eſt Homerus: quod ſignificat cecū.
Scribūt tū herodotus ⁊ plutarchus meliſſegenē fuiſſe appellatū: ꝙ ad meletē fluuiū ſit nat⁹
Prometheus cecitatemqʒ ad alias referunt cauſas. Fixus ⁊ in duris Prometheus cuius filius frater Epi
Arpiages metheus filiā habuit Pyrrhā in caucaſo mōte aquila cor ex edente cruciat. Et puer arpiage:
arpiages filiū abſumpſit: qđ thyeſte prius contigerat. Hoc magis placet ꝙ vt intelligas arpi
Manerthes agē fuiſſe filiū Thyeſte. quū tantalū legamus. Trunca geras ſeuo. mamerthes vt ſcripſerunt
quidā mycernus Syſaphoni Cinrotij frater cū fratris filio imperij cupiditate necaſſet a ſyſa
Theocritus phone mēbratim eſt laceratus: hec tū fabula mihi incerto auctore tradita videtur. Utqʒ theo
critus poeta ſyracuſanus ex ſicilia carmine bucolico Uirgilio antepoſitus ob magnitudinē
lingue dorice: que paſtorali ſermone aptiſſima eſt: vnde ipſe totus conſtat: vitā laqueo finiuit:
Marſias vt hic ait. Nudaqʒ direpta pateāt: marſias victus a phebo pelle exutus nomen fluuio dedit: đ
Perſeus quo ſupra. Saxifice videas: perſeus in ethiopia liberat a andromeda vinculis Nileos cephe
Potniades nos: erant autem populi qui phineo perebant, plato meduſe capite in ſaxavertit. Potniadum
mor. glaucus ad antedonē Boetie in balneā conuerſus eſt. Glaucus preterea furore equarū
dilaceratus eſt inter potniā ⁊ dircē fontes: vt ſcri. Stra. vnde eque potniades dicte ſūt. Glau
cus demū venenato melle ab hoſpite Cretenſi extinctus eſt.

ASLEN. ¶ Et des tua mēbra cremāda pyre ſuccenſe. i. rogo: qđ. i. quā rem ferūt. ſ. plurimi broteum
ſcʒ vulcani ⁊ minerue filium: cupidine mortis: qr ob turpitudinē ſe contēptū viderat. Et inclu
ſus cauea patiaris necē: vt ille. ſ. notiſſimus cherilus: cōditor hiſtorie. ſ. geſtorū alexandri ma
gni: non ꝑfecture: quia perijt fame per quod ſignificatur fuiſſe malus ſcriptor. Et vt lingua ꝓ
terua nocuit repertori. ſ. archilocho inuentori: iambi. i. carminis iābici: pugnacis. i. mordacis
⁊ ad nocendum inuenti: ſic. i. in tuū exitium. i. exterminiū ⁊ necē. Et tu inuiſus pereas cibo de
ficiente. i. inedia coactus: vt ſup. perijt ariſtophanes: qui leſit athenas carmine parum ſtabili
ſ. cito abolendo. Et vt vates ſeuere lyre ſcʒ alter ariſtophanes fertur perijſſe: ſic dextera leſa ſit
cauſa tui excidij. i. mortis tue. Et vt anguis dedit vulnus oreſti agamēnonio. i. agamēnonis fi
lio. cadas tu quoqʒ. i. etiā tu de morſu habente virus. i. venenū. Nox prima coniugij ſit tibi no
uiſſima. i. vltima vite. Eupolis. ſ. poeta comicus grecus qui comediā veterē ſcripſit: perijt hoc
mō. i. prima nocte: ⁊ noua nupta. i. coniunx eius. Et vt ſcilʒ hiſtoriographi narrant licophro
na. ſ. poetā cothurnatū. i. altiloquū perijſſe. ſ. ſagitta aduerſarij. ſic ſup, hereat ſagitta fixa ī tu
is fibris. i. precordijs. Aut ſpargare in ſilua lacer. i. dilaceratus manibus tuorum: vt ſparſus
eſt thebis creatus auo angue. ſ. pentheus a matre diſcerptus: cuius auus cadmus anguis fa
ctus eſt. Et traharis per feros montes tauro rapiente. ſ. te vt coniunx imperioſa lyci. ſ. dyrce:
tracta eſt a filijs antiope. Et quod philomela pellex inuita. i. coacta eſſe pellex ſue ſorori: ſcilʒ
progne eſt paſſa: lingua. ſ. tua reſecta. i. amputata: excidat. ſ. ex ore tuo ante pedes tuos đ qua
re in bucolicis mentio ſit. Cognitor ⁊c. Ordo eſt. Inueniare. ſ. profugus et vagus in innūe
ris locis: orbis. i. mundi: vt cognitor myrrhe. ſ. filie ſue videlicet cynaras: tarde. i. que in arbo
rem tarde naſcentem conuerſa eſt: cognomine. i. cognomento bleſus. Et apis opifex. i. melli
ficans: condat ſpicula noxia. i. aculeum noxiuū quia excecatiuū: in luminibus. i. oculis tuis: qđ
id eſt quā rem fecit acheo vati. i. poete. Et tu fixus iu duris ſaxis: carparis viſcera. i. habeas vi
ſcera carpta ⁊ dilacerata: vt cui pyrrha erat filia ſui fratris: ſcilicet epimethei: hoc eſt vt prome

theus in caucaſo monte religatus: cuius fratris erat pyrrha filia. Et referas exēpla thieſti .i. comedaris a patre: vt puer arſpiage ſupple ab ea abſumptus eſt ⁊ tu ceſus .i. occiſus eas in viſcera tui patris. Et tu geras membra trunca: id eſt truncata ⁊ hoc partibus tuis mutilatis: enſe ſeuo: id eſt crudeli: ſupple talia qualia ferunt fuiſſe membra marmethis. Et via anime .i. vite tue: ante anhelitus tui .i. arteria vitalis fit tibi clauſa .i. occluſa ⁊ ſtrangulata laqueo: vt ſupple fuit clauſa poete ſyracuſio: id eſt theocrito: ⁊ hoc fauce eius preſtricta: id eſt ſtrangulata et compreſſa. Et viſcera tua pateant nuda ⁊ hoc pelle direpta vt phrygij: ſcilꝫ marſie qui fuit excoriatus: cuius nomina habet flumen: ſcilicet marſias nomine. Et tu infelix videas ora meduſe ſaxifice: id eſt facientis ſaxa ex ijs a quibus inſpecta fuerit: que ſcilicet Meduſa dedit multos cephenum pro cephenorum populorum: ſcilicet neci id eſt morti. Et ſubeas morſus equarum potniadum: ſcilicet carne humana veſci ſolitarum vt glaucus ſupple ſubijt. Et ſalias in aquas maris vt alter glaucus: correptus ſcilicet furore comeſta quadam herba: ⁊ mella gnoſia: id eſt cretenſia: hoc eſt apum cretenſium: prefocent id eſt ſtrangulent ⁊ intercludant: viam anime .i. anhelitus tui ⁊ flatus: vt halenti idem nomen duobus: id eſt cum duobus dictis mihi: id eſt a me: hoc eſt vt tertius glaucus: qui venenato melle ab hoſpite cretenſi extinctus eſt.

¶ Sollicitoq; tibi. Socrates damnatus iniuſto crimine miſſum venenū publico athenienſium decreto ꝯſtantiſſimo ore hauſit: quū ꝑus de animorū imortalitate diſputaſſet. Ex quo ſermone Plato dialogum confecit. Nec tibi Hemon cum Rhodopem filiam ꝑ vxore habuiſſet: perpetua temporū infamia ira numinum in montem obruit vna cum Rhodope filia: nō placꝫ quod alij de Laodomia ſcribunt. Apollodorus vero in eo libro: qui inſcribit Bibliotheca: ſcribit Hemonem amaſſe antigonem: ad cuius rogum enſe latus ſibi trāſfixit pre dolore: inde tragedia ſcripta variata non nihil hiſtoria ab euripide ⁊ ſophocle de hoc nunc loquitur: ⁊ nos in cōmentarijs Propertij ſcripſimus. Utq; machareus inſigni dedecore notus eſt ob concubitum Canaces ſororis: eandem turpitudini ibidi imprecatur. Hectoreus: aſtianacta ex turri ſpectato incendio vrbis ⁊ ſuorum interitu Ulyſſes deiecit ſanguine: Adonis filius Cynare et Myrrhe ab apro eſt dilaniatus. Auo genitore. Nam pater matris eius auus fuit pater. fabula apud Ouidium. Oſſibus Ulyſſes non ſatis certam mortem habet: cum Homeri carmen ad reditum tantum progrediatur a Troia omiſſa Ulyſſis morte: traditum tamen eſt eū fuiſſe in- | DDDDJ. Socrates Hemon Aſtianax Admonis

Sollicitoq; bibas veluti doctiſſimus olim
Imperturbato quod bibit ore reus.
Nec tibi ſi quid amas felicius hermone cedat.
Ut ſua machareus: ſic potiare tua.
Aut videas quod iā quū flāme cuncta tenerent
Hectoreus patria vidit ab vrbe puer.
Sāguine probra luas: vt auo genitore creatus.
Per facinus ſoror eſt cui ſua facta parens
Oſſibus inq; tuis teligenus herei illud.
Traditur icarij quo cecidiſſe gener.
Utq; loquax in equo eſt eliſus guttara agenor
Sic tibi claudatur police vocis iter.
Aut vt anaxarcus pila minuaris in alta.
Iactaq; pro ſolitis frugibus oſſa ſonent:

terfectum a telegono: quē et circe ſuſceperat: acerbiſſimo vulnere Theopompus auctore interꝑte Lycophronis ſcribit Ulyſſem offenſum turpitudine domeſtica rediſſe ad Circem ⁊ a Thelemacho fuiſſe necatum. Thelemachū vero a Caſſiphone in vltionē matris: quo tempore natuꝫ affirmat Thelegonum. Utq; loquax: Agenor lapſu equi īſerta ori manu extinctus eſt. Aut vt Anaxarchuꝫ: ob veteres iniurias Anacreō Cyprius in pila cōtundi iuſſit. Alij ſcribunt a Colonis necatum anaxarchum: ſed placet prior ſententia: cuius aſſertor eſt Laertius Diogenes. Utq; patrem: Phebꝰ Leucotheam Orchami filiam amauit quā pater indignatꝰ defodit in terram. Phebus in vltionē puelle dilecte Orchamum radijs ſolaribus exuſſit. Inq; tuos: Corebus victor olympiaco certamine: vt ſcribit Strabo et Euſe. affirmat. Corebus itē caput anno

Telegonus
Ulyſſis mors
Thelemachꝰ
Agenor
Anaxarchus
Leucothea
Corebus

Salmacis: vtq̧ patrem cōdat te phebus in ima
Tartara: quod nate fecerat ipſe tue
Inq̧ tuos ea peſtis eat quā dextra corebi
Vicit opem miſeris argoliciſq̧ tulit.
Utq̧ nepos ethre veneris moribūdus ob iram
Exul ab attonitis excruciaris equi
Propter opes nimias vt ꝑdidit hoſpes alūnū
Perdat ob exiguas te tuus hoſpes opes
Utq̧ ferunt fratres ſex cum dāmiſirone ceſos.
Intereat tecum ſic gens omne tuum.
Addidit vt fidicem miſeris ſua funera natis
Sic tibi ſint vite tedie iniuſta tue.
Ut ve ſoror pelopis ſaxo dureris oborto
Et leſus lingua battus ab ipſe ſua.
Era ſi miſſo vacuum iaculebere diſco.
Quo puer ebalides ictus ab orbe cadas
Si qua per alternos pulſabitur vnda lacertos.
Omnis abidena ſit tibi peior aqua
Comicus vt liquidis periit dum nabat in vndis
Et ſua ſit ſtigius ſtrangulet ora liquor.
Aut vbi ventoſum ſuperaris naufragus equor.
Contacta pereas vt palinurus humo.
Utq̧ cotburnatum valem tutela diane.
Dilaniet iugulum te quoq̧ turba canum
Aut tu tinacrij ſalias ſuper ora gigantis.
Plurima qua flammas ſicanis etna vomit.
Diripiantq̧ tuos inſanis vnguibus artus
Strimonie matres: orpheo eſſe rate.

re Caſſandre ad troiā venit ī quo Vir. ab Home. diſceſſit: nam ille ſcri. Omeneū Cabeſiū Caſſandre amore fuiſſe captū. Corebꝰ demū monſtrū in totam Pelopōneſum miſſū ſuꝑauit. Utq̧ nepos. Hyppolytus Theſei filiꝰ: ethre nepoſ q̄ matre Theſei: vulgato interitu

Polydorus — ſupplicio diſcerptꝰ ab equis vt polydorus a polimneſtore Thracie rege violato hoſpitij iure necatꝰ ē

Amaſſython — cupiditate auri qđ hēbat. Utq̧ ferunt: amaſſython Niobes ⁊ amphionis filius cū lingue maſne ꝓcacitatem filij luerent penultimus ipſe extinctꝰ eſt: vt eſt apud Ouidiū in meta. xij. fuiſſe filios Proptius cecinit. Ouidius. vij. de numero eorū plura. Gellius

Amphion — addidit: Amphion coniunx Niobes mortuis filius ſibi mortē conſciuit. Clarus arte muſice. Nam

Cythara — cytharam ꝓus inuenit q̄uis alij Orpheo alij Limo eam tribuant: auctore Pli. Utq̧ ſoror: Niobe

Niobe — amiſſis filijs in ſaxum Sipilū dolore ꝯmutata eſt. Et leſus Battꝰ

Battus — ob furtum Mercurij ꝓditū qui boues abegerat in meſſenijs ī ſaxum eſt cōuerſus. Quo puer ebalides:

Hiacynthus — Hiacynthus a Phebo dilectus in ludo diſci ab eo ē extinctꝰ ꝑ impudētiā. Si qua ꝑ alternos.

Leander — Leander quū ab Hero puellā freto Seſtiaco nocturno tꝑe nataret ſubmerſus eſt. Comicus:

Meander — Menander comedie apud grecos auctor ꝓſtantiſſimꝰ: dū in fluuio perexiguo nataret ſubmerſus eſt: vt quidam hic ītelligūt. Contacta:

Palinurus — Palinurus Troiane claſſis gubernator ſomno deceptus in mare decidit: at quū triduo enataſſet: in littore a velienſibus eſt necatus: qđ apud Virgi. conqueritur. Utq̧

Euripides — Euripides: quod male nonnulli interpretati ſunt de limo: cū apđ Archilaū regē cenaſſet: domūq̧ reuerteref: a canibꝰ eſt diſcerptus: tragici carmīs ꝓſtantia nobiliſſibꝰ. Nā illius tragedie cū

Empedocle — Sophocle certāt. At empedocles Philoſophicā rōnē carmīe ꝯplexꝰ Siciliā patriā nobilitauit. Nā cū Lucretius eiuſdē carmīs ſtudia apud nos teneref: nihil Empedocle nobilius ī Sicilia fuiſſe affirmat. cū aūt nouo mortis gñe īmortalitatē optaret in Etnā ardentē ſe coniecit.

Strymonie — Strymonieq̧ mulieres Thracie orpheū laniarunt: mltos aūt fuiſſe Orpheos in cōmentarijs

Meleander — Sylij tradidimus: ⁊ de huius interitu varia ſcribit Pauſanias: que recitabimus alibi.

¶ Et bibas ore ſollicito ſup. acõitũ: veluti olim bibit reꝰ doctiſſimꝰ. ſ. ſocrates ſolꝰ ſapiẽs ab apolline pronũciatꝰ: qđ ſup. ipe bibit ore ĩpturbato. i. ↄſtãti. Nec ſi tu q̃d amas cedat tibi felicꝰ bemone. i. ꝙ bemoni q̃ cũ filia rhodope quã turpiter amauit ĩ mõtẽ obduruit: ⁊ tu patiare ſup. a ſorore tua vt machareꝰ ſup. paſſus eſt a ſua ſorore. ſ. canace: ħ ẽ ꝑpetuã infamiã. Aut videas: nõ vt videas. Nam ordo eſt. Aut videas. ſ. mortẽ ex precipitio incenſa pr̃ia: qđ puer hectoreus i. hectoris filius aſtyanax vidit ab vrbe patria. i. in ilio: cũ flãme tenerent. i. occuparent iam cũcta. Et tu luas ſanguine. ſ. tuo: probra. i. vituperia: vt. ſ. adonis creatus. i. procreatus ⁊ genitus auo: ſcꝫ materno: hoc eſt cynara patre myrrhe ⁊ auo adonis: genitore. i. patre. Ideꝫ eñi erat pater ⁊ auꝰ eiuſdeꝫ: ſed auus per filiã: cui. ſ. adoni ſua ſoror eſt facta parens. i. mater: per facinꝰ. i. per inceſtum. Et illud genus teli. ſ. vt baptiſta mantuanꝰ recitat roſtrum gladij ⁊ cauda trigonis. vnde verba eiꝰ ſunt. Nã gladij roſtrũ caudãq; trigonis aquoſi. Qua quondã magno fatum intentauit vlyxi. Thelegonus cyrces vſus fatalibꝰ armis prefixit iaculis ſtygiaq; extingit in vnda. Pereat in tuis oſſibus: quo gener icarij. i. vlyxes maritus penelopes filie icari: traditur cecidiſſe. ſ. a filio ſuo ſublatꝰ. Et vt agenor loquar. i. dũ aſſidue loqui vellet ⁊ manũ ĩ os inſeraret: eſt eliſus guttur. i. habuit guttur eliſum in equo. i. dum inſideret in equo: ſic iter vocis claudatur tibi pollice. ſ. tuo immiſſo. Aut minuaris. i. minutim contereris: in ima pila: id eſt inſtrumento quo cõteritur granum quoduis aut legumen. vt anaxarchus ſup. tritus ⁊ imminutꝰ eſt. Et oſſa tua iacta. ſ. e pila: ſonent pro frugibꝰ ſolidis. i. impermixtis ⁊ ſui plenis. Et phebus condat. i. detrudat te in ima tartara: vt ſupple condidit patrẽ ſalmacis. i. orchamũ quem radijs ſolaribus interemit: quod. i. quam rem ipſe fecerat ſue nate. ſ. leucothee: quam detruſit in locum ſubterraneum. Et ea peſtis: id eſt id monſtrũ eat in tuos. ſ. familiares ꝓpinquos amicos et bñfactores: quã ſcꝫ peſtem: id eſt quod monſtrum dextra chorebi vicit ⁊ tulit opem miſeris argolicis: id eſt peloponneſſi incolis. Et tu exul: ſcilicet a paterna domo: excutiaire ab equis attonitis. i. conſternatis viſis phocis: vt ſupple excuſſus eſt nepos ethre: ſcilicꝫ hyppolytus theſei filius moribundus ob iram veneris: quia contempſit rem veneriam habere cum phedra nouerca ſua. vt hoſpes: ſcilicet priami polymneſtor rex thracie perdidit: id eſt interemit: alumnũ: ſcꝫ polydorum filium priami quem aluerat propter nimias opes. Unde. iij. enei. polydorꝫ obtruncat: ⁊ auro vi potitur: quid non mortalia pectora cogis. Auri ſacra fames. ſic ſup. hoſpes tuus perdat te ob exiguas: id eſt valde modicas opes. Et vt ferunt tot fratres ceſos. ſ. ab apolline: cũ damaſythone: ſcilicet filio amphionis et nyobes: ſic omne genus tuũ intereat tecum. Et vt pſidicem: ſcilicet amphion addidit ſua funera: id eſt mortem ſuam natis: id eſt filijs ſuis miſeris qui ob ſuperbiã mr̃is interempti ſunt: ſic iuſta tedia ſint tibi tue vite. i. de vita tua: vt teipſm interficias. Et dureris: id eſt indureas ſaxo oborto: id ẽ preter opinionẽ nato: vt ſoror pelopis. i. nyobe ſupple induruit: que in ſpiluꝫ ſaxum commutata eſt: ⁊ vt ſupple in ſaxum induruit ⁊ immutatus eſt: battus: ſcilicet fur abigeus: leſus ipſe a ſua lingua: qua furtũ confeſſus eſt. Si tu iaculabere: id eſt iaciendo percuties aera: id eſt aerem vacuũ: ſcilicet corpore denſo: diſco miſſo: id eſt per diſcũ ſurſum miſſum: tu cadas ictus ab orbe: id eſt ab eodẽ diſco rotundo: quo puer ebalides: id eſt hiacynthus ictus ſupple cecidit. Et ſi qua: id eſt aliqua vnda pulſabitur per lacertos ſcilicet tuos alternos: id eſt alternatim dũ nates aquas ferientes: hoc eſt ſi aliquando pernatare fluuiuꝫ volueris: omnis aqua ſit tibi peior abydena: id eſt ꝙ abydena fuit leandro q̃ ad amicam properans in ea ſubmerſus eſt. Comicus ⁊c. vt: id eſt queadmodum: comicus: ſcilicet menander noue comedie princeps: aut vt quidam volunt therentius e grecia rediens: perijt: id ẽ ſubmerſus eſt: dum nabat in vndis liquidis: ſic liquor ſtygius: id infernalis ſtrangulet: et id eſt etiã ora tua. Aut vbi tu naufragus: id eſt naufragiũ paſſus ſuperaris: id eſt ſuperaueris: equor ventoſum: id eſt procelloſum mare: tunc ſupple pereas humo: id eſt terra contacta: vt palinurꝰ ſcilicet director nauis enee perijt ſupple interemptus in portu velino poſtea dicto: vt in ſexto enei. dicitur. Turba canuꝫ vigilum: appoſitorie: tutela diane: dilaniet quoq;: id eſt etiam te: vt ſupple dilaniauit vatem cothurnatum. ſ. eurypidem. Aut tu ſalias ſuper ora gigantis trinacrii i. ſicilienſis: hoc eſt in ſicilia in monte etna religati. vnde enei. iii. Fama eſt enceladi ſemiuſtum fulmine corpus mole hac torqueri ⁊c. ſupple ab ea parte qua etna ſicanis: id eſt ſicilienſis plurima: id eſt abundantiſſima: vomit flammas quod ſcilicet empedocli contigit vt docet flaccus in de arte poetica. Et matres ſtrymonie: id eſt thraces diripiant: id eſt dilacerent tuos artus: id ẽ membra tua: vnguibus inſanis: id eſt ipſe inſanientes: rate: id eſt arbitrantes ſupple te eſſe orpheon. nam ſic orphea dilacerauerunt.

ASLEN.

DCCCJ. ¶ Natꝰ: Meleager ob duos auũculos in apri venatiõe necatos in atalãte gratiã abſump
Meleager eſt: altbea matre ſtipitẽ igni ſubij-
ciente: quẽ ſtipitẽ fatalẽ babebat:
Acceperat em̃ meleagrũ filiuȝ tã
diu iu bumanis futurũ ꝙ ſtipes il
Jaſon' le ſeruaret. Ut noua: Jaſon ab ex
peditione argonautica reuertens
ſuſceptus boſpitio a creonte eius
filiã creuſaȝ: vt Diodo. ⁊ papi. ſcri
bunt: vt alij glaucũ vxorem duxit:
contẽpta medea que vt iniuriam
vlciſceret naptem genus bitumi-
nis attulit ſponſe in corona q̃ eo li
quore tincta remotiſſimũ ignẽ ab
aris ſacroꝝ attraxit; immiſſo incẽ
dio domui ⁊ domeſticis omnibus
Alij aliter rem geſtã tradunt: ſed
hec a plinio ĩ biſtoria ꝓbant. Ut
cruor tunica venenata mẽbra ber
culis correpta ſunt magno crucia
tu quã miſſã a deyanira licas attu
Butes lerat: vt ſupra ẽ dictũ quẽ ſua. Bu
tes lycurgi fi. ob patrẽ ſublatuȝ a
bacbo eiꝰ numinis ſacerd. omnes
necauit varijs ⁊ acerbiſſimis ſup-
Milo plicijs. Utq; milo: milones com-
plures fuiſſe ſupra eſt traditũ inꝫ
quos Crotõiates nobiliſſimꝰ fuit
robore lacertoꝝ: quibꝰ fretꝰ cuȝ li
gnuȝ ſemifixũ in ſilua errãs inue
niſſet: conatꝰ ẽ manibꝰ deducere:
ſȝ cũ eis redeũtibꝰ cõprebẽſis eiꝰ
manibꝰ in medio conatu ſubſtitit
Jcarus preda feris. Meminerũt Lice. ⁊
Erigone Dio. Muneribꝰ: Jcarꝰ Erigones
paꝫ cũ attice colonos vni viſuȝ do-
cuiſſet: illi inuſitato liquore ebrij
venenũ datũ ſibi arbitrantes euȝ
necarũt vno ĩpetu: cuiꝰ morte au-
dita Erigone filia laqueo vitã fi-
niuit. notiſſima fabula ẽ byſtoria
ſed ab byginio ĩ primis cõpluribꝰ
Lacene verſibꝰ tradita. Obſtrictꝰ: tm̃ erat
laudis bellice ſtudiũ apud lacede
monios: vt mr̃es filijs ĩ aciẽ ꝓde
untibꝰ ſcuta porrigẽtes hec dice-
rent petite: in bis vt victores aut
mortui. Euryſtenes cum male pu
gnaſſet: domũ ſempiterno dedeco
re affecit: qua de cauſa mater indi
gnata. eũ clauſuȝ ĩ edia perire coe
git. illius exẽplo Agamẽnon ma-
Jpbianaſa ctata ipbianaſa filia ſcdos vẽtos ĩ
petrauit a diana cuiꝰ ĩdignatõe ne

Natus vt altbee flammis abſentibus arſit
Sic tuus ardeſcat ſtipitis igne rogus:
Ut noua pbaſiaca compreſſa eſt nupta corona
Utq; pater nupte cũq; parente domus.
Ut cruor berculeos abijt diffuſus in artus
Corpora peſtiferum ſic tua virus edat.
Qua ſua pentidem proles eſt vlta lycurgum:
Hec maneat teli te quoq; plaga noui.
Ut milo robur diducere fiſſile tentes
Nec poſſis captas inde referre manus
Muneribuſq; tuis ledaris vt icarus in quẽm
Intulit armatas ebria turba manus
Quodq; dolore necis patrie filia fecit
Uincula per laquei ac quoq; guttur eat
Obſtrictuſq; famen patiaris lumine tecti:
Ut legem pene cui dedit ipſa parens
Illius exemplo violes ſimulachra minerue
Aulidis a portu qui leue vertit iter.
Naupliadeq; modo ficto pro crimine penas
Morte luas: nec te non meruiſſe iuuet
Etbalon vt vita ſpoliauit iſidius boſpes.
Quem memor a ſacris nunc quoq; pellitio
Utq; melatbeom tenebris a cede latantẽ
Prodidit officio luminis ipſa parens:
Sic tua coniectis fodiãtur corpora tellis.
Sic precor auxilijs impediare tuis.
Qualis eq̃s pactis quos fortis agebat acbilleſ
Acta pbrigi timido eſt: nox tibi talis eat.
Nec tu ꝙ rbeſus ſomno melio re fruaris
Quam comites rbeſi tu neſcis ante diem
Quam quos cum rutilo mortis rãnete dederũt

Impiger irtacides:irtacideq́ꝫ comes
Cliciadeq́ꝫ modo circundatus ignibus atris:
Membra feras ſtigie ſemicremata neci
Utq́ꝫ remo muros auſo tranſite recentes:
Noxia ſunt capiti ruſtica tela tuo.
Deniq́ꝫ ſarmaticas inter geticaſq́ꝫ ſagittas
His precoꝛ vt viuas et moꝛiare locis.
Hec tibi tantiſper ſubito ſunt miſſa libello
Immemoꝛes ne nos eſſe querare tui.
Pauca quidem fateoꝛ: ſed dij dẽt plura rogãti,
Multiplicentq́ꝫ ſuo vota fauoꝛe mea.
Poſt modo plura leges:et nomen habẽtia vẽꝛ
Et pede qua debent acria bella geri.

ptunus mare infeſtum reddide-
rat grecis:ſed cũ eo ſacrificio cer-
ua pꝛo filia ſuppoſita fuiſſet: dati
quidem fuerunt in pꝛeſens opta-
ti venti:ſed Diana offenſe non im
memoꝛ effeciſſe dicitur: vt a Cli-
temneſtra vxoꝛe agamenon inter
ficeref. Placet magis legas mi-
nerue et intelligas de aiace Oilei
qui ob violatam caſſandram in tẽ
plo Palladis: ira dee naufragi-
um fecit:vt eſt ante dictũ et ſentẽ-
tia et Home.et Strabo. Nauplia
de. Palamedes crimine ficto ab — Palamedes
Uliſſe: ꝙ aurũ a pꝛiamo in greco
rum pꝛoditionem accepiſſet lapi-
dibus obꝛutus ẽ. Ethalium:etha — Ethalon
lus ab inſidijs ſacerdote hoſpite
necatus eſt iratum numen ſigna
dedit futuri mali in egyptios oẽs
quod vt declinarent:inſtituerunt
ne quis et eius familia: qui etha-
lon hoſpitem necaſſet in egypto
eſſet aut vllo tẽpoꝛe ſacerdotij dignitatez attingeret.certe quidem leges erant quibus ſacerdo — Melãtheus
tia dari poſſent vt ſcribit Ioſephus.vtq́ꝫ melantus potes intelligere de cuſtode capꝛarum vlyſ — Codrus
ſis:ſed placet intelligas de codro:q̃ melanthei filius fuit. Ut Strabo ſcribit.ꝛ patrẽ negauit
depꝛehenſus ab athenienſibus ad ſupplicium matre indicante:qua vna conſcia latebat. Qualis
dolonem a troianis miſſum in grecoꝛum caſtra explorãda captum vlyſſes et dyomedes tota no — Dolon
cte in queſtione habuerunt:ſciſcitãtes quid apud troianos ageref: is autem venerat vt equos
achillis abduceret quos pꝛomiſerat troianus:ſed noctez illam egit inſõnem magno metu: talẽ — Rhesus
impꝛecaf ibidi. Nec tu quã. Rheſus Thꝛacie rex equos albos troianis adducebat: q̃ ſi pabula — Nisus
troie guſtaſſent i fatꝫ erat pergama capi non poſſe:ſed ipſe cum comitibꝰ a grecis interfectꝰ eſt — Euryalus
cũ noctẽ ageret magno metu. Quam.q.niſus et Euryalus in caſtris turni rannetem trucidarũt — Rhannes
doꝛmientem vna cum multis alijs. Clyciade: Alchibiades cũ in phꝛigia ab athenienſibus exu- — Alchibiade
laret inmiſſis percuſſoꝛibus publico decreto in cubiculo crematus eſt. Fuit autẽ clytie filius. — Clytie fi.
potes et clytiadem intelligere filium Clytie puelle dilecte a ſole:qui tradijs phebi exuſtus eſt.
Utq́ꝫ remo. Remus cum pꝛeter fratris edictum muros rome inchoatos tranſcenderet:a Fabio — Celer
celere necatus eſt. Celer autem officij nomen eſt.naz romulus ſatellites ſuos celes appellauit.
auctoꝛes ſunt Plutarchus Liuius et Dionyſius.

Domitius Calderinus.

¶ Laudat papinius patrez ꝙ per tenebꝛas lycophꝛonis poete ſine erroꝛe incederet. Ego in tam obſcuro Ouidij opere interpꝛetando tantam laudem nec agnoſco nec mihi aſſumo: vt i tã reconditis locis aliquando non offenderim:q̃ ꝛ ea doctrina non ſum:qua papinij patrem fuiſſe credimus:atq́ꝫ vtinam vel mediocri eſſem vt opus habui interpꝛetãdum:in quo poeta obſcuritatem non ſolum admiſit: vt ille:ſed affectauit:vt nemo pꝛeter Callimachum: quo obſcurioꝛ per emulationem eſſe contendit. Id quod initio diximus lycophꝛonis carmen egimus ſepe in quo argumento quidem Ouidio grandioꝛ:ſed verbis apertioꝛ nobis videtur:et ceci ſane: q̃ illum interpꝛetantur in tanta pꝛeſertim libꝛoꝛum copia non tam per coniecturam fabule apud illud indagande fuerunt:q̃ colligende diuerſe a diuerſis auctoꝛibus ſcripte. Mihi vero vix vno verbo deſignate occurrebant: vt pꝛimum quod ſi vellet conijciendum fuerit:tamẽ q̃d afferre poſſemus elaboꝛandum. Bꝛeuitatem in pꝛimis ſum ſecutus:vel ꝙ opus quoq́ꝫ bꝛeue eſſet: vel eius generis ſunt que recitauimus vt capite ijs adumbꝛato reliquũ coꝛpus coloꝛibus: quos indicauimus facile deduci poſſet. Opuſculi initio ingenue faſſus ſum quos habeam auctoꝛes ſi q̃ pꝛeterea alij inuenerint in communen afferent vtilitatem. Nos cõmẽtarios in Iuue.quos

viro principi indicauimus cum reliquo opere librarijs nuper tradidimus imprimendos. Ubi
quid ſcripſerim: quid effecerim aliorum erit iudicium. Ea certe fore confido: que duo quinqua
genarij homines quorum vterqꝫ induſtrie noſtre vel inuidet vel pie aduerſatur: ab eo qui vige
ſimũ nonum nondum compleuit annum diſcere malint ꝙ ignorare. Uale Falco: et ama me.

ASLEN.

¶ Et vt natus: ideſt filius altee: ſcilicet meleager arſit: ideſt conſumptus et combuſtus eſt
flammis ardentibus: ſic rogus tuus ardeſcat igne ſtipitis: ſcilicet fatalis in rogum tuuꝫ immiſ
ſi a matre vt noua nupta: ſcilicet iaſonis ſponſa: hoc eſt creuſa creontis corinthiorum regis fi
lia: arſit corona phaſiaca: ideſt a medea phaſide: ſeu colchide miſſa: ⁊ vt pater nupte: ſcilicet Cre
ontes et domus: ſcilicet tota: ſcilicet arſit cuꝫ parente: ſic tu ſup. ardas: et vt cruor ſcilicet neſ
ſi venenoſus abijt diffuſus in artus herculeos: ideſt in membra herculis per camiſiam a Deya
nira per Lycan miſſam: ſic virus: ideſt venenum peſtiferum edat: ideſt abſumat: corpora tua.
Hec plaga noui teli qua licurguꝫ pentidem: ideſt penthei filium: ſua proles. i. filius butes: eſt
vlta ſcilicet occidēdo bacchi ſacerdotes varijs ſupplicijs: maneat: ideſt expectet: quoqꝫ: ideſt eti
am te. Et tentes ideſt coneris. diducere: ideſt in diuerſas partes diſtrahere robur: ideſt arbo
rem robuſtam. aut reuera arborem robur dictam: que eſt de genere quercuum: fiſſile: ideſt fiſſaꝫ
et rimoſam: vt ideſt quemadmodum milo: ſupple tentauit vt etiam Aulus gellius recitat: nec
poſſis referre inde: ideſt ex ipſo robore manus captas: ideſt comprehenſas ab arbore: et ita ma
neas preda feris vt ille manſit. Et ledaris tuis muneribus: ideſt ob tua munera et inuenta: vt
icarus ſupple leſus eſt: ob inuentum vinum in quem ebria turba: ſcilicet agreſtium credens ſe
veneno infectum: intulit manus armatas que ipſum occiderunt. Et fac quoqꝫ: ideſt etiam
vt ſupple guttur tuum eat per vincula laquei: ideſt vt ſtranguleris et ſuſpendaris: quod ideſt
quam rem pia filia: ſcilicet erigone virgo fecit dolore: ideſt ob dolorem: necis patrie: ideſt pa
terne ſeu patris ſui icari. Et tu obſtructus in limine tecti: ideſt domus: patiaris famen: vt ſup
ple famen paſſus ē et ea neci datus euryſthenes lacedemonius: cui ipſa parens: ideſt mater de
dit legem pene: vt recitatur a calderino. Illius exemplo. Ad finem vſqꝫ quem nunc attingi
mus imprecatur in ibin. Ordo eſt. violes ſimulachra mineruę exemplo illis: ſcilicet aiacis oilei
qui concubitu templũ palladis inceſtauit: qui vertit iter leue. i. facile a portu aulidis: ob quam
rem volunt alij legendum eſſe diane: Et luas morte: ſcilicet tua penas pro crimine ficto. i. fal
ſe impoſito: more naupliade: ideſt palamedis naupli filio ab Ulyſſe falſe accuſato: nec iuuet te
non meruiſſe: ideſt nec proſit tibi quod non merueris ſicut nec palamedi profuit. Et vt ipſa
parens: ideſt mater prodidit officio luminis: ideſt agnitōe per oculos facta melantheum ſci
licet filium ſuum latentem: ideſt defenſum a cede: id ē occiſione: tenebris: ideſt beneficio tene
brarum: ſic tua corpora fodiantur telis coniectis: ſcilicet in ea: et ego precor vt impediare ſic a
tuis auxilijs: ideſt ab ijs qui tibi auxilio eſſe deberent vt illa a matre impeditus eſt. Qualis
nox eſt acta phrygi: ideſt troiano: ſcilicet doloni timido: ſcilicet propter furtum quod attenta
uit: hoc equis quos fortis achilles agebat: pactis: ideſt pollicitis ab eo: talis nox eat tibi: ideſt
illudaris et tandem neceris vt ille. Nec tu fruaris meliore ſomno: ꝙ rheſus: ſcilicet rex thra
cie: qui prima nocte cum troiam intrare non poſſet ſomno grauatus deprehenſus et occiſus eſt
ablatis equis eius cādidiſſimis et fatalibus. nec tu fruaris meliore ſomno ante diem necis: id
eſt pridie ꝙ necaberis: ꝙ ſupple fruebantur comites rheſi. Et non fruaris meliore ſomno: ꝙ
ſupple ij quos hirtacides: ideſt niſus: impiger. i. velociſſimus curſor: vt patet quinto eneidos
et etiam nono. et comes hirtacide: ſcilicet eurialus dederunt morti: ideſt occiderunt cum ram
nete rutulo: dum ſcilicet per noctem ad eneam iter habebant per caſtra rutulorum vt late patet
eneidos nono. Et tu feras membra ſemicremata: ideſt ad medium cremata: neci ſtygie: ideſt ad
mortem infernalem exiſtens circundatus atris ignibus: more Cliciade: ideſt alcibiade: qui
in cubiculo crematus eſt: aut more clicie puelle filij qui radijs ſolis exuſtus perijt. Et tela ruſti
ca ſint noxia: ideſt nociua tuo capiti: ideſt interficiant te: vt ſupple fuerunt noxia remo fratri ro
muli auſo tranſire muros ſcilicet rome recentes: ideſt recenter factos et adhuc humiles. deni
qꝫ ego precor vt viuas et moriare: his locis: ſcilꝫ in quibus me eſſe gaudes inter ſagittas ſar
maticas et geticas: ideſt ſarmatarum et getarum ferocium populorum ad glacialem oceanum
habitantium. Hec ſcilicet maledicta ⁊ nociua vota: ſunt miſſa tibi tantiſper: ſcilicet dum inter
geticas ſagittas moriaris: libello ſubito. i. ſubito calore edito; ne querare: id eſt queraris nos

eſſe immemores tui. hoc per irriſionē̄m dicit: quia melius eſſet non eſſe memorem q̄ ſic. Ego quidē fateor pauca ſupple hec eſſe:ſed dij dent mihi roganti plura ſup.mala in te imprecari et multiplicent mea vota:ſuo fauore. Et leges poſtmodo:id eſt poſtmodū:plura:id eſt plures imprecationes:et habentia verum nomen:ſcilicet tuum:cum nunc per fictionem ibis voceris:et ſupple confecta pede:ſcilicȝ iambico:quo acria bella:id eſt hoſtiles imprecatiōes:debent geri:id eſt ingeri et imprecari.

Finis argutiſſimi opuſculi Ouidij in Ibin duplici commentario diligenter explanati impenſis Stephani Guaynardi. Opera vero et artificio Johannis de Vingle. Anno gratie. M.ccccc.iij. Nonas Aprilis.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

reges in xbo quid est et terminiazio

Al mi ymag

ipsius xbi ut Christo

Alla seme ponga esblenda terzello

victualis i pi e loren fa
vetula e ee laboze fa

desiftir quatuor modis i in ve tres magnis da estarde

ē qui q per ui ter in ter dno fuit [illegible] fas est

[illegible] quod dm mi ppelo gena

quod et nimpressumus apere per pelatis mis
nisi hn mi liter ea confitendo clamez
tomus et tuq propiciatio nes mee suntez
deprecamus

fora qui fuit flos mundi multos

placet 3 in qui fuit fela

tiones in de gui fi catio nes et nō ve vze
oveciduma esta p qu frater

de mq mezon
esperaba en mi

Alla dlla

N in qui e ante gos inest de terminatis vilo atarna e

colastipestudent
Long poeta alter
vero o va fija

et in catra [illegible] tiz eo [illegible] i ac laboz fuz [illegible]

Samoxme

[illegible] est las que tu fuz bish

Nedeis los pilos estanzetz

stabuz fuisti

mi ge [illegible]

Alla seme

Ala seme ponga
Sol dode Cudo
e llama

gua gins

[illegible] ine ma ate

guis [illegible]

mi ay Cu [illegible]

Alla seme ge

qui inut tuz tuz dest derat

Alla

Tengnar de

[illegible]

mi magni

bailant

[illegible]

Mentalaera

miliu est honesta
que

[illegible]

Cumque [illegible] mus inveni que ora

alla quimal tarm
omz desi derit

cri dita non nulli qui abi pa mgeram

Lnzelo

[illegible] [illegible]

Iz en fuin

[illegible]

Cagu

C oue

20

Nº Caja

B-11